

ஆழ்வார்கள் சரித்திரம்.

திருவல்லிக்கேணி

வை. மு. சடகோபரமாதிராசாரியரால்

வசனநாமாநிச் செய்த,

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு

௧௯௧௮ம் ஆண்டு.

[All rights reserved.]

கடவுள்வணக்கம்.

மனமெழி மெய்களுக் கெட்டாத மாவன்
நனதடி தெஞ்சமே கார்.

அஞ்சபடை யானை யருக்கனற்குத் தேருக்கத்
அஞ்சபடை யானை யடை.

卷四 - 四 - 五

வி ஷி ய ரூ சி கை.

				பக்க
	அவதாரிதம்	௧
௧.	பொய்கையாழ்வார்	௫
௨.	முத்தாழ்வார்	௬
௩.	பேயாழ்வார்	௭
	இத்தமுதலாழ்வார்கள் மூவர்	௮
௪.	திருமழிசையாழ்வார்	௧௧
௫.	சம்மாழ்வார்	௧௪
௬.	குலசேகராழ்வார்	௧௫
௭.	பெரியாழ்வார்	௧௬
௮.	ஆண்டவர்	௧௭
௯.	தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார்	௧௮
௧௦.	திருப்பாவாழ்வார்	௧௯
௧௧.	திருமகனையாழ்வார்	௨௦
௧௨.	மதுரைகவியாழ்வார்	௨௧

ஆழ்வாரிகள் சரித்திரம்.

அவதாரிகை.

‘பொய்க்கயூதன்போல்பொன்மழிகைக்கோன்மறன்
செய்யமதுதகவியோர்தோன்—கவையென்
பட்டபிதான்சொகைதொண்ட்பாறப்பொடிபாணன்
எட்டகிழ்தார்வாட்கவியன்சுப்பு.”

எல்லாவுலகங்களிலும் மேம்பட்டு மேகிடத்தினுள்ளதாய்,
ஒப்புயர்வின்றியினங்கும் இயற்கையிலொலியுடையதாய், கமலக்
கண்ணனது கருணைப்பெருக்கின வடிவமான கிரகசெய்ந்தும்
கிமலத்தைய என்னைவாசப்பெற்றதாய், † “தொகையிலவாநிலையோ
நிரியா, குதகைசெனொருணர்வேதபடா, வுதகைவின்னீழ்தமெ
லாமுகும, மதகைசெறி” என்றபடி கலை முகூர்த்தம் முதல்
காலபரிணாமங்களும் கிலேவெதபாடும் கருக்கமும் பெருக்கமும்
ருணவெற்றதமையும் உத்பத்திவிரகைகளும் இன்றி ஒன்றம் ஒரு
படிப்படையிருப்பதாய், அத்தயின்பெரிசுபத்தையனுபவிக்குமிட
மாய், மனமொழிமெய்களுக்கு எட்டாத மகிமைபுடையது, பதம
பதமென்கிற திவ்யவெளேம்,

அங்கு ப்ரீதவருகிடகைசெறி, சொம்பொன்செய்கோலிலே,
நிருமாணமண்டபத்திலே, ‡ “சென்றுத்தடைவா யிருத்தாத்தி
காதனமா, கின்றுக்கமவடிவா கிண்டை—சென்றம், புண்பா
மணியினக்காம் பூம்பட்டாம் புங்கு, மணியார் நிருமாற் கையு”
என்றபடி சுவைதகைக்கவியுக்கிழைச்செய்தெ ஐந்திரோகனது சொ
ருபமான சிவசெவகாதனத்திலே, ப்ரீ பூமி கிலேசென்னுந் தெயி
மார்முலையோடு கூடி வித்திருத்த, § “கோலார்த்தமென்குளர்க
கங்குளந்தகைக்கொலையாழி கொடுத்தன்டு கொத்தவொன்லான்,
காலார்த்ததிகக்குடொன்னுமென்றிடமென்பதவை கிவையனை
த்தம் புறகுஞ்சுப்ப,” || “சேனைவர்கோன்பனிரேட்ட,” சொ
கோல்செலுத்தி, § “தூதமனக்காதம் தொண்டர் தங்க்குழா
ங்குலுமித் திருப்புசுழைப்பலவும்பாடி, யாநாமனக்கிப்போட
குதகைன்னீர்வழையோகிலைத்துருவெய்த்த காலும்” நித்தியமு
கூர்த்தங்கு விதிரியபூனாத்தத்தைய அனுபவிப்பீத்தருளுகிற சுவை

* தூதமென்கிறும்பியத்தாதி - சுப்பு - க.

† கம்பாசையனம்-கூதவிகாண்டம்-சாயக்கிழைப்புகூடம்-20

‡ இயற்பா - முதல்திருவந்தாதி - இட.

§ பபருமாந்திருமொழி - முதல்திருப்பதிகம் - அ.

|| திருவாக்கக்கைப்பகம் - க. திருமொழி-முதல்திருப்பதி [சம்-க.

உலியாணருணகணபரிபூர்ணரூப சர்வேசுவரன், திரிபாற்விழுதி
 வாயிப அர்த்தப்பாமபதத்தி னுன்னார் எப்பொழுதும் பாமகதத்
 தையே துடர்ந்துவருதல்போல அய்வுகதத்துக்குக்கீழ்ப்பட்டுள்ள
 லீலாவிபூதிவாயிப சகலலோகங்கனிது முன்ன பலவுயிர்களும் தம்
 தம்முயற்சியால் அப்பெரும்பதவிவைபடைத்து இர்புறது வாழ
 லாம்படியிருக்க, அங்குதலுச்செய்யாமல், தன்னைத் தரிசித்தல்
 தொழுதல் சேர்தல் தியானித்தல் துதித்தல் முதலிய பணிகளை
 களைப் புரிந்து ஈடுதலம்பொருட்டுத் தன்னுற்றொடுத்தருளப்ப
 ட்ட சன்னைகளை மனம் வாய் முதலிய அவயவங்களை அவ்வத்
 தொழில் உபயோகித்த உய்வுபெறாமல், சரித்துவெட்டியவருநத்
 துக் கொடுத்த வானைக்கொண்டு அதுசெய்யாது பகலிலாவாநித்
 ததிப்பார்போலவும், உண்பதிக் கொடுத்த சூனியைக்கொண்டு
 அரிதாற்றாது சாண்டைக் கொண்வார்போலவும், ஆதலு
 க்துதாயேவமாதமொடுத்த புண்ணைக்கொண்டு அதுபுரிபாது
 அரீகாப்பெருக்குலழிவாத் கடலிடைப்புக்கெய்வார்போலவும், அய்
 வுதய்ப்புகளைச் சந்தாதி விஷவாந்தாய்க்கனிவே செல்லலிட்டு,
 மொரூர்வலியெஞ்சிவிட்டு ஆட்செய்து, தீமாதீமாதீப்பலபிறப்பும்
 பிறந்து இறந்து, உலகவிஞ்ஞாதருமப்பெருங்கடலினுள் அமிழ்
 க்து வருத்தி அனைவரை, உத்தரகோக்கி, அவ்வாங்கமாக்களைபும்
 அழிவிக்கிட்டுடை படைவிக்கவேண்டுமென்று இயல்பானவருந்
 பாமகிருதபவானே, அய்வுயிர்கள் எல்லாழிதீயழினை கன்னுருப்ப
 குத்துணர்ந்த கடக்குமாந்தை அநிவித்தற்பொருட்டு, தன்எட்ட
 னாகுபமானவேதங்களை வெளிவிட்டருளி, அலிபபெரியஅவ்வேத
 களின் ஆழந்தமகதபொருளைச் சிவவாழ்காட் பங்கினிச் செந்
 திவிசாசனிய சேதனச் ஸுபத்திரிபநத் தென்னிதித்தெரித்துகொண்
 னாதற்கு உபயோகமாய்படி அவற்றிற்கு அங்கமான அகோசான்
 திரங்களை முனியச் முதலாகுதாட் கொண்டு பிரகாசிப்பித்தான்.

பேரிருவினேதிரிவார்க்குப்பொருக்கினக்கம்பிறக்குமாத கை
 வினக்குக்கொடுத்தாற்போல, அனாதியஞ்ஞானந்தவாதத்தில் அடப்
 பட்டவர்க்கு அர்த்தஞ்ஞானந்தவாத முண்டாகுமாத இப்படி
 காந்திரதிபத்தைக் காட்டிக்கொடுக்கவும், கிறியினர்க்கு வினக்கு
 ப்பயன்படாதவாதபோல, பகவத்பத்தியாத செந்தாஞ்சாந்தாய்
 † கொஞ்சொன்னும் உட்கண்ணின் குருதி திராத உலகத்தார்பல

*பெருமானதிருமொழி-மூன்றாதிருப்பதிகம்-உ.

†திருவாய்மொழி-பதினாறுதிருப்பதிகம்-அ.

‡இயற்கு-பெரியதிருந்தாதி-உ.அ.

க்கு அந்தப்பிரமாணப்பிரதீபமும் மூலப்பயன்படாதவித்து.
 அவர்கள் சான்றிதழையின்றித்தரத்தக்கதத் தீர்த்தென்பஆய்ந்து
 நுபுத்தஉணராமல் துணிப்புநீமெய்ச்சொகமெய்க்கோக்காய்ப்பாத்த
 தந்திது நினைவின்னாவதற்கு நினைவுடையவென்றும் நினைவின
 வந்த நினைவியவென்றும் விபரீதமாகத்துணித்து தம்மர்த்தநா
 மங்களில் அதியுழைரும் மோகத்தில் அதிவிமுகருமாய் அழிக்
 குபோவதை ஆனோசித்து, தயர்செத்துவான தாமோதரன், தன்
 ஆணைசெல்லாத இடங்களில் அந்நா தானேசெறித்தென்று தன்
 டம்மடத்துதன்போல, தானே தாமசெஞ்ஞானிருபத்தால்அதியஞ்
 சோதியருமை உருகுவதற்குஞ்ஞானிதேவதபத்தவந்தத இருத்
 ததுதெரிபாதபுகுண்டுச் சொல்லப்பெய்ததைவேதனைமக்குணமா
 கக்கொண்டு உலகத்தோடொத்துவாழ்த்து துஷ்டவிக்கிரகெழுட
 பரிபாஸஞ்சொய்து அறத்தகநினைவிதத்தித் தன்வடிகமுடானும்
 உபதேசமுத்ததானும் அதுட்டானமுணமாவவும் பிரைசனை
 தன்வசப்படுத்தத் தொடங்கியவனவிலும், பலர், அநாதிசம்மவா
 னையாலே சித்திருத்தாமல் அத்திருவவதாசலுத்திதன் திமத்த ம
 அஞ்ஞபுத்தியையோபண்ணித் தம்மைப்போலவே அவர்களைப்பாவி
 து எதிரம்புகோத்துப்போருக்குமின்றும் தமேப்பாச்செலிகடு
 முமைவலசைவையே வைதும் விசுவரூபத்தைபுழுட்டப இத்திரச
 லெமென்று இவழ்த்தும் அறமகநினை அடைவவரவின்.

அதுகாண்டு திருவாய் நிருவாகம் மீதும் 'இனி இவர்களை வரி
சரித்தற்கு வழி யாதோ?' என்ற திருமகனோடு நீக்கையோசனை
செய்து, 'நீயெல்லாட்டி மருமபிழம்பாய்போல, இவர்களை நத்தவ
தென்னவாய்ப்படியாய் சேர்த்துக்கொண்டு இவர்களை உடம்பந்த
வதே உத்தமமாயிவ உபாயம்' என கிச்சலித்து, புரியுமினாரே நதி
கனையும் புரிந்துகொள்கின்றதும் பவமாமாஸதி
சின்னங்களை யும் அகத்தாரு டிவையோசா திவையாய் பார்த்து
நீங்கள் ஏற்றபடி யுனோகதவனபலகாநிகளும் பிறந்து பின்பு
உத்தவகரப் பிறகிப்பெருங்கடலினின்று கையேந்திவிடுங்கள்'
என்று எட்டினையிட்டு அனுப்ப, அவர்கள் அப்பணியைப் செய்ய
தொகாண்டு ஆழ்வாசா திவகர அவதரித்தார்கள்.

இவர்கள், பலாதுகூட சமீபங்களாகவாகிய அரு
பெய்க்கத்திலே முழு மிகவும்கூட்டு சங்கு ஆழத்திலுப
பாதுவால், இவர்களுக்கு 'தும்பல்' என்ற திருநாமம்.

* திருவாய்மொழி-இருபத்துத்தாந்திரப்பதிகம்-இ.

4. அப்பந்தம் தாந்திரியப் பதிகம்-உ.

இவர்கள், இருபுகள் போவதற் தாமசயிகமுபந்து தத்துவ
ஞானத்தைப் பெறதயின்றி, எம்பெருமான் தானேயுந்து தன்
னைக்காட்டிக்கொடுக்கக் கூண்டு, ஞானபத்தியைதாக்கியவகளை எளி
திற்பெற்று, சிவர்க்குயியைகோ மதக்கப்படுகிற வேதம்போல வ
ன்றி யாவர்க்கும் ஒருங்கே உதவும்படி சகலவேதவேதாங்கதாசி
யாத்ததங்களைத் தமிழ்தமிழ்க்கிப்படுத்தங்கனாக அருளிச்செய்து
தம்முடைய அதுபவத்தைப் பிறர்க்குப்போதித்து உலகத்தை
வாழ்வித்தருளுதலால், உதாதந்தரிய விதபெறவர்.

பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார், பெயாழ்வார், திருமழி
சையாழ்வார், குளசேகராழ்வார், பெரியாழ்வார், தொண்டாடிப்
பொடியாழ்வார், திருப்பாளுழ்வார், திருமங்கையாழ்வார், சம்மா
ழ்வார் என ஆழ்வார்கள் பதினமர்.

இவர்களுடைய திருவவதாக்கியம்

“பொய்கையாழ்வார்பூதத்தாழ்வார்புத்தமழிசை
சையாழ்வாரஞ்ஞாநாந்நேசைக்கோடா—அயாபட்ட
நாதாந்நபர்த்தேகிதத்பாநாந்நகரிய
விதிவந்தோற்றத்தடைவாயிக்கு”

என்றவாறு முறைமைபெற்றிருக்கும்.

சம்மாழ்வாரது சிஷ்யரான மதரகங்கையாழ்வார், பெரியாழ்வா
ரது பெண்சிஷ்யரான ஆண்டாழ்வாரும் கூட்டி ஆழ்வார்கள் பன்
னிருவ தென்பதும், சம்பிரதாயம்.

இவர்களில் சம்மாழ்வாருக்கும் தைபாழ்வார்கள் அவாவமா
றெவ தென்றும் சம்மாழ்வார் அவர்களுக்கெல்லாம் அவயலிவரவப்
பிரதானராவதென்றும் துங்கைநகரிலிருந்தாலும், இங்கே அல
தாநுறைப்படியே இவர்கள்கிரித்திரம் காட்டப்படுகிறது. மதர
கையாழ்வார் சம்மாழ்வாருக்கு முன்பு பிரத்தவ ராளுதும்,
அவர் சம்மாழ்வாரைவாசெயித்து நடத்தவாரதலால், அவரது
வாலாறு இவருடில் வரும். பெருமாளுக்குத் தேவியாவா ஆண்
டாள், எவ்வாழ்வார்களுக்கும் மேலாகக் கொண்டாடத்தக்க
சிறப்புற்றவளாயினும், பெரியாழ்வார்திருமகனாதலால், அவருட
கிரித்திரம் அவ்வாழ்வார்க்கிரித்திரத்தை அடுத்துவிற்கும்.

க. பொய்கைப்போவார்.

“வருத்தும்புதலிருண்மாதற்கெம்பொய்கைப்போவார்மகையின்
குருத்தின்பொருளைபுஞ்செய்தயிழ்தன்னைபுகுட்புபொன்றத்
திரித்தன்மெரித்ததிருவினக்கைத்தன் திருவுள்ளத்தே
விருத்தும்பாடுவாரிதாமாதுசென்மகையவனே.”

† “கைகைசெய்யும்பொழிந்திருக்கென்கைவந்ததித்த
பொய்கைப்போவார்மகையின்மொழி—கைவந்த
தடிவன்கைவநுயருத்தயிழ்த்தாதி
படிவினக்கென்தான்பரித்து.”

விவகாரம் கைவகாரம் முதலிய பலவகைகளும் மலிந்து இச்
சிலவுகாத்துக்குத் திவகம்போவார்மகை தொண்டைமண்டலத்
திலே, புண்ணியபுகுத்திரங்கன் பலவகைகளும் மிகச்சென்ற
சத்தியவிரதமொத்திரத்திலே, † “கைமுதலாகிய கைகையெல்
லாம் கைமேனியருகைக் கெட்டுக் கொண்மார்” என்றபடி, முத்தி
தருகாமேமுதலாம் முக்கியமாகையால் கைவகையென்றும் புதித
கதி பாயப்பெற்றதக் கண்டவர்க்கைவகைக் கெடுத்திருப்பதிலே,
திருமொகை என்றும் திவகையகத்தின் வடபுறத்தின், காட்டு
ருள்ளம்போல ஆழ்த்து தென்க்குள்ள தொரு பொற்றாமரைப்
பொய்கை உண்டு. அதில் பூத்த தொரு கைவகையிலே, ஐப்பசிமா
தத்தில் விழுந்துகைத்திரமான திருமொகைத்திலே, தென்கெ
ந்த திருமொகையின் திவகையகையகைகளும் பாஞ்சாணிபமென்
னும் திருச்செய்தின் அம்சமாய், ஒருவர், அன்புமென்றத்தின்
திருந்து திவகைய்க்கெந்த அடியார்க்கெந்த உண்ணப்பதம்போதில்
அவர்க்கெந்தவகையோடு எம்பெருமான் கைகைத் தொன்றதல்
பொய்யும், சீரணப்பெருங்கடையின் மலர்க்க அப்பெருமானது
உத்தியந்தாமகையில் கைமுக்கெய்க்குத்தித்தபொய்யும்,
சைவணப்பொய்கையின் பதம்ப்பாபயின் கைமுக்கெய்க்கு உதித்
ததபொய்யும், திருவகைத்தார்.

|| அத்தத்தின்புத்தாரைத் தொன்றிய இவருக்கு, பொய்கையி
லவதரித்ததாரைமகை ‘பெய்கையென்றும்’ என்ற திருக்காமா
யிற்று.

* இராமாதுவாத்தத்தி - அ.

† தலியன்; முதலியவர்களை அருளிச்செய்தது.

‡ தென்கெய்க்கெந்த - அருளுதவாரிதி - உ.

§ ‘தவையாகுதில் எட்டிவந்த அதுபத்திராயித்தத் தொன்றா
த்த கைபத்திராயித்தான தென்கெய்க்குத்தில் கெட்டுவகைத்
அதுபத்திராயித்தான தென்கெய்க்குத்தில் கெட்டுவகைத்
|| பெய்கையென்றும் திருமொழி-முத்தித்திருப்பதில் - க.

உ. பூதத்தாழ்வார்.

* "திருநவீனக்காணுயிதயத்திருன்மெனாநாமென் னு
யிருநவீனக்கேந்தியபூதத்திருவடிதான்மொன் ளாத்'
துருநவநவத்தாளுயிராமா தான் புரமோதுகல்வோர்
மருநவீனக்காத் தித்தமன்மனாத் தெமன்மனவப்பவரே."

† "என்பிறவிநீரிலிருந்துநீர்மெனினுநா
யுட்பெதகலியமித்தனை—என்புகழ்ச்சை
நீதத்தார்முத்துகைச்சேரும்மென் மருநிப்
பூதத்தார்பொன்னகழம்."

‡ "தென்னீர்வயற் றென்மட என்னுந் தான்ரு ருநட
த்து" என்று துருநவயார் பாடியபடி என்னிகென்மயத்தொழுக்
கக்கா ளாநவீனப் பருநா யுநடவதும், 0 "ஆரேருமென் னு
தொன்மட" என்றவாறு துத்தென்மீத் திருமால் திருப்பநிச
ளில் இருபத்தியெட்டுவது மாண இத்தத்தொன் மடவனாடடி
லே, கீழ்வடக்கையி னுள்ள திருக்கடல்மல்லி பென் னிற மா
பலிபுத்திலே, குருக்கேத்திப்பந்திலே, குருகுக்கத்திமலரிலே,
சென்மொத்தி பென்னுங் கதாபுத்தின் அமரமாய், ஐப்பசிமா
தில் அவிட்ட கைத்தித்திலே & குருவர் திருவவதாளு செ
தார். || "மென்மன்மன்மன்மன்," ¶ "மதத்திருநார்பருவன்மன்
பூதம்" என்றவாறு எம்பெருமானை அறிதலாகே தமது உடனா
கையை உடைவவதாதலால், இவருக்கு & 'பூதத்தாழ்வார்' என்று
கிருநாமம்.

* இராமாநுஜாதத்தாதி - க.

† தயிபன்; திருத்தருகப்பிராணபிராண அருவிசெய்தது.

‡ "பெறுமுடைத்தமனோடுமெத்த, செறுவாநாங்கொதகைத்த—
புழியிடுவோன், தென்னுந் முத்துகைத்த தென்னீர்வயற் றென்மட, என்
ருவோன்ருருகைத்த."—துருநவயார் தயிப்பாடல்.

0 "நிலிபுதாருச்சேறு மீதொன்பதாம்பாங்கு, யோப்பித்குறங்கு
மலர டோரிநாட்டாரு—நீர்மென், டாரேருமென்மென்மட வய்மட எ
டாநீர்மென், உதத்திருமென்மென்மென்."—துத்தென்மீத்திருபநிப
தாதிபாடியம் - க.

‡ 'கீழ்ச்சொன்ன புர வருநு மாநபகைகளின் கலித்திரோடு உ
டிய புத்திநத்தின்' என்று விளக்கம் உதப்பட்டுள்ளது.

|| திருவாய்மொழி - காப்பத்திநாட்டாத்திரு பநிசம் - க.

¶ "பூதத்தாயாம்" என்றது கத்தை பென்னும் கொரும் கொம்பு

பூ என்னும் மென்மொத்தித்தாதி [விளக்கம்] என்று பிறந்த பெருநக
யாம், பூதன் கருபதற்கு—கத்தை [உள்ளாருப் பூதம்] பெருநக
த பொருள் உகைக்கப்படுக.

முதலாழ்வார் மூவர்.

அபேரவிசும ப்ரீராமபாதவக்ஷம்ணர்போன அடுத்தகாள்
 கலிய அவதரித்தவர்களும ஆவிய இவர்கண்முலர்க்கும, ப்ரீவை
 குண்டராதனுடைய அதுமதிப்படியே, பரமபதத்திலுள்ள சித்
 திவமுத்தர்களது திரைக்குத் தலைவராதலாற் செனமுதலியா
 னொது சிறபடுத்தசொலவையடுகிற க்ஷயங்களை, பெருங்
 கருணையோடு அங்குமினது இவ்வுலகது, பஞ்சமைலகாங்களை
 விட்டருளி, பெரியிருமத்திரம முதலாக வணாமத்திரவிசேஷங்
 களையும், அவற்றின் விசேஷாதத்தங்களைத்தவறவுக் குறைவற
 உபதேசித்தருளிஞர், அதனாக இவர்கள் தாஜசராமசுருணங்க
 ளினதொடர்க்கலாமல உத்தராத் தவிவருணமே தலைபெடுத்து
 அந்தக்குணமவளுள் புண்டரீகாடசனுக்கு அடிமைசெய்தலைபே
 பணியாகக் கொண்டு ஞானபக்திவைவராய்க்கெய்வன் மிகுந்து அது
 வறவொருக்கம பூண்டு அக்கவாசாதனை பெரிதிறப்ப பவத்தி
 லானமே தாசமராக உண்டியேயுடைவேயுக்கதோடுமீதமண்
 டலத்தாரோடுவலாமல ஒருகாங்குத்தகிடத்தில மதனொருகாள்
 தாதபடி திரைமைகரத்திரமாவத் தமம்மஒருவகையொருவர் அநி
 யாமல தனித்தனியே சஞ்சரித் துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில், சர்
 வேசுவரன் இம்மூவகையும் ஒரீடத்திலேசேர்த்து ஆடகொண்டு
 இவர்களை உலகத்தை உயலிக்கவேண்டு மென்று கினைத்தருளி
 ஞர்.

சத்தியசங்கடனுள் அந்த முருத்தனது திருவுள்ளக்கொள்
 மையின்படி ஒருகாள்/திரிபாந்தமகமே/அபிசொபகையாழ்வார்
 எழுந்திடுந் திருப்பதிகலில் சென்றவையாற்றங்குறதென்கவையி
 னுள்ளதிருக்காவதுகூட அடைத்து அங்குமிருண்டுமுனிவரது
 திருமாளிகையிற் சொது அதனது இடைகழியில சலனித்துக்
 கொண்டிருந்தார் பின்னர்ப்பூதத்தாழ்வாரும் அவகிடத்திலே
 சென்றசேர, திருவரும் ஒருவகையொருவர் கண்டபொழுதே
 முறைப்படி வந்தந்நவழிபடுகொள்கையறவுடனே, பொயகையாழ
 வார் 'இவகிடம் ஒருவர் படுகலாம, இருவர் நிற்கலாம'
 எனது விண்ணப்பகு செயதனை, அவ்வாறே அவ்விருவரும்
 அங்கு நிற்குந்தனர். அதன்பிறகு பெயாழ்வாரும் அவகிடத்
 தையே அடைத்திட, ஒருவர்க்கொருவர் பிரணாமம் முதலியன
 சிகழத்தனை, முன்னையவர்களுக்கும் 'இவகிடம் ஒருவர் படுக்க
 லாம, இருவர் இருக்கலாம, மூவர்க்கித்தலாம' எனதுகூற, இவரும்

அதற்கு உடன்பட்டும், இராமனும் அங்கீகரித்திருக்கிறான். மீதமொன்று, பாஸபரம் பகவத்குணங்களைச் சொல்லுதலும் போட்டது ஒரு செயலு மகிழத்திருந்தார் அப்பொழுது, திவிக்கிராமூர்த்தி அவர்களை அதுகேட்குமொருபொழுதுபே பேசிருந்தபடி பெருமையைப்படி உண்டாகப்பெரியவருவதென்பது அவர்களிடத்திற் சொல்லுகின்ற பொதுக்கவையாண்டது அதிக கெடுக்கத்தைச் செய்திருக்கிறான் இவர்கள் மூன்றுகலாத கெடுக்கம் இப்பொழுது உண்டாயது எனனை? இதென்னெனும் புருஷன் குண்டோ? என்று கங்கிகளாகிய, பெருமையாழ்வார் பூமியாகிய தாழிவிவகா-வரிதை, அவர்களுக்கொன்று சூரியன் விளக்காக ஏற்ற, முத்தையாழ்வார் அப்பாண்டா தாழிவிவகாவத்தை கெடுக்காமல், திவிக்கிராமூர்த்தி அவர்களுக்கொன்று நபத்தை ஏற்ற, இவர்களுக்கொன்றும் இருவரத்தையும், பேசாழ்வார் பெருமாளிற் தாம் கண்டனம் உதிர்வனவென, ராமரும் ஆழிவகு,செவனாயுண்டா சொந்தத்தை அறிந்து அதுபகித்து ஆரத்தமடைந்து, அப்பெருங்கனிப்பு உண்டடக்கத்தைப்போ அதனை, இதயத்திற்கு வெளியிட்டு உலகத்தை வரமுனிக்கக் கருதினான்.*

அப்பொழுது, பொய்கையாழ்வார்

“கையாந்தாளியாழ்வார் இவ்வையக

வெவையகிதோன் கிளக்காத—செய்ய

கடாழியானடிக்குடமுனன் சொன்மாறு

விடாழிக்குகிவெனது”

என்று தொடங்கி முதலிருவர்தாழ்வாய் பாடினானிற்,

முத்தையாழ்வார்

“அன்புதகையாவாவேகையா

கின்புருகுக்கைதமிழிதிரிய—கையுருகி

ஞானக்கடர்வினக்கேதத்தெனாநாதற்கு

ஞானத்தமிழுதித்தகான்”

என்று தொடங்கி இரண்டாதிருவகதாழ்வாய் அருள்க்கையார்

* “பாசுருத்தமிழான்பெய்தபுதுவத்பாசுருத்தமிழான்பெய்தபுதுவதெருக்கிமொழிகள்கேத்திமுருத்தித்தொழுதவெனது” — கிளக்கித்தாண்டாரதம் நெய்யுய்யவியம் - ௧.

பெயர்முதலார்

“திருக்கண்டேன் பொன்மேனிகண்டேந்திகழு
மருக்கண்ணிநிறமங்கண்டேன்—செருகெனரும்
பொன்னுழிகண்டேன்புரிசங்கங்கண்டே
னென்னுழிலன்னன்பவின்”

என்று தொடங்கி மூன்றாம் திருவந்தாழ்வரைத் திருவரையமலர்
தருகிறார்.

பிறகு இவையோகிகள் மூவரும் தேவநீரணைத் திருவடிதொ
ழுது விடைபெற்றுப் புகாரைத் தீர்வியதேவரத்தினர் செயது
கொண்டு சென்று, திருமழிசையாமுலாக்கரத் கண்டி பேசு அங்
கோடு கடிக் களித்து போருசெயதுகின்றது, இங்ஙனம் மண்ணில்
கத்தில மூவாயிரத்துமுகதானது திருபத்தத்தருவருஷம் பேரக
பலத்தால் வாழ்ந்திருந்து முடிவிய திருக்கோலமுதலாயோவடை
த்து முடிவிய பேரின்பத்தழிவிச விடடை அடைந்தனர்

இவர்கள்மூவரும், ஆழ்வார்க்கொலையார்க்கும் முன்னே திரு
வலத்தரித்ததனாலும், பிறகு உண்டாகும் பிரபந்தங்களுக்கெல
லாம் இலக்கணமாகப்படி ஆவியை திருவந்தாழ்வரையையப்பரே
பற்றிக்கொத் திருவரையமலர்தருகியதனாலும், ‘முதலவழுவர்கள்’
என்று பெயர்பெற்றனர்.

உ “மற்றவர்களுக்கொருமுன்னே வந்துநித்த
மற்றமிழர்ணுசெயதுகாடகடபுத்த—பெறத்தமயோ
தென்றுமுதலாமுலாக்கொன்னுமபெயரிலக்கு
கின்றதுவகத்தெனிகழ்த்து.”

* உபதேசத்தினையாக - ஈ.

ச. திருமழிசைபாழ்வார்.

“இடங்கொண்டதீர்த்தமழிசைச்செயலினைப்படிப்போ
தடங்குமிதப்பதிதாமாதுசையமொழையதமென்றுங் [ந்
உடங்கொண்டுகதஞ்சத்திருமுனிவர்நகந்தக்காதலொடவர்
இடங்கொண்டஞானியர்க்கெய்யுபெண்ணபுசொலவதுவே.”

† “நாராயணப்படைத்தாலுஞ்ஞானிநாராயணத்துக்
கொள்ளியளித்ததானென்னுஞ்சொல்லு—சீதர்
மொழிசெயலினைமுலாமொருமேமொழி
மழிசைப்பாணடியிவையுத்த” ௮

முன்னொருநாள்தமிழ், அத்தமிழ்மெய்யுடர் இருரு பார்ப்பவர்
புலண்டியர் அவ்விரை மூலமியிழைக்கிழுக்க பவரும் சத்தியமொ
கததரை சார்த்து அவருந் தமையுமுன்னேறித்திருமினற சீதம்
தெய்வீகத் திருவடிதொழுது உடையகையாராய அடியிலவருமாறு
உறையுமதனார், ‘இவ் பர மேகை மாநெ மூன்றிடவகையிங் பேந்
தையும் பெறுதற்கு ஏதற் மூலநதி செய்வதான தலமாரவிருத்த
லான அநீததுவகையென்னுஞ் சிறந்த பூமொரத்திங் கிளவிய
தமமான நேரத்திம இன்னதென்று தெரிந்து ஆக்குச்சென்று
பெருந்தவயிவற்றுகொழி இப்பொழுது நகருவந்த எவர்களுக்கு அ
த்தகைய நிவயிவந்தாரை இன்னதென்று துணிக்தகைத்தருள
யென்னும்’ என வேண்டி அவியென்னுகொள்குதுதவிய் திரி

வரவத்தாயாமெ சதுரகரக் உடனே தெய்வநியோன விவக
ர்மீத வகுவித்து, ‘இப்பொழிவகைந் நானத் துணைகொலகாட்டி
அதனொருநட்டிலுமபுதுகொழியோசகைக்கித்தினமான சூரிமு
பூவகையும, மறநெருநட்டிங் திருமழிசைபென்னும் டன்னிய
நகத்திரமரத்திரததையும் வைத்து கிதப்பாய’ என்னப்பணிக்க,
அவ்வளவு அவன் செய்வவனவியெ, மன்னுலகமுழுவுவதையும்
நாட்டியதட்டு இவையெட்டு மேயெகெகெதெ, மழிசைபபதிசை
நட்டதட்டு வளம்பெற்றதத் தாழ்த்துகின்றது

‡ “உருமழிசைபுமுன்னுணர்ந்துதமிழ்ந்
புலவர்புகழ்க்கொலவந்துக்க—வுலகுதவனை
வைத்தெடுத்தபக்கத்துமாரகீர்த்திசையெ
வைத்தெடுத்தபக்கமவகிது.”

அவ்வேதப்பாட்டைப் பரிதாமகண்டவுன் அத்தபொதகர்க்கு
னருளமெருக்கொடந் அத்தமழிசைப்பதிக்கு மகொரநகத்திர

* இராமா நாததந்தாதி - ௪௦.

† தனியை சீரெய்யெகெதெ அருளிச்செய்தது.

‡ திருக்கண்ணிய அருளிச்செய்த தமிழ்.

மென்று காரணப்பெயர்க்கறி அநிற்பொயிருத தவமபுரின
உயரெழிபுமுத அதுமதிதத்து அவர்க்கு அனுப்பினார்.

அவ்வண்ணமே அமமுனிபுங்காவர்கள் ஆங்கிடத்தையடைந்
து ஐம்பொதியடங்கி அருத்தவமபுரித்தனர். அவர்களில் பார்த்த
வனொருவன் முனிசுரீசேஷன் தக்கவரத்திடமென்ற பெருவேங்கி
வைச் செய்து அதனால் கார்த்தவிர ஆதரித்து அதற்கு மூலச்
ஆய்வதல்களைச் செய்வதென குறித்துப் பெருத்தவன் தமையகையி
அதனைக்கண்டு அருடகாறுவொண்ட தேவர்கள் அத்தவவொழும
கத்தையழிஞ்முதலு அமைய மோகன ஸாவரி நிலைத்தமை
முதலிய அபாரபாதிர்களைக்கொள்க னினிஞ்சுரன். அவ்வாறுவாய்
பவர் வந்து பழைய நுடைய நுடையதும், பெருமாளு நுடைய
கமலத்தில அருத்திவிட்டு அவர் துணியை மனதடைந்தவனாகி
மெட்கும அராரும் கொண்டு மீண்டுவேகல, அவர்கைய அநி
யிபுனைபவன் கையாக்கவென்னுபட்டமுடி, ஸ்ரீமதாராய பால
வேண்டியவர்களை மோகனமேகல கமலமையுடைவான், கருப
, விசயிவாயும் வர்த்தகாரதையுமிறதும் சமோத்தபகமார
தொழுவதுவகை முதலியவதையுமே தமதுவெள்கைட கொ
ண்டுவந்து அமமுனிவர்களுக்கிடையே ஆட்கபட்டாதி னினோதல்
களைச் செய்தவன், அப்பொழுது கதிவரத்தன் அவருக்குத் த
மதுவள்ளத்தைய பகாத்தியாசத்தினின்றுப் பெ அவனதுகார
மித்தத்தையகேட்கச் செலிபடைத்தபயவபெற்றொமெனகருதித்
கண்ணிழித்து அவ்வமயம்கண்டு அநிசொள்கத்தியததைக்கண்டு கா
முத்து போகமகிடப்ப போகமபெட்டி அவனோடு கூடியருவாதி
மோகனவியனுட் கொள் கொள்கை தமையமதத்து கதையவர்ப
பட்டிருந்தனர்.

அகாரணத்தில கருவொண்ட அவனதுவன் தந்நினது, தமைய
தத்தில மகாடசத்திரத்தில, கதர்கமெனனுதிருவாழியின் அம
மொனதொரு கப்பம் வெளியாவிறது. அது அவ்வவமொனது
கணப்பபுது பிண்டங்கருதியாக இருந்ததால், அத்தவமொது
அதனை வெறத்து அருகிருந்த விடப்பத்து ததில எகிறதெதற்கு
கிடத்த தானுக்களு செய்தனர்.

பின்பு தமையமடைத்த பார்த்தவர் தவமிழ்த்ததற்குக்கழிபே
ரிக்கமுத்து வேறட்டமடைத்து மீண்டுத் தவத்தொடங்கலாதி

* 'மேற்கூறிய புலவருஷங்கலிம இருஷணபகதத்தி பாரதமையுள்ள
பாறுகாரத்தில துரைக்கோத்திம்' என்று கிவர கணப்பரிம.

ன் இறுகிற்ச, தவிராநிவப்ப டின்டம ஒருநிதர்த்துன் கு
முக்கதவடிவமரப பரிணமத்து உலிப்பெறமப பதொகவாநாய
தவிரே அழிவொன்புருக, அகநிதத்துக்குருகுவ அத்தத்
தவத்திய திருமொழி கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற ஓர்
நாடா பெருமான் பிரபுபுரட்டின பஞ்சதருளி அநந்தசுவை
குந்தகரடபிதரு அதன்பத் தவங்கிதத் தவர்த்து ஆராயுந
மாந தமது திருமெய்வரைக டாட்டத் தேதந் பவநா துமொய,
அபபெருமானதுபினைவ ரந்தருமவ அப் பழகதை ரீனம், அநி
ரமதக அழத்தொடங்கிதரு.

அபரமர ததில அகருப பிரபபதவ்வந்த மொரு திருவான
மொருநாம மொருவன அபவரு குந்தித் தோட்டு அருங்கவடந்து
அத்தமுவினாக் கண்டு பிதா தவங்கிதொண்டி பவந்துச்செ
வறு இல்லம க்ருத் தவாநிவப்பவரை மொழிமொ அனமு
த்து பிரபுபுரட்டின பஞ்சதருளி அநந்தசுவை குந்தகரடபிதரு
வந்துமொழித் துழைதவைய கவிரே மொழித், அவரும
பிதர்த்துதததொடு வடங்கித் தோட்டு வந்தகரடபிதருகை
யில, அமருரு அமரவந்தபதவண்டின அநிக அனபிதரு
பவநாநக, அதனை அவர் கொடுக்கருபத தா, அததொ வந் தமுவி
அமர்க்கிரமய வதவாபதததிகளில திருபததப பரிவத்தருளா
பவநததயே தவாமரக்கொண்டு பதொருவன கொள்ளரு
அமுதவ அநந்தசுவை வந்தவ பவதவ ருததிர மொழித் ரபா
மொழிதம இவந மவருத்ததததொவப் பரிவத்தாநக இவரு
பிதர்த்தவத் தருமொழிதொவ்வவ வந்தகருவத்தரு.

● 'உணருக, தோறு பருருகீர் இன்னமவெறநிபு மெல்லா
ந்தன்ன மெப்பெருமான்' என தபபு பவநாநக அனுபவித்தவ
கி அநந்தபரத்தான உணருமடபவருமகிதைத்து உணவு
நீரவேடகைமொழித்து இவருமாத் கவண்பவரேட பவந்தவரும
விவக்குமாத எழுந்தருளியிருக்கிற மொழிவா அமருநிதிருப்பா
மொரு ருபபுடைவேனானகேவக்புதரு அநித்து இவரைத் த
விடுக்கவிருமபிப பகவாநபாபகவாநகியெடுத்தாக்கொண்டு தவா
நினைபுடனே ஒருகாணதவகவந்திவ்விருக்கிறவிடத்தையடை
ந்து இவரது வினதொவவினவமவைத் கண்டு அதிபாச்சரியபபட
கித் தாவுகொணர்த்தவர்துத் திருமுனபே சமர்ப்பித்து 'இதனை
டகொண்ட ருளவேண்டும' எனவ வெருவகப பிரார்த்தித்தார்.

● திருமொழி - தபபத்தொர்த்தருபதிகம் - 8.

அவனுடைய பத்திரிகுதிக்குத் திருவுண்ணுடன் துவர் அதனை அமுதுசெய்தார் பின்னாலிலங்குதையால் அத்தம்பதிகள் இவனுடைய தடக்கு எல்லாப்பெறுமாறுப் பாரித்து நான்தோறும் பால்கொண்டிலாகுகொடுக்க, அவர்களுடையத்தியமுதத்துக்கு உவந்து அதனைப் பானஞ்செய்துவத துவர், ஒருநாள் அவர்களுடையமுதத்தைத் தீர்க்குகருதி, தாம் உண்டு சேடித்த பானம் தீங்களுண் ணாயின்' என்று அவர்களுக்குக் கொடுக்க, அவர்கள் அதனைப் பருகியவனாகினை, முதுகையெழுதின இவனுமப்பருவமடைத், னார்பினு, அவரிலுள்ளாமகன் காயபகதியால் ஒருபத்திரிகைப் பெற, அதுகொண்டு மிகுதகன்கொண்ட அவன்கொழுதன அக்குமுதத்தோடு கவரிடின்ன கொண்டுபெயரிட்டு அனபொடுவனத்தது இவரது முயற்சியாகினை கொண்டு வந்தது, அவ்விதமாக இவரது கட்டாக்கியுள்ள ததலை காலத்துபெறதப பங்கிக்கொண்டார் ந்து பகவதபாதிசையபும பகவதபபிசதிபதிசையபும ரிகுதியாக உடையனாகிஞன்.

பார்க்கவதுநாள் துப்பநு கருதிதோறானவும் தேம்பதப்பா னிடத்திலெயிருது விசய அஞ்சுடாங்கியோசத்தாலமுழுமுதமடை வுதலையடைக்கதுபலாநக அங்குதி கது துப்பட்டுப்பலகிட வக னைபடைத்து 'எல்லாப்பெருகு' பருத்தகனையான பாததபமந்து வெளி' என்று ஆராயமுதது கொடுவதம பெறத்தம கமணமமுத லிப அகவதிசுமான் துச்சமயங்களுள்ளும் சாதம மாயலாதம முதலிய அவதிகமான் அகரகமயங்களுள்ளும் ஒவ்வொன்றிலும தனித்தனி புருதநுதனா, முதலிய ஒருநதத்தில தேடுவதென்று அப்பொழுது அதற்குரிய துலகன்கொண்டவம் அந்ந்துதொன்று அமமத்தத்திதேறத பேதோடும ஒழுங்கத்தொடுக் கூடி அதன் விசையிலே னுளத்தினது பகனாங்கி விபத்திப பின்பு அககொ ண்ணகயில சிவருதையகொடுக்க உண்டு அதனைவிட்டு வெருருசம உத்தில இறங்குவார் இவ்வாறே பகலாலம பகமதக்கனையும் பரி சோதித்தவர் பின்பு கசையசமயமே சதசமயமென்று துணிந்து அதிலதனைவிட்டுக் கெவவாங்கியதென்னுமபெயர்ப்பூண்டு கெவபாமாந அநேகதுலகன்கொடுப்பதென்கு பிறமத்தத்தொடுசமபாஷினை செயதற்குக்கூட அதிலபிரியப்பபடாமல் ககர்த்திலைய ஒரிடத் திவிருந்து பதமகெனைத் திபாவித்துவருகையில, முதலாயுதவர்க ளில ஒருவரான பெயரமுதல் அக்குளமுத்தொளி அவாதுசெய்தி னபு.நித்து அவ்வாள் சீத்திருத்தி துரிதவகனையசமயத்தவர்க்கு

தலகுத்திருவுளங் கொண்டு அவரது ஆராதனத்தார்ஞ்சாயிப்பந்திய
தாம் ஒரு ஆச்சிரமதனையேற்படுத்தியகொண்டு அதிய சிவசொடி
கூத் தலைமுரசுமேலே சிலகிக்குடும்பம் அனந்ததாமபுங்கொண்டு
அவறதுக்கு வீரவர்க்கத்தொடங்கியிருள் உண்டவா பரிசுப்கத்
தர அச்செவ்விறை பார்த்துத் கெவாக்கவர் இவ்முச்செபெருநாக
கொண்டு அவ்விடத்தையடைந்து 'கீர் பித்ததோடி பேயதோடி'
யன்று, அவர் 'தான் அத்தகையவையென்று, கீதே உணமதத்'
யன்று உத்தரங்கூறினர். அதுமேலே செ செபந்தர் பிரதிபலனமே
யுள்ள அவரதுபெருந்தாதசெவ்வாகை எடுத்துக்கூட்டித் தான்
சொன்னதை கிறிஸ்துத்த, விஷ்ணுபந்தர், 'வேருகாலமாக அநே
ததங்கில அந்நெயும் பாதத்துவமினனதென்று உணமமதெளி
பாத உமமை உணமத்தெயுள்ளத் தடை யெனது' உதபதநிதிநா
ரங்குளியலாத பதபதலனதுவான ப்ரியகாரவணன இருக்க,
அவ்நியதிகோது, ஆக்கவதிவுகனோடுகூடிய இவ்விதானத் தெய
யமாரத்தொண்டது, உமது உண்கிணமவேவாகும்'வாது தாம்
உதியதை வறபுததத் தொடக்கினா, அப்பொழுது, அதுபரிசு
பலமாக இருவர்க்கும் காவலவர்க்குணவாமலாதம எடத்தது, அதி
ல் தோலவியடைந்த அநாடியவல் இதுவரம காலமகிணையு
ந்ததற்கு அதுதபித்தர் காவல்க்கங்கனொபொழித்ததத் தமமை
வாதப்பொரிவென்ற கவங்குளக்குச் கொடாய அவதாச
சாணமகைய, அப்பொழுது, அவருக்குப் பேயாழ்வார் பஞ்சசம்
ஸ்காத்ந்ருவகமாகத் தத்துவஉபதேசஞ்செயது எழுந்தருளிஞர்.
அதுமுதல் சாரதமமரணவிஷ்ணுபத்தியபயெ கொண்ட திரும
நினைபதோன்

“சாம்பெய்க்கொருஞ்சுமண் கத்ஞாளுசங்கொரு
 ஈர்க்கியலாகும் துலாநகையதோம்—பாக்கெத்தாத்
 கொட்டாடசிறியாளைச் செஞ்செதோமவாடிநிதிமெய
 பெங்கெட புரிவதொன்றின”

நாது எண்ணித் திருவங்கிட்டுக்கேணிக்கு வந்து உழைத்திசை
செய்த மீனவர்கொலையகரின் உதாரினை போகக்கூடியவகிந்து
தெருமகன்கொழுதனைத் திவானித்தன்கொண்டிருந்தார்.

அங்காட்டில் ஒருவர், ஆகாமார்க்கத்திலுள்ள குடியிருப்பவராகிய
பாபு பாலசுப்பிரமணியன் சென்னைக்கு, உமாபதி இய
தனவொழுக்கத்தைக் கண்டு சொண்டாடித் தங்காதவனானோ
டு 'இவன் ஆதோ?' என வினவ, சிவசேடன் 'இம்மகரதுபரன்'

சமணமகிட்டு காதலாண்டுகள் ஆடினமப்பட்டுவம்' எனது சொ
 னாளானவன்னை, அடியினை, 'நிப்பெரிவனதுக்கு காலும் தரிசனக்
 தந்து ஏதேனும் வராகித் தப பிழையோம்' எனதுகூறு, அவனது
 விநயபத்தி உபநிவையாக் சமயத்தினது சகாப்தபவான இவனொ
 திர்வாகந கா. சித்தந்தருளிற்று, அவர் அபாநினைப பாரதகம்,
 பாநாதவர்க்கோம் பெட்டுத் தவ ஒருக்கைத்தருளினார் த் தைகூறு,
 உலகாண்டு காரியார்தபதரவிகுத்தலை, கண்டி உமாபதி' உருக்கு
 அருளசொயவந்த சமணம் கி அகாதலவசெதன தருதுவோர்',
 உமது நகில, கவனவநையி' உமதுகூறு நெய்க்குநாது ஒன்றும்,
 ஏனக்கு இவனது, ஆதரிச, காச உதாரி' னுமிருந்தேன்' எனது
 உணர்த்தல், பெரும் சந்திரனானகி 'சமணரூப கிண்பெரு
 தன்னு, உருக்குஅரிஷ்டநாள் வரவென்கு பபெறுவதாயினால்
 உமது கிப்பாநினை, அகத்தம் ஆதாரி' பசம்பதமருளவாலி,
 தாரிவ அருளுகி' எனதுவென்குநர் அதாந அகடெய்க்
 'அது சமணந தரிதராதன், அதுகூறுதரு' தென்ன அச்
 சதரே ஆதரிச, வேறுவதம யென்கிதி' உமது, அழுவர் 'ந
 றுதுவகவெனது 'அபருத்தினைப பெருமவோருட் பெ பனகாலம்
 இவருவகிச சித்திருந்து பெருத்தலம், சித்தரு உபயோகமா
 சிண்டஅயினையென்கு அடியெனது அகித்தருளுகி' உமது
 பிரார்த்தித்தல், அதுகோ' உக கவனசபதி 'அது சமணநருண்
 மது உடப்பதேய சதி வர்த்தத்தந்தாந் தவ வேறுவேண்டுவதை
 விளம் வாய்' எனதுவது, திருமதிசைபநீராக குறகககவே ரே
 இவருத்திரவர 'இவருத்திரி கா' சமே துவகருமபி, வாதாருசெ
 வதருகி' எனது விக்காதமா' உமதுவாந, அபபரிசைவர்த்து
 செவியபட்டவுடனே செவியென்கொண்டு, கண்ணதரவ ரு
 'திக்கெருக்குண்டானே இப்பொழுதே அரங்கினைப்போன' உமது
 வேன்' எனது தமதுகெதலியினுள்ள பெரும்குண்டினைத் திந்தி
 துவிட்டார், அதிவிசுதுபுனாபுமபொருடிக் கிண்கித்தெருக்
 காலா' விவினைபக்கண்டு பாசெததாத் தமர் கெதிகுக்ககக்காமல' இ
 திரவபேசு உடமா றுருவதினும் கண்காடெருகும் அஞ்சவே
 னாலேன்' எனதுசொன்னித தமது வளத்திருவருவின பெருகி
 னுள்ள தொரு கண்ணத் தித்தகவிட, அதிக்குந்து ஒருபெருக்கு
 எழுத்துணழித்திவினும் பசமடங்கு மேகிட்டு அகவனகி அட
 கத்தெடங்கிதது, அகவனகி, அகவாபாணர் அககடுகெருபண
 வகிக்குமபந தமதுகெடயினுள்ள பங்கெய்க்கு வெகிவிட

அவையும அங்கனமே ஈவார்த்தவாத்தித்போலச் சேனைமகழ
பெருநின்று பெருவெள்ளங்கோக்கவும், பதம்பாவனதா நிதிதரு
சலியாமல் பாவப்பதிவினை பிரவணதாவிருநார் அதுணையி
முகணமுர்த்தி பிணியான இவருகு 'பக்திநாள்' எனவநிரு
காமநூர்த்தி இவர்கலவத்தைக் கொண்டாடித் தமம்மடந்
துக்கு மின்மிசெபதமம்.

அதன்மேல், ஆழ்வார் 17-வோலயே போகத்தொழுந்தரு
ளிருக்கையில், அந்நாள் அன்பானொரு பத்தன தனது சாமர்த்
திலத்தால ஒருபுறியைப்படைவ வாக வந்தாக்கொண்ட அந்நாமே
வேதநடர்ந்து வரம்பாறாகச் செருவாயிடு, இவததுபோலபிர
பாவத்தால அமர்ந்து தன ப்பட்டி மும்முரு கோல மேலே
வரவத்தில கொடியாட்டாது துக்கதக்கதம், அவன் 'இதற்கு
வந்து வளையு' என்று எப்பதத்தும்பார்க்கையில், கெழியிருக்கிற
பொய்யைப்பண்ணி ஆராரியாட்டி அந்நக் கதுதிகையிருக்குமில்
வந்து, இவதது சக்தியைச் சொதக்க வந்து, 'ஒரு பக்திநாள்
நீட்டித்துவிடற அந்நாவததாநிலையப் போகட்டி பிரதாமபா
த்தாலவைய இதற்குடைய உபவேசத்தே சொல்லும' என்று
ஒரு சிறந்த கருவகத்தை பண்டாக்கொண்டே, அவர் அதனைத் தி
தல்கரித்து, தமது இச்சாமரத்தித்தால வானிப்பவையானதொ
ருகலாததை ஒரு துக்கசாட்டினார், குறிப்பே போல வுளியினரு
கிற அதனைக் கண்டி காணுகொண்ட அகலியாகிதவரான தன்
சழுத்தி வளையொரு மணி மாலைவை வாய்க் இதனை வம்பாறியா
கத் தரித்துக்கொண்டாம்' வ நாமெய்யுமேத, முயல் தாமகன்
நத்திய தரித்துள்ள தனமென்காணுகவும், தாமசைமணிமாலை
வாய்பும எடுத்தா கட்டாடினார் அவை வொருவாரான கலாத்நினை
நிலைகளா விளக்க வண்ணம் அவைவென, ப்பட்டி 'வலவாத்
பித்தரகையுமென வலவாத வானே கே வெந்ததனாக, உமரினும்
நிதபுடையானொரு சித்தம் உலகத்தில வக்கும் இவன்' என்று
சொல்லித் துதித்துப் பிரதமென்கொவது கமண்டித்து வேறு
வழியாகச் சென்றிட்டான்.

பிற்புற அவர் அங்கே கோகலித்தாவிருக்கையில், கொல்
தனசித்தனென்பானொரு இவ்வாதி அவததும்கமையைக் கேள்
வ்புத்த மிகுந்தபாபப் போகிருகிலவகது கோடியிருமபப்
ப்பாணனாக்கவலன தொரு இவருகினையைக் காட்டி 'இதனை நீ
பெறது மகிழ்மி' என்று, மழிசைக்கிறதவர் அதனை வேண்டா

யெனவெனவெனத் தமதுபொன்னெத்தமேனியின் புழுதினையெ
டுத்தத்திடைய அகவுருங்குடைய அவனவையிறகொடுத்த
‘திருஞானை பங்கொருகதகளைப் பொன்னுக்கவலது, நுதலை,
கொண்டு வீ பிணமுப்பாய’ எனதுகொலையினு, அவன் அதனை
உடனே பரிசொதித்துப்பார்த்து அவனாதெரிஞ்ச்சகனும் அந்
பரிசிறிபொடி ஆழ்வானைத் தண்டனிடெப்போலினு,

அப்பாங்கு பத்திராள் பித்திடவுசொது ஒருமலைக்குகான்
துன் திருந்து பொருசெய்வாமிதையின், திவையதேச உரத
தினையாகச் சஞ்சரித்துவருகிற முதலாழ்வார்க்குமாவரும் அந்
தலை படைத்து உன்னெடுபுத்தருள்விருந்திடு துவாது
திவையொரு திருமேனியை அகவைவென்விதிருத்துகண்டு அந்
சரிப்பபட்டி முறையி னுடபுக்குகளுக்கயிதொரு பண்ண, அத
கே ‘டி’ அகாரும் வினாவா எழுத்து யோகமேனியிதொருசொ
வனவியே, உவவியும் பாதுமபசுநுக் கூறுமுதபொலவும் தேன
க்தேனுவ சஞ்சரித்தபொலவும் ஒருகனப்படும் சாவகாலமும் ப
கவதருககவையே உதரது பொட்டல் சதித்தல குதித்தல் ச
துபவித்தலமுதலி ன கொதுகொண்டு, தவனசொதிருத்தார்கள்
இப்பாது வகாவசஞ்சொதுக. ன என்னொரும பெயாழ்வாதுதிரு
வலதாள்வலம. ன மய்யுதிசொது வந்து அக்கு அவவழுவா
தேச. அகிவது மாவகவகவந்தத்ததி. ககையிசெ ளவகண்டு
யோகமுடித்த. ன னன் முன்னவாமாவரும் பூயிசஞ்சொதுத்தம.
கப் போலினுர்கள்

அகத்தம ஆழ்வார், தமதுஜம்புமியா ன மசொரபுத்தா
ருச் சொது தமவழக்கம்பொலாசாதத்கொள்ளுதமருததிரு
ண்வெண்டிச் சொத்தத்திடத்தில அகப்படாமலாய மனக்கை
கமுத, அப்பொழுது திருவெருட முடைபாள் துவதகனவியே
முதபட்டி ‘கொவெண்டவையித்த பொதருமனைப்பொலக
வியே புள்ளது’ என்றுக தியரு, உடனே துவக்வென்பொழிந்து
அங்கேசொது திருமண்டலம் களித்து எடுத்துவந்து தரித்துக்
கொண்டு பகவததுபாயமனை முதலெ தொழிலாகெளவகாலங்கழி
த்து ‘பொடி மழிசையமபதவையிட்டுக் காலுதிபுத்தகதச் சொர்
து, அங்குத திருவெ. னவியே ஆதிசொசுதகத்திலெதிருப்பன்னி
கொண்டருளவிற பெருமாணச சொதித்து கடிபட்டு அப்பிராண
யெ திபாள்வசொதுகொண்டு அகேகவருக்காலம் எழுத்தரு
ளியிருத்தார்

அப்பொழுது கனிகண்ணன் வந்து தனது ஆசிரியரான இவருக்குப் பலவிதமான கெடுகளுக்கிடையே பண்ணிகொண்டு உபாசாரமொன்றாகச் சிவனஞ்சொய்திருந்தான். அக்காலத்திலு, தலைநகரத்து உடனதிகாரத்து பருமமுதிர்ந்த கிழவியொருத்தி பகதிகாரபாதாளினங்களில் பாய்ப்பு விபுடனே அவருளாகிடத் தைத் திருவலகிடுதலும் மெழுஞதலும் போலத்தெழு மாயிவ் வாகவகியங்களைத் திரைத்தொடங்கொண்டிருந்து ஒருநாள் அவற்றிடுக்கெழித்தலமவத்திலே அவரைக்காணாமடைந்து வந்தோடுபெற்று மாராத்தியைவந்ததைடைத்து நேகமாதுபொல அவர்க்கு வாயிலார் அக்காலத்தொன்று பலவையாவன ஒருநாள் அவளதுவழியுக்கே கண்டு வந்ததுத்து வினாபுலத்த அனிகலங்கொடும் கலயிஞ்சுத்தபட்டாடைகொடும் பரிசாகக்கொடுத்தது அவளிடம் வந்ததொரு பட்டமகங்கொடும் அவளாடல் வாய்த்துவந்தான். வருகையிலு, தனது இளமை காலத்தொன்று குறைகதைபும அவளது பருமம் மாதபுலத்தையும் கண்டு கிம்மதங்கொண்டு 'உனது மங்கையரிக்கே எழுந்தருளும் ஒருபடியாயிருத்தமறு வது என்ன?' எனவகேடு, ஆழவாருடை வ அதுக்கிடமெனவதுஅறித்து, அவையருகேத் தான்பொதுதத்து கெடுபாயத்ததை நாடியுரைப்பர் கொன்று அவர்க்கேயென்கொண்டன வ அதுகேட்டு அவ்வாணாரு கிடுதிருக்கும் காலத்தொன்றுமேயுட்புரிசுடையதொருநாள் அவர்க்குத் தாங்கவந்ததொருபாய அத்தமகையே கெடுகு அத்தங்கே, இவர்க்குக்கொருபாய அவரை அதுவந்ததித்தால் கருதியது கைகலியம் வந்து உட்கொத்ததன். அவ்வாறே வெந்தன், மறுநாள் கனிகண்ணன் வந்தபொழுது, அவர்க்குத் தனிபெயரைத்து உபசரித்து 'உனது பரமகுருவை யான சேனிக்ருமது இவரு அழைத்துவந்தவென்கேடு' எனவது திரைத்திட்ட, அவன் 'சம ஆசாரியர் இரிடத்துக்கும் எழுந்தருளார்' எனவது கூறியிடம் அவன் 'எனனை அபகு அழைத்துப்பொழாய்' எனவது அவருகேக்கு இவர்க்குக்கெழுதித்து அவருளால் எனனை எனவது புயவாயிருக்கச் செய்வென்கேடு' எனவகெண்ட, அத்தற்கும் அவன் உடன்பட்டாமன் 'உனனைப்பொரு ழுமைப்பயங்கெடு பெருகோக்கிறபவரை ஆழவார்க்கென்கெடுத்துப்பார்த்ததும் அறிது' எனவது மதுத்துவிட்டான ரிதபு அக்கால் வருத்தியகெடுதலனுபிரிங்கையிலு, அவர்க்குக்கெடு வந்து தேற்றி 'இக்கனிகண்ணன் செயவபுளமைபுளவான், இவன் வாயிலார் பரமபயங்கெடுகலாம்

பல அற்புதங்கள் கடக்கின்றன; ஆதலால், இவ்வுதப்பாடப்பெய்த்ரு
வ இஷ்டசித்திபெறலாம்' எனது உறுதிஉத, அங்ஙனமே மன்
னவன் அடுத்தநாள அங்ஙனமுள்ள உதப்பொழுது 'எனக்கு
அழிவாதருணைம உருமாறு உதப்பாடவேண்டும்' எனது புகல்,
அங்ஙனவன் 'நான் எப்பொழுதும் தாதுவனன்றோத்திரஞ்
செயலெனெனெழுப நாளத்தி செயலெனவென' என்று இய
மதிருந பின்பு பார்த்தவன் தன்னைய பாடவேண்டிமென்று
நிப்பபத்திக, அவன்

"ஆடவர்க்கெனவன உருகுதிவாரென்கொவும்
பாடருருக்கருமபஞ்சமா—சீடிவமா
விவருளிஞ்சுதாநெட்டத்தானிடவனரு
மனருப்பொழிதகெனமனாடி"

என்று ஒருதிருக்கவி சொல்ல, சொதவன் கோபுரென்கு¹நம
கம்பபாடுபொருள் கைத்தையாடிப் சீ இவ்வுருள் இனி வசித்த
வாருது; உடனே வெளியே போ' என்று உதகைஉத, உடனே
கணிகண்ண பவநிரைகையடைத்து உட்கரசெய்தியை விண்
னப்பகுசெது 'அடியென்கு விடைத்தருளவேண்டும்'என்
ன, ஆழ்வா' 'காணம் பெருமாவெழுத்தருளப்பண்ணிக்கொண்
டு உடையருவேன்' என்று உதகைதத்திருக்கோயிதுடசென்று
அடியவர்க்கெனவனா உடவுடைத் திருப்பொருது

"கணிகண்ண பவநிரைருள்கையருக்கெச்சி
மணிவண்ணுரிமடக்கவேண்டா—துணிவுடைவ
சென்றாபு வனனாமபேசினதென்புருண்டன்
பைநரகபயங்கருடக்கொன்"

என்று நோத்தித்தவனானில, அத்தப்பகவதும் ஆழ்வாசமேத
ப்படி வோகித்திதையவிட்டு எழுத்துவத, உருவருப, அவ்வு
கைவிட்டு அருள் நன்னதோரிடத்தை அடைகது அஞ்ரு வசித்த
னச் இங்ஙனம் பெருமூர்தும் ஆழ்வாரும் அவாடிவாறும் அப்பதி
யைவிட்டுப்போலி நதாந, அத்தமயதோத்திய பவநிருக்கோயின

* "என்கொண்ட தவநோய்க்காடாநதோடுதெக்கதப்பாவத்தையுடை
யவத் தழவி. இக்கொய்தகமததனடை, பாரைகாநமுற்தசெனெப,
பவிகொண்டமுடிபடபபாடகருடகாடாத்தோருத்தியபபு பழ
மதகஎருகையிட பவகத்திழையின்சென்தபக்கையககொண்டனே."—
மீரூடகவகமகமித்தியு - 8

"கொடியிழையின்வோர்பின நிமித்தம்"—அருளவிரிதத் திருப
பகம்-89.

உரி செழுத்தருவியிருக்கித் தந்தைப்பொருமாந் தரும விட்டு
நீங்க, அப்பாழ்வுவதும் பொலிவிழந்து, அங்கு மந்தமபல ஆஸ
பவனியிருக்கித் தீவனநகரின் சாத்தித்திடமு மியலியாவ, நரி
வஞ்சியிது செவ்வமம் திருந்ருடப்பட்டது துபபடி தீனிசவா
உரினடனதக் கண்டு கண்டது மனாவதும் மக்திரிமாரும அவர்
கருவ்வவிட தந்தத் தேடிவடைத்து கணிகண்ணவகாவிவநிழ
ந்து தனதுபிவழுவைய பொறுத்தருளுமாறு பகவாது பிராத்தி
கை, அவனும் மீண்டெழுத்தருமைபடி ஆழ்வார்க்குக் கண்ணப
பாடுசெய்ய, அவரும் அதனை அங்குகித்து ஆளிரிதபாதந்திரான
அதலின் செவ்வனை கோகலி,

“கணிகண்ண நபேரகொழித்தானகமருங்குக்கி
மணியண்ணுக்கிடகசென்மக்—துணி புடைப
செக்காபட, வவனும்பேரகொழித்தேவீ புழுந்தன்
கபர்க்காபபாபபெத்துக்கொன்”

என்று, முன்புபாடியபாடடை மாத்திப்பாடி வேண்ட, எம்
பெருமானும் அதற்கு உடனபட்டி ஆழ்வாருக் கணிகண்ணனும்
உடனகை மீண்டெழுத்தருநித் திருவெண்ணைய வடைத்து ஆழ
வாதித்தது அமீமாநத்தான தரக துபபாதுகொரு தது பிபபுள்
னார்க்கும் பிரதிபடசமரகெனும்மெனது முன்புபேரவ வவத்திரு
க்கைமேலாகவநி இப்பொழுது இடத்திருக்கைக்குப்படக் கண்
வவத்தருநினால்,

இவ்வம் பத்தாசொன்னபடி சொந்தனும் அப்பெருமானு
க்கு 'பிரதாத்தாரீ' என்று வடமொழியிலும், 'சொன்னவண்ண
ஞ்செபத பெருமாள்' என்று தெயமொழியிலும் திருகாமம் வழங்
கலாவித்து, இவர்கன் சொது ஒரிதாத்திரி தவகியிருத்தவன் 'ஒரித
விருக்கை' எனப் பெயர்வெதது.

அம்மாத்திரத்திச காஞ்சேகைம் முன்பேரவப் பொலிவு
பெறவே, அதனும் பாகவர்க்காது மகிமைவையுணர்ந்து அது
முதல் அவர்களுக்கே அடியவனாய் வாழ்க்கிட்டான.

அகந்தம் ஆழ்வார்குமபிரேணவாத்திராபேணவ வுடைப
தாவப் புறபபட்டுச் சொகும் வழிவிடைய பெருமபுரிதுதென்
கிறகாமத்திச ஒருபிவநிபவகிடகித் திவேநிவகிவ கிதிதுபொ
ழுது எழுத்தருவியிருக்க, அங்கு தேதமொதிக்கொண்டிருநத அக்
தனர்கல், நீதுபுத்தகெருபபுபேரதன்ன அத மகாபேரகிவின்
பிரபவத்ததபநிபாமன அவரைக் குேபகட்டாதிவ தொருவது

உக் கணித்து அவர்வாதித்த வேதத்தியைஞ்செய்யாதே தவிர்
 க்திருக்க, அக்குறப்பையுதித்த இவர் அம்மித்ததை விட்டுத் தூர
 த்தியசென்ற வேடுஞ்சென்றமகடயில விதழிருந்தார். 9. அபு
 அமமுதவருணத்தார் மீனபே வேதபாசாபணஞ் செய்பத்தொ
 டயி, விட்டவிடத்தேவனாது மாயி, 'இதற்குக்காரணம் வந்த
 அதிதியை அவகிபஞ்சொயததே' என்று அறிந்து அவரிடஞ்
 சென்ற சேத, ஆழ்வார் அறிவிக்க, உய்யுக்கொண்டைக் கை
 புரியலே விடந்து, அவர்விட்ட சொற்பொருட்களை நுதிபித்தரு
 னியமாத்திரத்தினே, அப்பொருளுள்ள வெதவாக்கடம அவர்
 கருக்குத் தோய்திறம். உடனே அவர்கள் பிரதக்ஷிப்பதி
 னுமாதினோல இவரை உபசரித்துக் கிருத்தததானான்.

அப்பொழுது அவ்வூர்த் திருக்கோயிலில் எழுந்தருளியிருக்
 கிற எம்பெருமான இவ்வாழ்வார் எச்செத்தமூலமாகத் திருமயி
 ருதே அத்தாதமுமோகத் திருமயென, அந்தஆச்சரியத்தை அ
 ருசெனாருமகை அறிந்து அவ்வூரவாசினவரும் அக்குடாளுசெய
 துமொண்டிருந்த பெருமயிவ்வுடயிடத்தே சென்ற இவரு
 னிடப வைபவத்தைக் கூற, அதிசேட்டவுடனே நகித்தரும் அதி
 உய்யுத்தத்தொடுவந்து பத்திராசைத் தரித்ததுக் கண்படைத்த
 யுளபெற்றீறு மென்று களித்து வாகாங்கூறு எழுந்தருளுகித்
 துக்கொண்டுபெய அவருக்கு அடங்குக்கையைச் செறிட்டார்,
 தருமயத்திர இரையருமயாதெறிவே ழிக்குகூறுணக்குப் பிரதம
 தாமயுகஞ் சம்பாதித்தபொழுது கெயணை பகவிதமாயே பழித்
 தத்தொல, இங்கும் அடங்காததத வானமதாரான்பவர் மண்
 னிததை நிகைமொழிவினைக் கூற, நுறவுகைத்தமூனிவர் 'இவர்
 கிற அடக்கியருளவேண்டும்' என்று ஆழ்வாசைப் பிரத்தந்திக்,
 இவரும் அவரது வேண்டிக்கோளிப்படி செயலக் கருதித் தமக்கு
 அத்தர்வாயிவா அத்தவையனைக் குத்தது

“அக்காங்கைக்கைவகென தமாவதெனகொனோ
 மிக்குதமபரீகம்பெனவினாவுகலையெயேத்
 தாரதவகொன்னையினைகங்கையடங்கிட
 வுடமிட நதமனானமேபுறமபெரித்துகாட்டிடே”

என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமான் 11^{ம்} தமகமபே
 தானுமவனங்கித்தொழுவார்க்குத், தமகமபேயெங்கவருஞ்செய

* “கருகூறுமயிவ்வினா ககரிபிடுகம்.”

† பெரியதிருமொழி-அத்தமகங்குத்திருப்பதிலம் - 10.

சு. தம்மாழ்வார்

● “உறபெருஞ்செய்யுத்தெய்துத்தாபுமுடர்குருயும்
வெறிதருபுகடனாதனாவினங்குபெர்
செறிதருஞ்செய்தமிழாணமெய்யுத்தகீரீனிலத்தோ
தரிதநிதநதரிதாமதாசெய்யுத்தகீரீனிலத்தோ.”

† “மறைபாரதேவநிதிருவாரிளமத்தாத்தாத்தகடைந்து
அறைபாரதபித்தித்தமமுவித்தநினைவையுத்த
கறைபாரதபினைபயன்வாரணபரிட்டவழித்தருத
வினைபாரதமுதலாதசனமவிடபர்க்குவிழைகிறேன்.”

‡ “முழியர்க்காந்தெய்யுத்தகடைந்து” என்ற முழியர்
மொழியின்படி, புத்தகவாத்தக மருதிபாடியுடையதும், செந்த
மிழாடென்று கிறையுத்ததும், § “செய்யுத்தாமபாணடி” என்
தவாறு பற்றி உத்தேசிப்பதிலிருந்து உடையதான பான்மியா
ட்டினே, கண்ணியுனை முதலிய புணர்வியுதினபலவதநினை
மகிமைபுடைய தாயின்பாணிபெயரும் பெருகையாதற்கு அரை
யினே, நிருவாரிபெயரது ஒருவகையினேயே அதற்குக்குகரி
வே வேளானவருணத்தினே வகைப்படுத்தலாகத் திருமாவிக்
கே தொண்டினுண்டொழுஞ்சு செந்தருணத்தினே நிருவாரிவன
நாட்டுவன ஆகியவையாகியுத்தேதான அதந்தாய்வாரிவனாக
செய்யுத்தாயிவாது தவாரியே அகாதனாத் தவையாடியுடையவர்
செய்யுத்தாமகாக்கண்ணி அகப்பாருத்தித்தகையுண்ணுதருமாத
தானபெயரகாரியா, தமதுபலவகையத்தானதவாரியாருக்குத்
கவியான ஒருவகையின்க்குறி யண்பமாருட்டிய நிருவண்பரிசாத
மெய்யுத்த திருப்பதியி னுள்ள நிருவாரமுதலபெயரான பகவத்
பத்தாது தவையாகியுடையவகையாகாத மனமபெயரி முடிக்க,
யிளபு இருவர்க்கும் அய்யாசெய்யுத்தாமகா கவியாமகா
தவைய உத்தேசித்ததே யெனத் துத்தமபினை திருக்குகருக்கு
வந்து செப்பாரப பலவாண்டு இவ்வாடத்தியருகையின, ஒரு
வாள், மாமனார்வெண்டுக்காண்படி காரியார், தமதுவாழ்க்கைத்
துணைவிபுடனே நிருவண்பரிசாதத்தா யுடைய அய்யாசெ
வைய வகித்திருந்தார். இந்த தமதுவகையின்கு தமன்குக்கு
மீள்வெருகையின, நிருக்குறத்தியுபெயர ஆத் திருப்பதியை யுட
ந்து அய்யாசெய்யுத்தருவியுத்தே தமையென ஆத் திருமாமு
கைய எய்யெருமாரி வகித்தது வாழ்த்தி ‘அய்யாசெய்யுத்த

* இராமாதுத்தத்தாதி - கக.

† நிருவாரகக்கமபகம் - ப.பு - உ.

‡ தவையார்தனிப்பாடல்.

§ அத்தகையத்திருப்பதியத்தி - பாணிய - க.

ஒருமகப்பேத்தை அளித்தருளவேணும்' என்று பிரார்த்திக்க, அவளாதிமூர்த்தி 'காமே வந்தபிறக்கிறோம்' என்று பெருங்கருணையுடன் அச்சமுகமாகச் சொல்லியருள்த் தமது நீர்த்தம திருமாலையிடம் முதலியவற்றைப் பிரார்த்தனையுடன் கூட வரம் பெறத் துயர் திருக்கூர்விற் செவதுவாழகையிலுடைய எண்ணூர் உருப்பவதியாக, அவரது திருவயிற்றினின்று, பகவானது அம்சமும், பூர்வெனதுபத்தினது அம்சமும், சென்முதலியவரது அம்சமும், ஒருகுமாரர், கையாவிவராதத்திலே, திருவயிற்றினின்று

இப்படி ஒருவர் மூன்றா அம்சமாக இருக்கக்கூடுமோ வென்றனர், —சக்கரவர்த்தியான அரசர் அஷ்டதிடபாலகர்களின் அம்சங்கள் கூடிப் பிறந்தவ னென்றும், இவ்வப்பெருமானும் கமபிமுத்தியோடும் தனித்தனி ஆதிசேஷமாத்நோடு பாவதமசமும் பொருந்தியவ னென்றும், அதுமான வாயுயின் அம்சத்துடன் குத்திராமசமு முடைபவ னென்றும் தூசுடன் உதகையால், அவையிவையிலே இதுவும் ஒருமென்க.

இப்படி பகவான் அவதாரஞ்செய்ததற்குமுன்னமே, அவனுடைய பகவாந்ருதும் அடிமைசெய்தலையே உதாழிசைக்கொண்ட திருவணந்தாழ்வான, இவையிடு கெயின் கமழ முதலியன படைதிருக்குமரது ஒருபெரியபுண்பமரமாக வந்து அவதரித்திருந்தார்.

கமபித்தருளினவரத்தின்படியுதித்த குமாரர் பிறந்தபொழுதே தொடங்கி அமுதல பாலுண்ணுதல முதலிய வோவையிவர பாலமொன்று மிகநீயும் ஸாட்டியினரது பரிபூரணராயிருக்கிற அநிசயத்தைக் கண்டு தவதத்தைவர் எய்பெருமாஸ்பக்கலியே பார்த்தத ஸுத்திடமிற் தாம் சிறிதுக்கவலைப்படாமல் பிறந்தப ள்விதண்டாராளில் அத்திருக்கூர்வினுள்ள திருக்கோயிலுக்கு அக்குழந்தையை பெடுத்துக்கொண்டபோய அங்கு எழுந்தருளியிருக்கிற பொலித்தகின்றநாளைச் செலிக்கப் பண்ணுவித்து, அப்பெருமானது திருமுன்பே, அந்தத்தெய்வக்குழவிக்கு, உலகாடைக்கு மாருக விருத்ததனாக 'மறன்' என்று திருகாமருசாத்தி,

* 'கலியுகப்பிறந்த வரப்பத்துமுக்குள்ளான பிரமாநிலகுடித்து ஸுதாமிரத்தப பெருமையிடமுள்ள வெளவிகழைமயின் உடலெக்கித்த நிம்' என்று கிவரம் காண்க.

அருகிலிருந்த திருப்புகழ்மாதத்தினாலே & ஆணிப்பொன்னாற் செய்த வண்ணாசலத்தொட்டிலினே வளர்த்திலும்பிலந்தார்கள்.

உட்பத்திலிருக்கும்பொழுது ஞானமுடையவனாவிருக்கிற முழந்தைக்கேப் பிறந்தவுடனே தனதுபரிசுத்தாவ அஞ்ஞானத் துக்கு உன்னாக்கி அழுதல் அதந்தான் முதலியன செயல்படி பண்ணிவிட்டுத் தன்மைவந்தான் கடமென்னுமவாடி துவரையும் பிறந்தபொழுது தெளிந்தருவா அப்பொழுது இவர் அதனை உருகாததால் ஒலத்து குட்டி ஒழித்ததனால், இவர்க்கு 'கடகோபி' என்று திருநாமமாகிறது.

† "கந்தசுடிகாபிணப்பாடினியோவென நமபெருமான் விந் தியவாதத்தாற் கேடப்" என்று விளக்குவாரும் கொண்டமே படி இவர் நமபெருமானால் 'நமஆழ்வார்' எனது அமோனித்து விசேஷகடாஷா செயப்பட்டு மந்தையாழ்வார்களாவரிதும் உயர்வு பெற்றதனால், 'நம்மாழ்வார்' என்று ஒரு திருப்பெயர் பெற்றனர்.

இப்படிப்பட்ட ஆழ்வார் பதினாறுதோலமனவும் கன்னியி லாமல் மெளனத்தொடு எழுந்தருளியிருக்க, அதுதோலிய நய ன்களாரும் அவர்கொழாரும் 'இவர், நமமைப்போனத கீதையுடை வாதேவதையு உலகத்தின் காதல்கையால், வாதோடும் பேசாம லிருக்கிறார்' என்று அறிவாமல், 'நமபெருமான்கிஷயத்தில் நாம் செய்வதுபரமம் ஏதேனும் உண்டா?' என்று உருகிக் கலங்கியிருந்தனர்.

அப்பொழுது பரமபதகதனது விவமனத்தால் சேனைத் தலைவர் ஏகாந்தமாக எழுந்தருளி இவருக்குத் திருவிளக்கினைசெ யது களம்குதிராந்தரவாழையும் உபதேசித்தருளினார்.

இப்படிபெற்ற இவர் பதினாறுதோல்களும்சிறந்த சந்திரன் போலப் பதினாறுபருமனிரம்பி உதங்காபுகழிழையே பதுமா எனக்கொண்டு விற்றிருந்த பரதத்துவந்தைத் திபானஞ்செ யது ஞானமுத்திரைகைக்கொண்டிருந்தாவதின், திவலியதேச யாத்நைவாசம் சொல்குத மதுக்கியாழ்வார், இவரது வைய வந்தைத் கேடமும் இவரது திவலியழிப்பைக்கண்டும் திருவியோ த்தியிலினது புறப்படவேந்த அருகிலிசுது இவர்க்கு 'உணர்ச் சி உனதோ? இவதே?' என்று சோதிக்குமபொருட்டு இவர்க்குள்ளி

* பெரியாழ்வார் திருமொழி - கைகாத்திருப்பதெ - ௨.

† உட்கோபந்தாதி பாயிய - ௨.

[illegible][illegible]

* 'இந்தியாவின் தந்தை' என்று அழைக்கப்படுபவர் மகாத்மா காந்தி. 'கிணறுகள் தாண்டி' என்ற திபுருயின் ஐக்கிய அரசு உண்டானதை நினைவுகூர்ந்து, 'பாண்டிச்சேரி' என்ற பெயர் மாற்றம் செய்யப்படுகிறது.

↑ 'அந்தரத்திந்த அனேகி கீதம்' என்பதற்கு 'அனாதாசங்கிதம்' எனப் பொருள்படாதது அதுபற்றித் தனியாகக் கருத்துரைக்கப்படும் என்பது.

† கல்பாசராயணம்- பரிபாடல்-திருவாரூர்ப்புடைய - எ.

அவ்வனுபவத்தா ளுண்டானபீதி உண்டாகாமல் அதனைப்போ பத்தமுமொக வெய்திடக்கருதி, காசுருவேதங்களுள் இருக்கு, வ கை, அதர்வணம் என்ற மூன்று வேதங்களிற் காசுர்த்தத்தைத் திரு விருத்தம், திருவாரிசியம், பெரியிருவத்தாதி பெய்த மூன்றுபேர பத்தங்களினமுமொக வெய்திட்கி, அவவேதங்களுடையத்தைய பகவான் துசொருபமாகவேயுள்ள துமான் சாமவேதத்தின் தத்து வப்பொருளைச் சமப்பிதபத்தமான திருவாய்மொழியால் அருளி ன்றெயது, அவத்தை மதுரகளைக்கு உபதேசித்தருளினார்.

அச்சாலத்திலு மித்தியருகிலும், சமேதத்து விபவாசிகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ சித்தேஷ்டர்களும காரிமரபயிரான துமகைமகையக் காணுமபொருட்டு முனங்குதுரே, அவர்களைத் தமதுபீதத்தி லே "பொலிக்பொலிக" என்று வாழ்த்தியருளினார்.

தமபக்கம் திருவுள்ளமுலத்து பொயித் துவித்திரோன் தேசா தித்தருளின மகிழ்மகர்மானையைத் தரித்ததனால் 'வருளாபரணத்' என்றும், பிறமதங்களுைய பாணானைத் தமதுபீதத்தங்களிற் கூ றிய தத்துவார்த்தங்களால் செருக்கட்கி அவதரித்தரு மாமெடடி பெள்ளுங்கருவிபோல இருத்தலால் 'பரங்குசி' என்றுத் திரு காமமெய்த ருளுகையிரோன், பரபீததுமகையருமம விராத் தாரின துதன்கையும பதமர்த்தமகையகடையும உபாயமும் அங்ங னம் அகடதரிப்பவனும் அச்சாளுகித்ருபகையும என்று ஸ கையேதரான் திரக்கனிலும் சேதமாகச் சொல்லப்பட்ட அத்தபரு சைத்தையும், மத்திரசிரிதேஷ்டமான துவயமெள்ளும் சேனாகதி மத்திரத்தின் அத்தத்தையும் பீதத்தருபமாக வரங்கும் எளிதில் அறிவத் தெரிவித்தருளி,

† " சரிர்ம தித்தகடையனு கான்முக்கடவுளுத்
தனிதொளிலிமையவர்தமையனுமுதனா
பாவகையுள்குமயவருமகப்பெட
விருதித்திரைக்கட்கிருவிமய
மலர்கட்குதேவகுஞ்சிதிகட்குமயக
வெருவெருள் புதப்பாடின நிமுருளது
மகப்படக்காத்திரைகினைக்கெத்தவெம
பெருமாமாயிவவன
தொருமாதெயவமத்தனடவமோவாமே"

* திருவாய்மொழி - காத்திரைண்டாக் திருவாய்மொழி - ௧.

† இவ்வா - திருவாரிசியம் - ௨.

க. குலசேகரபழுவரர்.

* “கதிக்குப்பததிவெங்காநமுங்கலதூங்கடதுமெனலாந்
கொதிக்கத்தலநடுசெய்யுங்கொன்றையற்றேன்கொலலிராவல
பதிக்குங்கலைக்கிபாடுமபெரியவர்பாதங்கோ [ஈகொற
துதிக்குமபதமணிதாமாதுசென்கலைசேசோர்வினின.”

† “இன்னமுதமுடஇசைக்கிவெண்பங்கிவிபெ
தொன்னதங்கமபாடலானளிப்பெருமாள்—பொன்னநு
கலைசேர்ததனிபட்டுவங்கேலர்கொனெங்கள்
குலசேகரென்கறேகது.”

“வேழமுடைந்து மலைநாடி” என்ற குணவடிவாடலிற்
படி சதுரங்கப்பலத்து ஐயங்க்த பாண்டவந்ததாத் பெருமைபெ
ற்றதாய், “ஒப்பிதினமுதமு மலைநாடி” என்றவாறு பதின
மூன்று திவ்வியதொல்கலை யுடைபாதான சேரகாட்டியே சேர
ழிக்கெயி எனபது, ஒரு நெந்த இரகசேகரம். அப்படிடணம்,
பெருமபாறும் கடலே அழிபாத இயற்கைவித் குழந்தை
கிற் அகமர்த்தது, அசுந்தியும், அதற்கெப்படி அளவிடுதற்கு
அருமையானது. ஒருகாலத்திலு, பிரமதேவன், தன்னுற் படை
க்கப்பட்ட அரிபெரிய காலகன் பலவற்றினுள்ளும் உரர்
ந்துகின்ற அமராவதி கொழிக்கெயி எனனும் இவ்விரண்டுநாள்
களில் மனமையவாதது எதுவா?பன ஐயுறவு, அவனையத்தை
ஆராய்ச்சியான அகநாடு கருதி, துவக்கொல காட்டி, அதன்
தட்டு இரண்டினுள் ஒன்பதில் தேவகாட்டிசேரதானியையும், மற்
றொன்பதில் சேரகாட்டிசேரதானியையும் அகையவைத்துத் தூக்
கிப பார்க்கலையி, அவையமரகாலம் பெருமைவின்மைவாலயிக
இலேகைட்டுக்கித்திதானிய வானத்தினமீது ஒங்கிசென்று செ
ருக்குடைவார்போலக் கெடுமைபெற, இம்மணிதகாலம் பெருமை
யிருதியான அதிகாலம்பெறது மேலதிகையிலு கிவத்திலு இழிந்து
கின்றது வன்காடுடைவார்போல மேலமைபெற்ற தென்று கவி
கன் வருணிப்பர்

புறநகரில் கடலின்கைளான கொழிக்கப்பட்ட குளிலிலுறந்த
இரத்தினங்களுக்கும், அகாலகில் கடைவிதிகளில் வணிகர்களான
குளிக்கப்பட்ட வியமிகுந்த இரத்தினங்களுக்கும் வேறுபடுகின்கு
காத அப்படிடணத்திலு ந்துடங்குமெனது ஒரு அசைநுகருதான.
அவன் மனமுறைக்கெந் தெரிதுமவழவுருமன மன்னுயிர்த்துந்
தன்னுயிரெனக் கருதிப யதுகாத்துக்கொண்டி பலவாண்டு
இல்லறமடாத்தி வருகலையி, தன்காவத்தின்கிள் அசைநுகருத்கும

* இராமாநுஜத்தந்தாதி-கொ. † தனிபன்; உடைவன் அருவிச்செய்தது.

தன்னை எந்தவிதத் தொந்தரவுக்கும் உடவந்தக்கொரு மகப் பேத்தைத் தான் பெருக்குதலையே தவிர்த்துபோன மனம் மிக வருந்தி, அச்சக்காலத்தி் அகலமேதும் புத்திசாலமும் என்னும் வாய்மையைச் செயததுபோலத் தான் எல்லா வேண்டுகிறும் மேம்பாடுகடைய பவதாராதமையிற் பேசியாததைப் புரிய, அ தனை அங்கேறித்துத் திருவுள்ளஞவத ஸ்ரீமக்காராவணன் அ கிருபாசடாகுத்தான, சகலவாத்தித்திருமகனாற்போல, ஒரு திருக் குமரான ஸ்ரீசெனத்துவாத் தினத்தின் அமரமாய், மரமாதத் தில ஸ்ரீராமகருத்திரமான் புனர்க்கு கட்டத்திரத்தில்கூடுவவாசை னது பட்டமெழியின் திருவிறலின் † திருவருகினை மெனதுத் திருப்பதியில் அலதறித்தான்.

அச்செய்தியைச் செவிபுறது அசரன் ஆகத்தட்டிலுமுந் து உத்தமரான அத்தனர்களுக்கும் மந்தரபோர்க்கும அசேகமான தாயகங்கையும திராங்குகையும வகையாது செயது அக்குழத் தைக்குச் சாதகமும் காமதானம் முதலிய மகன்க்கடங்குகளை உரியவாசையின் மருத சமரீதமதிதோடு செயலத் தொடங்கி, இப்பத்தின தனஞவத்துக்குச் சிதோபூஷணம்போலக் கெப்பத் தத்து வாவதாயுக் கொண்டாடத்தக்கவெ னெனக் கொண்டு 'குல சேகரன்' எனப் பெயரிட்டான்.

யோபு அவனினமன் காரொருவன்னமும் பொழுதொரு மேனியு மாகச் கட்டுப்படுத்தத் தத்தினபோல வளர்ந்து சௌனமும் உபவசமும் தக்கருவங்கலிய தந்தையால் செய்கிக் கெடுந்து, ஒரு கலகாகிவிறத் துணைகொண்டு, காங்கு வே தங்கையும ஆதாரனதிகல்கையும துறர்வித்ததகையும மதமம் அசரர்க்கு உரிய தீதிதல்கையும பாளை குதிரை தேர் முதலிய வதின் துளகையும கிதிதகலத்திலேயே ஐயத் திரிபதமுத் தக்கந்த வளவனாதினான். அமகமத்தனது திறத்தகக் கண்டு கலிப்புக்கொண்ட காலகன் உடனே இவ்வகமுடிருட்டினன். யின்கர், குலசேகரன் தானு யாக்கிரமத்தால் பகைவெல்ல லுந்து, காலவகைச்செனபோடும புதப்பட்டுச் சென்று, சோ

* 'கலியமெய்தாத இருபத்தெட்டாம் வருஷமான யாடகவருஷத் தில் கட்டுப்படுத்தத் தவாதமும் கவாழக்கிறகையும உருவ திவத்தின்' என்ற விவரம் துளகாகித் கூறியுள்ளது.

† 'என்குணவு, மெத்தவருகசெனதுசெனவுவாய்ப், காயத்திரு வஞ்சிக்கலம்' — உபதேசத்தினமனை—உக. 'திருவருகக்கலம்' என்றும் வழங்கும்.

முபாண்டியப் முதலிய அரண்மனைவகையும் புறக்கொடுத்தோடு
மாத வெந்து அவர்னைக் கீழ்ப்படுத்த அவர்வளர்களைத்
தன்வசப்படுத்தி, இங்ஙனம் ரோ ரோடு பாண்டிய மென்றுத்
தமிழகாடு மூன்றக்குத் தலைமையுண்டதனாக* "கொலி காவ
லன் கூடவளவகை கோழிசகோன குளசோன்" எனனுமபடி
பல சிறுதுணைப் பெற்றது, மீண்டுமத்தான். சிறகு தருக்காத
மகாராஜ குமாரனுக்குப் பட்டாசிகோலு செபது இராதெயு
பாசம் முழுவகையும் அமையுமதோளில் கிறித்தத்தி ஆத்திரிப
முறைப்படியே தான் தவஞ்செய்த உயர்ந்தபெறுமபொருட்டுத்
தவவனஞ் சென்றான்.

தந்தையின் பிரிவுக்கு ஆறாறு வருத்தி மத்திரிகள் தெத்
தத் தேவிய மன்னவருமாய் கெய்கினைமதவருது சிறியவத்
தைப் பெரியவை கையாதபடி எழிந்தி அரண்மனை ஒரு பெண்
கள்ளகத்தை மனையது, திருமாவின் தேவியர் மூவருள் கீர
தேவியின் அமரமாய் ஒருபுத்திரியையும் தருவதனென்றுதே
மகமெய்யாதபே பெற்ற ஒருபுத்திரியையும் பெற்றுக் கவியவத்
திருக்கையில், 'இவகை மதகை விடு எனனும முமகையினபடி
கையுத் தந்து முதலும் முடியும் அத்தனொரு முழுமுதற்கு
வாய் வாரோ?' என்று பதத்தவகையினம் பன்னாறுத்த அரே
பண்டிதர்களுடனே கருதி னிரிகுதி ஒதிராம புரணம் முதலிய
கவையினையும பரிசோதித்துப் பார்த்தவர், அதுவேமமமெ
ன்று அவ்வதனை ஆட்டொன்று உயர்க்கக் கருதி கருணாநிதியா
ன மமல்கென்னுத திருவருள்சோக்கால், சீமலையினுமே
சிறுத்தெய்வமென்பத சத்தியமாதசெத்தாதம் அவனது குர
க்கென்னுக்குத் தென்றிதிற் புலப்படது

அக்காலத்தில பரமபதவாதது கட்டியவால் சோனமுதலி
யார் பூதவருண்டத்தினின்று பூலோகத்துக்கு வந்து இவருக்குப்
பருகமம்மகாபூதவகையாக அப்பிரகண்டியபதத்தவப்பொருள்
வகைத்ததபும வினயம் உபதேசித்தருளி மீண்டுமென்றனர்.

இங்ஙனம் மமபெருமானை என்னவழிக்களுக்குத் தலைவனாக
அதித்து அப்பிரகண்ட அக்காலியானருணகைக்களாயிப் பெ
ருக்கடலி வசமுத்து கெஞ்சருகாடுமட்ட இக்குளசோகாழ்வார், தி
ருமாவின் விபவாதரதயானிப் பூரமாதர சிறுநுணுபதரங்க
வினிடத்தினும், அக்காலதரத்தின் திருவகைய திருமேகம்

டம முநசிவ செ நிவ்விபதேசத்த எம்பெருமான்களிடத்திலும்
யிருத்த பந்திபெருங்காதுவென்றும், ஸ்ரீராமபகவதேவ
தகைய எய்வாறுதம் தமக்குப்பொழுதுபோக்கார்பெற்றும்,
ஸ்ரீராமபகவத்க்குக் கண்டாம் எதிர்கொண்டு அகழ்த்தவத்த
விசேஷமாக உபசரித்தும், தமது நிருமாணத்தை நிருவாரணத்
திக எழுத்தருளியுள்ள ஸ்ரீராமசந்திரமூர்த்தியுடைய ஸ்ரீராமோ
பாலகையாடிக் தம் சித்தியாகமத்திடைச்செய்க்கைக் குறைவாகத்
செய்துமென்றும் இருந்தார்.

இவ் ஒருகால் ஸ்ரீராமபகவதேவனுடைய துவருகையி
ல, ஆதலால் காண்டத்தில "நாமாநந்தனவாரண குரப்பகவத
மூர்த்தப" என்று தகையருணியாக நாமாநுக்கியமிக்கப்பட
வச் சந்தராகத்திருந்த கருணாநிதியிடத்தில போய் முறை
யிட்டகையதிற்து அவர்கள் அபிஷேகமாக எண்ணித்தந்தேனை
களைத் திட்டிப்போனாடு படைமெடுத்துவந்த சமயத்தில, பெரு
மாள் தோட்டத்துக்கொலலாகண்டு கும்பக இடைபெருமனைப் ப
கவாணியின சிவத்தையிட்டுத் தமக்கு ஒருவரும் துணியின்றித்
தாமதயிதே அவ்வதக்கைகளைவிடாமெய்துக்குஞ்சொன்னுநின்
ருள் எனது பெண்ணின்கொணல் வேட்டவுடனே, ஸ்ரீராமசந்
திசத்தியுதமக்குடனாயிருந்த தேவிசேஷத்தால், வெருவாத
புருஷா ஸ்டத்தஅத்தாரித்திரத்தா அந்ததானகடவெதா
நினைத் "இப்படிப்பட்ட சண்டாவத்தியுதமாய்நியனாநத தனி
யைச்செய்யாதுவிடவதுவிதிமுதக்காதது" என்றுதுணிந்து, தம
து சேனைகளையெல்லாம் போர்முறை சித்தமாய் முன்கொண்டபடி
பணித்து, தாமது வந்ததானந்ததேவையிப் புறப்பட்டார் அத்த
ருணத்தில யாவரும் இன்னதொத்தவாதுவிக்கிடவெதாவில்,
அதிலுள்ளார் ஆசிரியர், "நாளை நாமொருவராகவே நிரப்ப
யமாகப்பிரபுத்தருவொது சத்துருக்களத்தனைப் போதவுந்
ததுத்தமது ஆசிரியத்தாரு மீண்டுமா, அவரை வைத்தெனிய
போடு ஆயிக்கொடுவொது அவரது இன்பகையத் தணித்தான்"
என்றுசெய்தியை எடுத்துக் கூற, அதுவேட்டு ஆழவார் ஆகத்த
மடைத்து சேனைகயத்திருபயக்கொண்டு தாமது பிரவானத்த
சிவத்திருள்.

அதுமுதல் ஸ்ரீராமபகவதபலர் எடுத்தெப்பயக்கத்தில
ஸ்ரீராமனது விசயப்பிரகாரபல வருகிறதோ அத்தத்தப்பரகத்
தையே யுள்த்தியுதத்தும், அக்கொடியோரால் இராமனோ

ஐக்கு அளக்கண்ணேடுமிடங்கையெல்லாம் கருப்பினாததடி
வந்தன் இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள், அந்தக்குரு வேறொரு
வாரியரிடத்தே தாம் அவனியாமாய் நித்திடஞ் செவனவேண்டி
கந்தநாய் வான்குபஞ்செவனதுதற்குத் தாமவாசாமன் தமது
குமாரகை அனுப்பினார்.

அவர் சென்றிரைநாளை உயற்கையை யுணர்நாமல், திரை
வான்கு சேதமையெடுத்துப்போன கிண்கையொரு நொய்தினை
உபயவரிக்க, அது செவிதிறப்பட்டவுடனே குலசெவந்தி மனங்
கொடுத்த 'காவு இப்பொழுதிதெருவினைவாக்கச்சென்றா டவ
கடந்து இவங்கையை நீதபடுத்தி திரைக்கதாரைப்ப பந்துரித்தி
திரைக்கு போரியலொடுதது எனது அனையைய மீட்டுவருவேன்'
என்றுவொருவி பெழுந்த ஆபதவையெடுத்துக்கொண்டுசேரா
சமூகத்தொடு இவங்கையைநோக்கிப் பேசுந்தாமையினால். அப்
பொழுது, கிண்கையகத்தாரும் மண்கையகத்தாரும் இதனைக்
கண்டுபெருகியபுகர்வொண்டு'இதன்முடிவுஎன்னுருமோ?'என்று
பெருங்கவனமொடு பார்த்துவின்றனர் அழ்வார் அமுதினை
நீர்நிபெட்டாக விவரித்துக் கருத்தவகிந்தநாநன்மீதில் இந
யுதின்ற அமலத்தில, இவர்களுடைய அபுத்தினைக்கொடுக்க
த்தொடுத்தி, இவரைத் தடுத்தற்கு வேறுவகையொன்றும் இவரை
வகையல் கருதி, தாம் கேட்கிலே காண்கையக் கையபற்றிக்கொண்டு
இவர்களுமனனெழு எதிரியவந்துகிணது, தரிசுநகர்த்து தமது
போவெதிரியையும், சத்துருவினாக்கையையும், தென்கைய மீட்ட
கையுக் தென்கையக் கூறி, தென்கையுக்கையினின்று வகையேத்
ததற்கு ஒர் அறிஞநிலாரும் உய்கையக் கையேறநி காரிணுட்
செலுத்தியிட்டு, அகத்தாய் அகத்தாரை மாரினார்

இப்படி பகையகத்தாரைநாநத்திலே அநிபாதத்தையுடைய
சேவனகைய, தானகையக் கையபட்ட திரைக்கையகத்தியக்கைய
க்கேட்டு, திருவாய்க்கையக் கேட்கைய பேசுவானபபட்டுச் செலு
கையம் அத்திருப்பதிக்குக் கொண்கையெண்டு மென்ற கிருப்பமும்
ககையகும்கையுக் தென்கையென்றதனகையையும்,கேட்கையின
தித்தியவகையெய்தலும் கையெருமகையக் கையகையக்கையகித்
தலும் திரைப்பபேசியபக்கையத் தயருது தரு மென்ற தகையக
கையம் உகையகது அங்குப் போதற்கு கிருத்தருகைய மூகைய
தாய்ப் பரிவாதக்கையெடு புதப்படுகையகார்.

இவர் இவ்விடத்திலிருந்து அங்குமிக்கின்ற பெரியபெருமானார் சோழியாறையின் பின்பு இவ்ருநிலையிலே தோன்றும், அங்குத்தானே சித்தந்தவாசன செய்பவ பரிபாடலுமேயே தோன்றும் என்கிற அப்பாத்தினையவத்தெத்தற்கு ஆலோசித்த மந்திரிகன் ஒருபாட்டு செய்தான், அது யாதெனினு - இவர் பூதவக்ஷணவாதத்தால் வேண்டியவர்களுக்கான, அநேக பாவ நோத்தவர்களை அமைச்சர்கள் வரையமுத்த இவ்முன்பாகச் செய்து, சொல்லிவரும் 'அழகிபுருஷம் வருஷாவம் நிஷ்ணுவம் யாதாஞ்செய்தபலமும், ஒருவர் வைஷ்ணவர்களைப் பூமித்த பேதலாகு நாடாகு' என்ற சான்றிதழைக்கைய பதிக வாதனை, பூதவாத்தினைய சித்தரி, சோடசோபகாத் தோடு திருமகவுகாரர்களைப் பவவாது உபசரித்தார், இவ்வாறு இவர் தவறு தோயத்தினா தொடங்குமபொருதெவ்வாறு அமாதியான மெய்வகாரர்களைக் கொண்டுமிடத்தெத்த வந்தார் ஆதலால் அவர்களை அகலவித்த அகபோடு கொண்டார் வருஷாவம், அக்காலமும் பூதவக்ஷணவாமிருத்தி மிகுந்தது.

அதன்மையினாலும் ஆலோசனைப்போய்ந்தபத்திலும் இன்னும் அநாதியான இடங்கிலும் பாவவர்கள் மகவு வத்துல சித்தந்தகடையின்ப போக்குவது செயற்கையும் தமது அநாதியான இவர்கள் வரையத்தெத்தவாத்திரியம் பாதாத்திரியபுல என்று பொருளையெண்ட மந்திரிமா, இவர்களைத் தம் மகவுகாரர்களுக்கு மகவுகாரகாட்க்கு ஒருநாள் இவ்வாற்றுக்கையின, அந்நாளுகொண்ட தத்தான பூதவகையி மகவுகாரவம் வந்தது அகலபொருட்டு, தோன்றவாடகையும், அவர்களைக் கட்டவும், வரையத்தெத்த சித்தந்தம் நகாமுருவதும் அகலகிக்கப்பட்டது பின்பு திருக்கோவிலில் அக்கார, திராமமுத்தந்திரும் மததம் அக்காரகாரகருபமாத வுள்ள எம் பெருமான்களுக்கும் திருமகவுகாரகருபவதபொருட்டு அவர்களை ஆதம் கெழுதம் கிரீடம் தாபம் முதலிய திவ்யபாணங்களை பெயலாக்கிவந்துவந்தார் அக்காரம் புருஷருத்தம் பூருத்தம் பூருத்தம் முதலிய வேதிகாந்ததோடுமே பேரி முதலிய வாதியகோந்ததோடுமே திருமகவுகார கட்டத்தெத்த அச்சமவத்திய பாவரும் வரையக்கையிலே ஒருநாளை மிகுக்கையின, மந்திரிகள் ஒருவாத்தினவாதத்தெத்த திருவாபகாரகருவ மிகுந்து எடுத்து ஒகித்துவந்திட்டனர் தோன்றவா

3௫ அவர்களுக்குப்பெய்யுமொழுது அய்யனியைத்ததக்கானமும்
 ஆராதக் கலைப்பட்டு அரசிடத்தா அறிவிக்க, அதுபெட்டு
 ஆழ்வார் மனங்கவங்கி மக்திவினையுமெய்தித்த 'கைவளை கிளை
 வினதெழிப்பிழிமின்' எனது உடனறிபட்டார். அதுவே கிளையு
 மாக அவர்கள் 'இதுகொண்டுபொருளவர்க்கு கையவைப்பெய்தி வே
 தகவனுமவன, இவர்களை எப்பொழுதும் இவ்ருளங்கும் தட்
 டி. அறித்திரிவித்தவர். இதனெருளப் புதிதாகவந்த அருளான
 இத்தொழிற் செயலாக' எனது பாவதர்மிது அடாப்பழிமைத்
 தினா, காரணமுடையபொரு அக்கருவியென செவிபுகப்பெற்ற
 ஆழ்வார் அறிபத்தினைத் தத்தனையெய்தவகளை என்னு அறி
 த்தவ தாதலாக, அவர்க்குமேய தாதம் கங்கையொருளவன
 அவர்க்குத் தாதம்கவிகா தமதுகையவையெய்தித்த 'பாவனது
 க்குள் பத்திபன்னுமயர்க்கு அபாவத்துவைக் கொள்வதிர? பர
 னன்பாவனதவர்க்குநே தித்தகயொருளதகனை எய்யுது;
 ஆதலின, அவனவகையவையொருளவன் ஒருபாவனம் இத்தகைய
 கருவொழிவி நிறைத்ததுஞ் செயலாக, இது தினன்னம், இதை
 உய்கருக்கு உயற்பெய்தித்தமயொருட்டு, யானே தித்தகயொ
 ட்டிவேன்' எனதுகொண்டிபயமையுள்ளிட்டதொருருடத்ததக்
 கையமுள்ளிபதருவித்த 'நீகையகையக் கையொழிமெய வெ
 னனுக் திரிகையத்தாரும் துயரவின, இவ்வகைய என்னு
 தொன்றுஞ் செயலாக, இயதேன இக்காரம் இப்பொழுதே
 கையகத் திண்டிக் கொதுக' எனது குஞ்சொலி அக்குட
 த்தினன் கையிட்டன அப்பொழுது, கத்திபத்தருக் உட
 பெய்கித்தகயமயதான கப்பயம் தித்துகொடுமயம் புரிவது
 தனித்திருத்தது அதுகொண்டி, அமைச்சர்கள், தாதரும்க்கி
 கித்தமயவிவாதுவிட்டதே பெருள கருத்தமுட, தோத்தகாரயக்
 கிவினதி இவ்வகத்தவதொலதுவிட்டனமே பெருள கழிவிக்க
 மும், இனிமேதுகதின கையுமோ பெருளபெருளம்கு கொண்டு,
 கடுகெங்கி, தாமகவர்க்கிட்ட அவவாதத்த உடனெகொணர்க்
 து கமர்பித்தது, தாம் அறிவாதுகொள பெருமயிதழவைப் பெ
 தத்தருளமயதோர்த்ததித்த ஆழ்வாரு திருவாதத்தாமககளைச்
 கையவிடைத்தாரன் கையுத்தவதொருள இயாமயினன கா
 கையகதுத்தத்ததப பொதத்தருவினதுவேன, அப்பொருது
 தித்தகயவவாது ஆழ்வார் அமைச்சர்கள். கையவைப் பெரு
 தது, 'இனி திவி பாவதர்க்கு எப்பொழுதும்பணிவிடை செய

ஓரே, தமதுகுந்தச் சிருமாத்மத்தொலியிட, அவர்கள் அங்
காமே அசனாநினைவுச் சிரமேந்தாமல் அடியவர்க்கடியாங்கு
குறிப்பதிக் குத்தேவங்குபுக்த பேதபெந்தவர்.

இங் பு குலசேகரப் பொய்யமைக்குநீடமான அசாட்சியிற்
திருத்தக்குநீடப்படாமல் தமதுகுமாரனா த்ருடவாதனக்கு
பபட்டாபிஷேகஞ்செய்தவைத்தத் தாமதிருவாத்கமபெரிவகோ
யிதுக்குச்சென்ற கமபெருமானார்செலித்து, அவ்வழியெமனவா
னார்பே தனக்குடையமனவானாகக்கருதிய தச்சிருமானே அவ்
மெய்பெருமானாரே புரிவபெருமானாக் கொடுத்தப பவத்பாச
வதகாஷாசியங்களை விதிமுறைவழுவாத வித்ததுஞ் செய்து
கொண்டு அத்திருப்பதியின் கெடாமல் இருத்தனர்.

இவரு மத்தாஞ்செய்தியின்பிறைக்கொக்கும் யாத்திராசெய்ய
வெண்ணி, திருவெங்கடம், திருவயோத்தி, திருச்சித்திரகூடம்,
திருக்கண்ணபுரம், திருமாநிருஞ்சேலை, திருவித்தவங்கோடு என்
னாக் திருப்பதிகளுக்கும் சென்ற ஆகாயஞ் சூழத்தருளியிருக்
கின்ற பெருமானாக் கண்ணாக்கங்குலேவித்து வாயாவாழ்த்தி
அதுபலித்த முருகதமாவென நாம கூமொழியிதபத்தந்த
பும், பெருமான்திருமொழி மென னாக் தமமுத்தியவியபரிதபத்த
தந்தபும் அருள்செய்த, கமமாவாழ்த்து திருவாதநாதன் தமமான
திருக்குகருக்கு அருளி னான் சீமநேசமென நாம வானா ய
கூட்டத்து, அங்கு ஸ்ரீசேஷகேசவரன்வாய்க்கிதியின் கெடாமல்
திருத்தொண்டிசெய்துகொண்டிருத்த தமது அய்யத்தேழுவது
சீதாத்திய பதமபதமகூட்டது அழிவிடபரிசுபத்தது அதுபலி
ப்பாராவிலுர்.

* "அசமர்த்தானாகுமீதகசயவகா வசராக வெண்ணை
ன் மத்தாநாதரே" என்தகேவிவதாதாநாவித்தந்தந்தச் சிரமேத்
கொள்ளாநிபே வீட்டாபிஷேகமாதப பாவிவெண்கு, பெரிபபெ
ருமான்கூடா இன்பதானபக்கித் தமது காதகங்கனாகக் கரு
தியதனா, இவர்கு 'பெருமான' என்தம ஒருபெயர் வழக்கும.

† "ஆர்த்தபலதான் பரிசொன்னாதென தவர்களுக்கே
வாதகமொருடயாபரிதநாவிட்டகாமாததகா
விதக்கொடுத்தசெங்கோதகொலிகொன்கன்னிகவர்கோன்
சேனாருளேகேத ஸமுடிவேகதர்கொமணிபே "

* பெருமான்திருமொழி பத்தாத்திருப்பதியம் - ௭.

† தலியன், மனக்கிளக்கி அருள்செய்தது.

௭. பெரியாழ்வார்

“**சேரநாநவதற்பெருளுகழிப்பதற்குலகமாவியொன்றாம்**
பாநாநவநிப்பவகாண்டென் தனாபிமொபாண்டமவன்ருள்
பெநாதவுன்னத்திரமாதவன் தனபிறப்பியேர்
சேரநவநிபகாண்டேதெனாண்டென்னதாழ்வினிபெ.”

† “**பாண்டியன்மொண்டாடபயப்பட்டிரோகவந்தானென்**
நீன் டியகங்கெடுத்தத — வேண்டிய
வேதங்கனாநிவினாத்தொழிபதத்தான்
பாதங்கன்பாழ்வுடையதன்.”

தமிழ்முனிவராவிய அகத்தியருக்கும் தமிழகவந்திதே அர
 சர்களுக்கும் சங்கபடவகங்களுக்கும் உதையிடமாய உவரவுபெறு
 ம பாண்டியனாகாட்டியே, ப்ரீவிவகிபுத்துகிவே, சேரநவருளாத்
 தியே, வேயர்குளமென்ற செத்தருகியிலே முருத்தொன்றும்
 முனாருகியிப்பிராமணாத பதநிவிபாண பதமென்பென்பாறுது
 வயித்திலே, கட்டபத்திரசேவியான பெருமாத அருளாக, வேத
 வகியவான பெரிய திருவடிவெனத்து கருடாழ்வானது அமரமாய,
 ஒருவர், ஆனிரைத்தநில கவாநிலைசெத்தித்திலே, அவநரித்தநர்,
 அவா, இனமெனொடு எப்பொழுதும் தமதசெத்தத்தவகிஷ்ணு
 வினிடத்திலே சொத்ததித் “மாவமென்பதோர்சேவியைமத்த
 மாதவென்னாநெயவத்ததோடடி, யாவமென்பதோர்சூகிடவ
 வுலார்க்காவதண்டத்திறுபவகமாய” என்றமபடி அவ்வெம்
 பெருமாவை மனத்திலே கினைத்தத்தித் திரானித்தவந்ததருள்,
 விஷ்ணுசெத்த சேந்து பெயர்பெத்தநர், அகருக்குச் சேனைமுத
 லியார் வைகுண்டத்தினிததவத்து பஞ்சமைகாரதங்களைப் புரி
 க்து சொந்தருளினார். அதருள் அநிபரிசுத்தான அவர், திருமா
 ளுக்குத் திரைதோதம் ஏதெனா திருத்தொண்டிசெய்யக்கருதி,
 எக்கையகியம் அந்நெய்தெவனது திருவுன்னத்தருப்பபாவகரு
 மென்ற கருகூலொளிப்பவாரூர், அங்கனம் ஆதாயகாரியம்,
 அவாதிமகத்துக்கு, பவானது திருவாழ்வாராயம் உகந்தவிஷ
 யமாயித்த. சேயன் முதலிய தேவாளுக்கு ம சேனமுதலிய
 யோகாளுக்கு ம எட்டுதெவகிய இத்தினாசொருவன் வயதெவரு

“**இராமநாதநத்தநாதி - வி.**

† தவிபத், பட்டிஅருவிச்செய்தத.

‡ ‘விபிபத்திரசேவியைப்பதேழாநானருசேரநவமகந்தாநித்தவிபா
 நத்திரகங்கெபகத்தவகாதகிஷ்ணுவித்தகிழ்வுமயின்’ என்றவிவாய்
 வினயும்.

§ பெரியாழ்வார் திருமொழி - முப்பத்தத்தத்தத்திருபதிகம் - உ.

மாத்ருவத் தோனறித் திருவாய்ப்பாடியில் பாவக்கும் எனிடனாக
வளர்ந்த வரவாததைச் செதித்து அதிலே எடுபட்ட அவர், எம்
சுனைக் கொள்ளுமபொருட்டுக் கண்ணொரன் பகராமனுடனே
மோருவத்தினின்ற மதகாக்குந் சென்றபொழுது உமசனாக்ருப
பணிசெய்தவருந் ஒருமூலம்க்காதுகடைய இருந்ததற்கு எழு
ந்தருள் அடையாளமாயின அவர்களைக் கண்டுணர்ந்து எம்ம்களி
த்து அவர்களுக்கென்றுபடியே அநேகமகன்னைக் கொணர்ந்து
சமர்ப்பித்து அவர்களுக்காகத்தொடருபாத்திரம அவர்களைநித்
த வரவகாசன நீங்காசெய்யும வேயிர்க்காமபும் நீக்காடியும
சாதநிலிருத்தியும் தருமசெய்தையும் மூதகிய இயக்கமப்பேதக
னோடு விடுபெற்றதையும் பெற்றசெய்தியின கருத்துளந், சூதக
வண்ணனுக்குப் புதுபஞ்சமாய்பித்தனை நெய்த அடிமைந்
தொழி செய்ந்து அதுநிலிட்டு, இத்திரிசெய்தை சந்தகவளமும
காணாமபடியானதொரு திருந்தவனாததைப் பெரிதான அமை
த்து, அதிலிருந்து, தோதிநிலும், பரிமளமுள்ள பவகடைய
பூக்களாலும் உதமனமுள்ள திருத்தழாவினாலும் அமுதொரு
அநேகமகன்னைக் கடவுளெடுத்தக்கொண்டு போய், அத்திருப
பதியிலெழுந்தருளிருக்கிற வடபெருந்தோயிதுகடையான்குந்
சாதநிற் செலித்து வந்தார்.

இங்ஙனம் விழுந்தவரின், அக்காட்டின மதகாக்கோத்திற்
அரசாண்டவருந் புரிவகம்பிதவனெனதும் வழுதியெந்தா
வருக்கப்படி ஒருவர் கண்ணின க்கோரோதனைபொது வரவிற
பொழுது, ஒருவிட்டுத்தெருத்தின்னையின் தனிபெய்திருந்த
ஒருமனைக் கண்டு உடனே அவனைப்பொருடி யாதென்ற விசாரி
த்து, கக்காண்டாரெடுசெய்த வேதன்கோத்தின்பொருட்டு வழிச்
செய்தெ ஒரு நீத்தபாத்திரதரபிராமண கொன்ற அவன்
கொல்ல அதித்தவனவியே, அவனை வளங்கி 'உனக்கு ஏதேனும்
நீதி தெரிந்ததுண்டாயின சொல்லுவாய்' எனது உத, அது
கேட்டிஅவன் "மனருக்கோத்திக்கு வேண்டியவற்றக்கு மதகை
எட்டி மாதக்களிறும், இரவுக்கு வேண்டியவற்றக்குப் பகலி
தும், மூதகமக்கு வேண்டியவற்றக்கு இரகமயிதும், மது
கைக்கு வேண்டியவற்றக்கு இரகமயிதும் ஒருவன் மூதகக்
கடவன்" எனதுங் கருத்துள்ள கனோத்ததைச் சொன்னான்.
அதுகேட்டவுடனே அதன்பொருடையறிந்த அரசன் இரகமயில்
தனக்கு ஒன்றங்கருந்தவுகாணாமபாச மதகமப்பேற்றுக்கு மு

வந்த செவ்வங்குடி அரண்மனைவை வடைந்து இராமமுதம்
 அதிலெடுத்ததொடர் இருந்து பொழுது விடிந்தவுடனே தன்
 புரோகிதனான செயலமழையை வரவழைத்து 'சதாவிதபுருஷா
 ர்த்தத்தைபுர தாவலக பதம்பொருள் இவ்வென்ற உணர்
 தற்கு உபவயம் எய்தார்' எனவருவிட, அவன் 'வித்துவானநீர்ச்
 சம்பலெடுத்த அவர்வெங்கொன்று விசாரமபண்ணுகித்து வெ
 தார்த்தித்தார்த்தமாக பதத்தவத்தை வினாவமபண்ணவேண்
 மெ' எனவ உத்திகுது, மனவன அநனை அங்கீகரித்து வெரு
 செய்வத்தை ஒருநிலையிழங்கு அபபொழிவை வித்தியாகல
 கமரகச் சபரவண்டாநிழ மமுன்றிலையி உபதத்துக்குகித்து
 'பதபிரஹமசொருபத்தை கவிதாபரிமாணங்கொள் தேறறிவி
 னக்குபவரே இப்பெருமபொருளைப் பெறதற்குரிவவர்' எனவ மு
 தாரைவித்தும் திருமுடிமண்பாடியும் பிரகடப்படுத்திவளவிலே,
 அதிதேவத்திறும் மறதம்அவகதேவவனிதுமிருந்து பலமதங்க
 னைச்சென்ற பண்டிதர்பலர் ஒருருவந்து திரண்டனர்

அக்ரமபத்திய, ப்ரீகிரகிபுத்துமெபெருமாள் விஷ்ணுவித்
 தைதக்கொன்று வெதார்த்திதமான பதத்தவத்தைப் பிரகரி
 படுத்து உலாத்தை வரமுன்கித் திருவுய்யகவொன்று, அவ்வடிய
 வதது உதவிசார் முரதருவி 'கீ ககைகிவமததைக்குச் செலுது
 செழிப்பவைகளைநீசென்று திருமாவே மொயமைப்பொரு ளெ
 ள்வு விவரித்தற்கு விழுவை தத்துவொன்றுவர்' எனவ அருளி
 க்கெயை, அதற்கு அவ 'சாஸ்திரதர்வாயிகளாத அடியென் எங்
 வனம் இதுசெய்வவசெய்ய' எனவருவிட, எம் சீதா ர 'அதுபத்
 திய கவலை உனக்கு ஏன்? அந்தப்பாரம் மெழுதையதாய்நேர்' எ
 னவ மனித்தருவி மறைத்தவ.

அந்தரம வின வெத்தர் அவைவறவிலே தன்வெழுது நரு
 திகழுகலை வினைந்துவிடது அக்கவை ந வவகவேகொன்று
 விவமித்துக் கட்டுவகட்டிப்படி செய்பத்துள்கது விதைத்
 துபுறப்படும் புலவர்கோட்டிலே புலவனவிலே, அவரைக்
 கண்டபுரவனனும் புரோகிதனும் அவரிடத்தறநோகிசெ
 ள்முன்தெனது ஒருபெரும்பிபுத் தன்னடைவிலே தோன்றிபத்
 துல், அவர்கள் உடனேவழுத்துநிற்கொன்று வந்தனைவழிபாடு
 னால் அதிகமகவூதரித்துப் பெயமயமாவுகிக்காதனத்திலே
 அவரை விற்றிருக்கெய்தார் இப்படி அந்நாடுமுதாதினிட

வினா ஒருவரைக் காணமின்றியிருப்பாடெப்போதெனக் கண்ட
மதனைக்கேற்றவாணையும் அருவாபாராய 'அனகிதத்த வேதா
வந்திரங்களைப் பவிரை நேர்த்த எத்தனைக்கெனைய ரு' அனைய
வருண்டாருமாத எவ்வருவானிவியை பாடுவோடுநேர்த்தியின்
காத இவனைச் சாவித்தது சித்தித்தருதியைத்' என்ற கோபத்
தோயி வருவிறவையென, கொணமேயி அவர்வையுட்கி விடவருமி
த்தனா நோக்கி 'நேயர், பாவமும் மேட்டுவிப்பருமாத இப்பொ
ருது பாதத்தவத்தை விச்சரித்த அருளிச்செய்யவேண்டும்' என்
றுபிரார்த்தித்த, அவ்வத்தனாநிலைய கொப்பன நேர்த்தத்ததைக்
கருதித் திருமாலைத் தியானித்தமாத் திரத்திம், அப்பாதமனருகாங்
அவருக்குத் தனையுத்திரத்தத்தகரும் உணவகுகொண்டிகாரி
போல உன்னபடி, வின்குமெ, அனையுதிமின் அதுக்கிதத்தால்
அனைத்தையும் அறித்த வான்கிமகாரமுனிவர் போலவும், பஞ்சபு
தனது பாஞ்சசன்னிபத்தினபரிசத்தவையவருமாந்த தருவன்
போலவும் என்னாருருவையானவனாந்தேரிதொண்ட அவர்
அப்பொருது கருதியிருந்திதிராமபுரானமமுதலிய துவகனி
கிருத்த அபேகவாக்கியங்களைப் பிரமாணமாணமுத்தக்காடடி அவ
த்தின்பொருளைபுத் தாமேகருவைபமாநான்குமோடு புத்தியுத்த
மாணவனிடிகு அத்தியம்மக்கொண்டெனைய சிசுத்த, ஸ்ரீகங்க
னவசம்பமே சத்தமய மென்றம், அதிதானவாடனே முத்திபெ
தத்தருகரிபவ மென்றம், அனைத்தமழியவுத் தாமழிபாத பிரை
வப்பெருங்கடிக, பன்னிகொண்டருகிற ஸ்ரீமத்தாராயணனே
பிரபஞ்சாரதமான பாதத்தம் மென்றம், அவனைச் சானம்
கூடவிற கவாபித்தத்தையும் அகடயம் உபாய மென்றம் ப
ருமுமகத்தொவமி, பாதத்தவ மினனதெனது ஐயத்திரிபாதத்
தாத்தவனவினெ, முன்புமெருக்கித்திய கிளஞ்சவனம எதும்
மாதகத இவனது காணக்கொண்டு தனைகிழ, வானபதெவ
னம் செய்வாமேயும் அவரது ஞானவையத்ததைக் கண்டு கொ
ண்டாடி சாத்தாக்கமகவிழுத்தபணித்தனர் அவ்வமயத்தின,
முன்பு கிருபுரன ஒருமயபத்தினுச்சிவிய கட்டகிதத்தத்தப்பட்ட
பொதமிழி தானு இவர்குமனே தாமகிவ, 'இதுவும் ஒருகிருவ
ருள் திருத்தபடி என்.' எனது விப்பிரை அவர் அனை அதுத்த
கொண்டருகினுத்.

அனைக்கெடு பார்த்தியதும் புரோகிதனும் மத்தம் அநி
ஞர்கனபரும் அவ்வதுதொழினானை அடிபணித்து பவவாது

புகழ்த்து அவனாய்ப்பட்டத்துவனையின்மேலேத்திட்டுடைகொடி
 ஈமனா ஆவட்டம முதலியா தங்கனே பணிமாறிகொண்டு
 உடனிருந்த விதிவனஞ் செயலியா தானை. அக்காலத்திங்
 அவர் பண்டிதர்களுக்கெனவாம் தலைவரே விளக்கின தருதிட்டு
 ஏற்ப, தாப்பதி, அவருக்குப்பட்டியின்' என்ற திருமொழியாத்தி,
 பவிரதாவனியை உதவமுமாறு உடையிடலான் அந்நேரே
 'வேதப்பலகைகொன்னவன மெய்க்காவன் வந்தான்' என்றும்,
 'வேண்டியவேதங்களை நினைத்தெழியதத்த மிமவன் வந்தா
 ன்' என்றும், 'பாதத்துவமிகைட்டியபட்டியோன்வந்தான்' என்
 றும், 'வேய்தங்கனாகுதத்தித்த விவரிபுத்துவேதக்கோன் வ
 த்தான்' என்றும், 'வேதத்தலிபுப்பொருளின்மேலிருந்தவிளக்கை
 விளக்கி விட்டுவித்தான் வந்தான்' என்றும், 'பாமதலிருள்பறக்க
 டித்த சம்பாது வந்தான்' என்றும், 'பெருநாமைபுலப்படுத்த
 பெரியோன் வந்தான்' என்றும் இவையமுதலாக அநேகம் விருதா
 கைய பாவனா எடுத்தவத்த, அதற்கு ஏற்பத் திருநென்னம் ஒளி
 செயல், சம்பக்கமெடுத்தது. அவ்வண்ணவொன்றி கைவலமலரு
 கிற உதவத்தைய பார்த்துப் பெருமெழுவலகைப் பண்ணிப்
 பதமபதாதன் திருமாமகளுடனே அருடருளுபு எதிரிவந்த
 தோன்றினான்.

தன்புத்தின் பவலிவருந்திய பார்த்த ஆனத்தமகைகிற
 தாயதத்தையுபேசுத தன்பத்தன் விழாக்கொள்ளுதல் தோக்கி
 புகத்தற்குப் தோட்டியுடனே பெருமான் விண்ணவாபுலருழ
 வானத்தினவருத்தருளிய காட்சிவைப் பண்டு, அப்பாவதரிதோம
 ணி, தாம் சிறிதும் இறமாபயுக்கொன்னமல், அத்தோதிதேவ
 னுடைய சேவஞ்ஞத்தயம் சர்வசத்தித்தயம் சர்வகூத்தயம்
 முதலியவர்களுக்காகவேக் கருதத்தருமுடனே அக்கருடவான
 னது சென்றதிலத்தித் தன்னொத்தி அதனைப்பேசெய்தது அநில
 கடுபட்டு ஆழ்த்த, பத்திபதவதாய, அதனா தமக்கினையபும் ஏம்
 பெருமான்வினைபபும் மதத்து, 'காணத்தீமரான வலருண்டத்தி
 னே இருக்கிற இவ்வருமபொருள் காலமரகையாபபெற்ற இவவு
 வகத்தின வந்த உட்புலப்படுத்தலாக், இதற்கு என்ன தீவருவருகிற
 தோ?' என்று அதிகமாய் பசுக்கை கொண்டு, 'இத்திருமேனிக்
 கு எவ்வாற்றுகும் ஒருகூறையும் வாராதிருக்கவேணாம்' என்ற
 லாழ்த்துவாராய, பாணமணியையே தானமாக்கொண்டு, 'திரு
 ப்பவனானது' என்றும், இவ்விவரிதேபத்தத்தைய பரடியருவினார்.

மத்தையாழ்வார்களுக்கும் இவர்க்கும் கொலையி டுண்டு—
அவர்கள், தங்கள்வாழ்க்கையை எமபெருமானையே பெற நினைப
பார்கள்: இவர், அங்கையகத்தி, எமபெருமானது வாழ்வையே தம
க்குப் பதம்புருஷார்த்தமாக நினைத்தார். அன்றியும், அவர்கள்,
பெருமானை தங்கமாகப்பதவித் தமதகப்பயிக்குத்தியைப்பண்ணு
வார்கள். இவரோ, அக்கிணமாரி, 'பெருமானக்கு எவ்வருமிற
தோ?' என்று மயப்பட்டி அத்தப்பயிவிருத்தியினை உத்தம
பண்ணினார் இவ்வளவு பதம்பத்தையிவ் இவர் அத்தப்பத்தானி
தாம் 'பெருமைபெறதலால், இவருக்கு 'பெரியத்தன்' என்று திரு
நாமமாவித்த.

3 "மங்கையாசானத்தி மத்தையாழ்வார்க்கு
டங்கையாவத்தையாதானத்திப்—பொங்கும
பரிவாரணையி. ததுர்ப்பட்டத்-தானபெற்றான்
பெரியாழ்வாருள னுமபெயர்."

ஆப்பரவ ஆழ்வார் தாமதம் தானமடைத்த பாண்டியர்களு
பதியைப் குறிக்கடாவித்தது பதவதரோடடியி கொருகாருக்கி
லீட்டு, ஸ்ரீகமலி ததுர்த்த எழுத்தருமி, அப்பெரத்திழிப பொரு
ளை வடபெருக்கோலிவடைப்பெருமான் திருமுன்பே வைத்தார்
தண்டன்மர்ப்பாற்று அதுகொண்டு அங்கே கோட்டங்கடடிகைத்
திட்டு, பகழ்ப்படி தமதுபுத்தகங்களை உரிபத்தகக் கடைப்பிடித்த
கடத்திக்கொண்டு வருகையிடு, இருகாருவாதத்திடு ஆதிதொட
க்கி ஆழ் தலெத்தை தாதலால், அவ்வவதானிருத்தத்தத்தையே
பிதானமாரவ பாட்டடி அதுபவித்த, அவ்வது பகத்தானமபிடி
கந்தம உன்னடங்காமலபெருமெடுத்த பபாதலான அத்தியை
பத்தலுமையென்கிலித்தொடக்கி, 'பெரியாழ்வார் திருமொழி' எ
ன்னுமபிதபத்தத்தைய அருள்கொபது அடியார்களுக்குத்தத்த

4 "தன்னடியாத்தத்தத்தத்த தாமதையாருமெழுதி தெரு
வாதக்குமே, கொள்கைய ததுகையார் செயநாசே என்னசெய
நாசே உபுர்பொது, மன்னுடைய விடுதலாத் தமைய மதினிகைத்
தினசேகரக்கி மயக்கென்கைத்த, வெள்குடைய திருவாதத்தத்த
தியுமத்தெருவத்தையாவதே"

என்று தமகொள்கையைத் தெரிந்தது உலகத்தவமர உப
வித்தருளினார்

* உபதேசத்தினமாரி - ௩௪.
* பெரியாழ்வார்திருமொழி - குப்பத்தொன்பதார்திருப்பதிம - ௨.

அ. ஆண்டவர்.

• "தாழ்மொன்றிந்நாமதாழ்த்துதாழ்வுமுதல்வெய்
யாங்கொத்தாங்குத்தித்தவன் காங்கிநாங்குங்கெய்
முதல் தாமதமென்புருக்கொடுத்தவனெனருளார்
வாழ்வொத்தவன்கொடுத்தவனென துமாருளியே."

† "அவ்வயற்புதவையாண்டவர்க்குதரு
பாறுதிருப்பாறையென்பது—பின்னர்க்கு
பாடிக்கொடுத்தவனாபாறையுமாறு
ருக்கொடுத்தவனெனவது."

முன்பு திருநாடித்தமிழை விடுத்தோத்தமிழ் மிதிராட்ட
னத்தின் கையெழுத்தான பாறையெனமக்குமென்பாருட்குக் கை
பாடிக்கொண்டு பூமிநாடகமுதலிய அவையுருபாட்டகாரியை ஸ்ரீ
தேவியின் அம்மாவை நுருடவா நோயை அவனை அவ்வாறு
தாதுபுத்திரியாப பாசித்தது சிவதெனது திருநாமஞ்சாத்தி
வளித்தவனொரு, அதுபொய்யென, சிறப்பு கெட்டதமிழை பாண்
டியாட்டகை ஸ்ரீவிசுவாமிபுத்தரின் பெரியதவன் திருத்தமுடைய
பாறையெனக்குமென்பாருட்குக் கையெழுத்தெழுத்தெனது திருநாம
வாறகத்தெழுத்தெனவின் அக்கொத்திவகத்தமிழை ஸ்ரீதேவியின்
தேவியின் அம்மாவை நுருடவா ஆகமாத்திரியுமெனருளார்
யெ ? நோயை அவனை அவ்வாறு தாதுபுத்திரியை பாசித்த
'தோயை' என்ற கையெழுத்தெழுத்தெனவின் தாதுப
பாறையென குறையுமிதது மிதிராடு கையெழுத்தென பெருத்தி
யைக் காட்டாத்திரியை அப்பெயர் குறையுமிதது கையெழுத்தி
யெ பெருக்கையுக்கொண்டு மிக அருமைபாக்கித்தாட்டகை பாடி
ட்டகை தாதுபாட்டகை பாசித்தவனது பட்டியிலேன்,
அவ்வாறு பாறையெனவாறகத்தெனவின் கையது பாறையெனத்தவ
பொதித்தார்.

தந்தை ஸ்ரீதேவியின் கையெழுத்தெழுத்தெனவின்
கையெழுத்தெனவாறகத்தெனவின் பாசிப்பெருக்கெனவொண்டு அவனை
யெ தாதுபாறையெனவொருத்தெனவின், அப்பாறையெனவின்
கையெழுத்தெனவின் கையெழுத்தெனவின் ஸ்ரீதேவியின் கையது
கையது அக்கெழுத்தெனவொரு, கையெழுத்தெனவின் கையது

* திருநாடித்தமிழை - கை.

† தந்தை, கையெழுத்தெனவின் கையது.

‡ கையெழுத்தெனவொருத்தெனவின் கையது தாதுபாறையென
தமிழை ஆகமாத்திரியுமெனவின் கையது தாதுபாறையெனவின்
தாதுபாறையெனவின் கையது.

ருடிரோயிதுகடையானக்குச் சாத்தம்பொருட்டிச் சட்டிவலத்த
 திருமாநிலை அவசியமாயவையாத்தாருத்தத்தின் குழவி
 ரெதரித்தகொண்டு அபபெருமானக்கு என ரோதொத்திருட்டு
 ரெதிரு இவையோ' எனது ரெதரையானகாவையணித்த உயர்
 தபட்டாடையபுதித்தத்தாநிலையகூர்ந்த அங்கொயபிலைய
 ளைக் கண்ணாடிநிலைநீ தந்தையாங்குதரகுறிய மயம்மாநில
 கையகூர்ந்து முன்போயிலை சென்டாச்செத்திப் பூக்கடையினு
 ள்நொகையாமல் வலத்தவத்தான். இரெயெமாள்கூட்டிற் அச்செ
 யதிகையடையாமல் ஆழ்வார் அமையவையகொண்டுபெயெக்கவா
 யிருச் சாத்தியச, பெருமானும பீதிமொடு சாதகுமினான். இங்
 களையகையக் கழித்தபின் ஒருகூங்கெனியித்தொன்ற ஆழ்வார்
 கிதையில் நீண்டியதென்பொருது. பூமநிலையக் கோதை குடியி
 ருத்தநிலையாத்தக் கோயக்கொண்டு 'பெண்ணே! நீரெயதிலு
 யிருத்தஅபசாரமான காலம், இனி, இவ்வாறுசெய்தற்கு நிலைய
 புக்கொன்றாநே' எனது கைகைக்கு கற்புத்தொன்றிவிட்டு அன்
 து உடபத்திரோயிக்கு மாநிலசாதாமல் திருபவணிக்கு முடையபா
 ரு ரோத்ததற்கு மனமவருத்தியிருதேன் அந்தநாள்களில் ஆதி
 கூர்த்தயினியைச் ஆழ்வாதுகளைநிலைய நோத்தி 'இன்று நீ நம
 க்கு மாநிலரொண்டுகாராநிருத்தத என' எனது கிதையிதற்கு,
 அன் நமதிரும்பவாசது பொருத்தாச்செய்கையை விண்ணப்பரு
 செய்ப, அதுரெட்டு அபபெருமான 'அவன் குடிக்கொடுதர மா
 நிலையான் தாமகையிக்கு கைது உன்னத்துக்கு கவிஉயபாவ
 ளு; ஆதகின், இனி அபபகப்பட்ட நொடையநிலைய நமக்குக்
 கொண்டுலருவாய' எனது அருவிச்செய்தாந் உடனே கன்னிழித்
 த கிதையுத்தத் அமம்கையை மனம்கையெனநே என்னி
 அவத்தித்தத் அனகிலையபொன்று, அகத்தகைத்ததற்கும
 அன்னியாய அவத்தை ஆனகிலருயிற் இவர்குயியின அவநா
 விசெஷமென்றதானத்தாம், அவருக்கு 'ஆண்டன்' என்றும்,
 மாதவனுக்குரிய மயம்மாநிலையத் தானகுடிக்கொண்டு பார்த்துப
 யின்பு ரொத்ததனானமாத 'குடிக்கொத்தனப்பச்சி' என்றும்
 திருப்பெயரிட்டு அழைத்தவதோர்

அக்கையச்சியார் தனதுபருவம் வளருத்தோதம ஞானபத்தி
 கருக் கூடவே வளர்த்தவாய்பெத்தத் தனக்குத்தந்ததனஞாந்
 கருமிகடையவன்ன னநிலையமானபெட்டகை விஞ்சியவகைய, இன்ன
 அவகின் ஒருகணப்பொருதுக் கூடாநிருப்பெயொருமன, என்ன

எதிரிவையாற்றாத வேட்புநிலைப்போலத் தாதும போன்று
போந்து உயிர்தரிப்பானாய், அங்ஙனப்போலத்தை 'திருப்பாவை',
'தாய்விவார்திருமொழி' என்ற நவவிவப்போலத்தக்கவினமுலமா
பெயலத்தச்சிதிமிம வினையபகுலெவது வாழ்த்திருநாதர்.

இப்படியிருக்கையில் இவளுக்கு விவாதத்திற்குத்த பருகம்
வந்ததைக் கண்டு தந்தையர் இவளுக்குத்தொழுநிலைக் காண
ப்பெறுது கவிப்பட்டு இவ்விவகழ்த்த 'கீ யாருக்கு வாழ்த்தை
பட விருமபுகுயர்' என்ற வினாவ, ஆண்டாள் உ "மாளிடவ
த்தென்றபெய்ச்ப்புடன் வாழுகெயென்" என்றொருவ, பட்டர்
போன் 'போனை எவ்வாறு கிழ்வது?' என்றதென், குடிக்கொ
டுத்தார் 'பெருமாளுக்குப் புரியவளையிருப்பெறம்' என்ற கட்டு
காத்தார் அதுகேட்டு கிஷ்ணுசித்தர் 'அத்தெட்டுத்திருப்பதி
கென்றுள்ளமபெருமானாகையர் யாருக்கு வாழ்த்தைத்தனைவியா
த்தென்கிருய்' என்று விராசித்தலும், வேரை 'அங்ஙனபெரு
மானாகையுடைய கவியவத்தை விவக உத்தத்தகறிவருளவேன்'
மெ' என வேண்ட, வேய்க்குவத்தகையரு அங்ஙனே எடுத்த
அருளிச்செய்தலருகையில், ஆண்டாள் வடமதுகதலில் எழுத்த
ருகியுள்ள கண்ணிரானது வதவத்தத் கெட்டவளையிலெயறி
திரித்ப்பும், திருவெங்கடமுதையானது வதவருகையைச் செவி
யுத்தபொழுது முகமலர்ச்சியும் திருமாலிருஞ்சோகியகியுதைய
வடிவமுதையித்தமாத்நித ததிக மனமகிழ்ச்சியும் பெற்றபுரிதக
காரதானமகிமை செவிப்பட்டவுடனே அவ்வத்த ஆனத்தமகை
த்தவத்தையில், அத்தத்தத்திருப்பதி பெய்பெருமானாகெல்லொ
ரும் இவளது கவியவத்தை புத்தெடுத்த ஸ்ரீவிவகியுத்தருக்கு
எழுத்தருள் இவளதுஞானகீகன் னுட்குவிவகயமாக, இவள் அவர்
கருள் தக்காராளிடத்தே மனத்தைச்சொதுத்தி அவனுக்கே
தன்னி மனமகனாக விவகித்த அங்ஙனவிவகே சுவகரும
கித்தத்தருநாதர்.

அதிலாவதித்து ஆழ்வார் 'மபெருமான் இவளைக் கடிமனம்
புனர்தன் கைகடுமென' என்ற கித்தத்தாரதாரதிருக்கையில்,
திருவெங்கடெனவன் இவருடையசொப்பனத்தினே பெருத்தருள்
'உமது திருமனைக் கோலிதுக்கு அகழத்தத்கொண்டொரும;
காம அகளை அக்கேசிப்போம்' என்ற அருளிச்செயல், அதனும்,
கிஷ்ணுசித்தர் விவாருமகிவகிமனமகிழ்த்திருத்தார் யெயு ஸ்ரீ

வந்தான் வந்தாதிசர் முறைய ரோலிப்பிரசங்கங்கடைய எனவி
 தேதோன்றி 'கீழ்க்கு எகமங்குளவாத்தியங்கனோடும் சத்திரசா
 மராதிகனோடும் சமதுவாத்திநயங்கலக்கையும் உடன்கொண்
 டு விவரிப்பதற்குஞ்சுச் சொது அநில ஆண்டாண்பெற்றி அநுமு
 த்தவாருங்கள்' எனது கட்டினாயிட்டான். அவ்வாறே எல்லாப
 பிரசத்தாரும் சொது பெரியாழ்வாக்கார சேர்த்த சம்பெருமா
 ளது அநுபபாடகை விண்ணப்பஞ்செய்து, கன்னுக்குமரான
 அவ்வாத்தகைபச் செவியாக்கெட்டுச் சத்திராவித்து, கோதை
 தானது, உடபெருங்கோலிதுண்டவா உண்ணித்திரிசே அமுதியமன
 வானது சிவம சத்தத விண்ணப்பஞ்செய்து அதுமதிபெற்றுப்
 சீர்பாணமாஞ்சு அச்செய்தியைக்கொளியுந்து சீரியலபதேவன்
 அக்கலிபாண மகோதரவந்ததத தாதுமஉடனிருந்தவிசேஷமாக
 கட்டத்திக் கண்ணோக்கிவந்து கிருதார்த்தஞ்சு கருதி தனவலான
 னாக் கொண்டு சீரிலவிப்பதற்குடியு சீரிலகலாததததததததததததத
 விசண்டிக் துமாடுகின்றன செவியுதியையும் தன்னிச்செய்ததத
 பூமபத்தரிடமே தோதனமஉடியும் வாகுக்கருஞ்சாட்டியும்
 கன்னு அலவாரிபத்திக் கருதக்கூறி தோதபபலத்துடனே
 ஆழ்வார்க்காகல உதுசேர்த்தான். அப்பால பட்டிரோன ஆண்
 டாண மணிசெய்தகையில எழுந்தருளப்பண்ணிச் சலவாத்திய
 கொழுத்துடனே 'ஆண்டாண காதான்', 'குடிக்கொடுத்த உட்க
 கொடி வந்தான்', 'சுருமபார்குமுத தோததவந்தான்', 'திருப்பாவை
 பாடிவசெயி வந்தான்', 'பட்டிரோனபுதலவி வந்தான்', 'வேயர்
 குலவிசக்கு வந்தான்' எனது பலசென்னகைப் பணிமரத, மெய
 கப்பாண உடன்குமுததுத்தி, தானு அசாணமாக இருபுதத்
 தும இடைவிடாதிருந்து அநுமுததவகை திருவாய்மெயிரிப
 ரோலினை யடைந்து பெரியபெருமாளுகடைய முனமண்டபத்தி
 லே அபிரோட்டியை விதத்திப பெருமானைச் செவியெப்பண்ணு
 விக்ககையில, அத்திருமாவின் திவனியசெனத்திரிம இருமனைபக்
 கார்தம இருக்கிசைநவாதுபோல ஆண்டாணக் கைத்தொடங்கிய
 தனது, குடிக்கொடுத்தநாயகவிரி செலமபார்க்கக் சீராக் கிளையோ
 கிப்பக் கொடியேரினடையாக் காதனவுமுடிக்கவலபேலமினி
 ருயகடைக்கண்பிறகு அநானமெனகடைகொண்டு அருகிதசென
 துஆனகாட்ட விவாழ்த்து திருவாய்க்கந்திருநடிவருக்கருதி காக
 பப்பக்கந்தத மிதித்தேறி சம்பெருமாணது திருமேனியிலே அந்
 தப்பவித்து அவனை எனதும சீரிலாதிருப்பவனாவிரஞ்சு.

அவ்வளவும் அரும்பெய்தபெற்றதைத் தரிசித்த ஆழ்வாரும் அவர்சிஷ்யரான வஸுபதேவனுக்கிட்டாரும் பாவமும் அநிசெயித்துநிற்கையில், திருவரங்கமூலையார் அர்ச்சுமுகமாக ஆழ்வாரை அருகேவைத்து 'கீதாழ்வாத்திராசரம்போல நீளும் கங்கை மரமஞ்ஞாயகிட்டுத்' என்ற மூலமங்குறித் தந்து நீர்த்தம் திருப்பரீயட்டம் மாலை ஸ்ரீசுடையோன் மூதவியவந்தைப் பிரசுரித்த 'விவரிபுத்தாருதவாதுக்கே தொண்டுபூண்டிரும்' என்ற திருவாயமகந்த விடைகொடுத்தருளினார் அகத்தாம ஆழ்வார்

சு* துறமடவன்னை புடைபெறுவகலிதரத்தபுழைத்
திருமகன்போலவளர்த்தேன் செங்கண்மாராண்டுமொண்டுபோகான்
பெருமகனாயக்குடிவாழ்த்துபெருமயின்னைபெற்றவனொகை
மருமகனாகக் கண்டென்மனாடுபுழைஞ்செய்யுங்கொடுகை"

என்று போத உகந்து அரிநிதிரிசித்து ஸ்ரீவிவரிபுத்தாருக்குச் சென்ற மூன்போலவே கைங்கிலிபிரதாயத் தன்பகம் கல்லைப் பாதிசி செங்குழை புன்னை குருக்கறி திருவாட்டுமூதவிய பவமுக்கொண்டு ஆர்வமென்பிறார் பூசையும் இட்டுக்கொண்டு என்பத்ததத்து வருஷ காலம் வாழ்த்திருந்து போரகத்தப்பெருமபத மடைத்தார்.

† "பாதகங்கைக்குமபரமனடிக்காலும்
வேதமனைத்துக்குமவித்தாரும்—கேவதமயி
கழவைத்துகைக்குமதிவதமனிடனா
வைவஞ்செய்யுமவமபு."

* பெய்யாழ்வார் திருமொழி - மூயத்தெட்டார் திருப்பதிகம் - ௪,
† தனிவர்; வேதமனைத்துக்கு அருகிச்செய்தது.

அங்ஙனம் மந்திரார்த்தத்தையறிந்தவிடத்தொடர்வார், இரு பாகிதியான சேவையாக ஞானம்ருத்தியை ஆழ்ந்தநித்தையுடையாரை அதனாழ்வகையினப்பக்கம் வெறுத்து விவாதநிலைநிறுப்பியவராமல் ஞானசங்கீதமத்திலேயே விவாத, பிரணயப்பொருளான ஏகபெருமான பிராணிகளை எடுதாமபெருட்புறப்பூலாகத்தின வேலிகளெண்ணெழுதருள்விருத்தி திருவிபதையெனின கொண்டு வாயிதர்சனஞ்செய்யக்கூறி, அவற்றில் ஞானதான நிருவாயகம்பெரிப்போயின படைதார் அக்கு உபயோகமரிமத்திலேயே சேஷசங்கீதமே "ருடநிகரெழுதியவையத்துக்குள் திரைபாதீடடி, வடநிகரெழுதியவையத்துக்குள் திரைபாதீடடி" பூமிவகையிருவர்க்கொருவருடய பங்கொண்டிள்ள பெருமானார் சேவதததிறை, அப்பொழுது ஏகபெருமானார் தமமுதைய வடிவமுற்றும் துவகாத தாயக்கல் மிருத்தபத்தியுடையாரையடி சேவதருளஞர் உடனே துவர் தமதுவாணர் வினா னாகாதபடி ஒப்புயர்வற அப்பெருமானார்க்கு உதரஅடிக்கமத்தொழிப செய்க்கூறி ஞானபு ஸட்டமதுகையினகமதுகையருத் தோவலானா ஞானசங்கீத ஒருவர வாகத்தெவதுக்குப் புடிபஞ்சொப்பித்துப் பேதபெற்றதையும், வேறுவிதமுதான் புடிபவைக்கரிப்பதாலே துவகை தீர்த்ததையும் ஆனோத்ததுப் பெரி யாழ்வார்போலவே தாமும் பெருமானார்க்குப் புகழித்தையும் திருத்தழாய சேத்துத்தியுமே திருப்பவணியாகக் கடைபிடித்தது, இத்தினது கந்தவகையமே குபேராத கந்தத்திரை மென்றும் உத்தியானமோ என்று காண்பவர்க்குபுகழமாத ஒரு திருத்தவனத்தைய அப்பநிலையே தொழிப்பார் அமைத்தது, எனத்தோதாம பலவகைய பூமானாவையும் திருத்தழாயகமாயினையும் கடைபிட்டுத்துக்கொண்டி வந்து அழகெயனவானாருக்குச் சேத்திக் கண்ணிசக் கண்டு மெழத்தொண்டி, தமது சிந்தை ஏறப்பிரமணங்கருவகைய அக்கருகை வாய்ப்புண்டு சேத்தவந்தார்.

இங்ஙன மருங்கையின, திருவாக்கத்து வட்டிதென்ற திருத்தையுற தொந்த உத்தமாரேனிலின சேவலாதாமமாயப் பிரத்த ஒப்புயர்வற எழிபவையுத தோதேவியென்பானொரு ணினகை, ஒருவர பாகமொரோடுத் தமக்கையோடு உதரபூருக்குச் சேவது, அதனை ஞானதானியாகக் கொண்டு வாழ்ந்த சோழநாளை தமுளனியில மிருத்தநித்தனை விவாதநித்தநி

அவன் மோகிபித்த அளவிதந்த செவ்வந்த அன்பார்
 பெற்ற கிச்செருவோடுமீன்குருகையி, இன்பபரதத்பொ
 ருட்டு லுபாதுபூமபொழிதின் ஒருபுதத்தினே ஒர்மாத்நிளநின்
 திருந்த, கண்டவர்க்கெவரும்அத்தண்டனையின்செய்யபார்பு
 தத்தம் கருவாதத்தொட்கி, அமமக்சீரோகையத் தனக்கு
 உரிப்பொருளாகி அநிலபூச்செய்தமபுனக்கிண்பாடிபும பொ
 ளுதபோர்கி மனமகிழ விருபி அத்தரு உரிபவர்க்கு கண்டு தன்
 வாய்படுத்தினைத்த, அங்கு உகையின்குள் கித்தகையி, ஒருசு
 த, விபிதகாடகை, மனத்திபதிசை கத்தமாயி கத்தவரு
 ணத்தான அகத்த அடக்காத புத்தம்பொரித்ததொவென்னு
 மபடி துபதானவந்திதமும் ருபபிததுமபன்னிதன்மதிரும
 ன்காபபுமவென்மொன்னெய்தகினவக "அருத்திததாமகையி
 மாநிகையும துளசமனிமாநிகையும தரித்த, பூசுசெய்க
 ளுக்குப பார்த்திடத்தெறுத் தன்னிப்பாய்க்கததுஞ் செய்தொ
 ன்கிருந்த, கன்னாத்தா, உடனே அவர், அவாருமவந்தமுள்
 கிந்த அவகைத் தொழுத தனதுதேவோகத்தரித்தத அவர்
 க்குளாடடிச் சிவருத்பபுசெய்வயும், கிண்பாத்தகையி கிழித்
 தகன்னுருடாத்நி கித்தாய் அவர் அவர்க்கு கன்னெடுத்தபா
 ர்த்தவகுசெய்யாததின்கரித்தத் தமதுகையிபத்தித்தருத்த
 ன்தயிருத்தத் அதுதொத்தித் தேவதேவி அச்சரிப்பபடத்த தன்
 முளபித்தத்தாடனே 'அச்சமுதைய பகை என்னிலவப்பபித்
 தகித ருபகையவ்யககித்தெத்த பகை செந்த எதித்திதவைய
 பார்த்திருக்கி லுளக கித்தனோ பேபடனோ' என்ககத, அதற்
 குஅவர் 'கித்ததும் பேபது மககை, கையிகையகையித்தித்
 பத்திள கித்தமுதப மகையித்தகை. லுளகை கையிபபபித்த
 உன்னுளகை' என்ககைகையகையி, கையிகையி லுதமாய்
 புனடப தேவதேவி 'இவனை கை கையிமகையிவையினை' என்
 த உத்திகுததததும், முளகைய 'கி அகையிசெய்தகை, கை
 உளகை ஆதமகையி அகையிவையி' என்க கையி
 செய், கையிகையி 'கை அகையி செய்பென்கையி, ஆதம
 கை உளக்குத் தொழுததையிவையி' என்க கித்திததபன்னி
 ளுள் அகத்தம் அவர், தக ஆபகையகையி கையித்தொடுத்
 தத் தொழிபொடு தகையிகையி அகையித்தித் தனிபெ
 மெகையித்தொடு கையித்தித் புத்த அகையித்தித் திரு
 கையிகையித்த கையிகையி, அவர் 'கையி? ஏன் இக்குகையி'

என்று மிகவும், அதற்கு விடையாக அடியென் முத்திரையிற்செய்த நினைவாக வேண்டியபடித்தவன், அடியேனின் தாய் அக்குலத்திற்குரிய தொழினை வகையெல்லாமல் கீர்ப்படுத்தி, அதற்கு இவையாமல் அவனின் தந்தை மரையவையான தேவரீரது திருவடிமேல் சரணமடைந்து உயவுபெற என வந்தாற்போல், கருணைக்கடனான தேவரீர் அரண்பலான என்னைக்காத்தருளவேணும்: செடிவெடிவென்று கீர்ப்பெய்தல், பூப்பதித்தல், மாலைட்டுதல், தேவரீரிலவாதவர்களைத் தோலிவைய பாதுகாத்தல் முதலிய பணிகளிடையில் எதைவிடமத்தரானது செயதவர்க்காத்திருந்திதோ? என்று மிகுந்தவனாகத்தோடு விண்ணப்பஞ்செய்தான், அவர் அவனது கடைத்தந்தை புனாமல் உடையட்டுத் தாய் உண்டிசெடித்த அந்தந்தை கொடுத்தவா, அவனும் அதனை வாய்ப்புபித்தது திருமதுரையமுதலியவற்றிற்குப் பாத்திரொத்துதல், கீர்ப்பிமாறுதல் முதலிய குற்றவகையிற் தவறாமல் மிகுந்தவனாகத்தோடு எப்பொழுதும் செயதவனென்று தோலிவையச் செய்திபாடியவனாத்த அங்குமே தன்பக்கம் எம்புதலுண்டாய் படி நலவனவேனல் எடுத்தவனான.

இப்படி அநேகமாதங்கழித்தபின்னருளான் பெருமறைபொழிவாரில் பன்னாசையிற் பிரகேசத்திருந்த அவ்வந்தை, வெளியினே அவன்னைத்துவருத்ததையுபயோகித்த இப்பதவையானவையாருளியத்தான் உள்சேவகத்திற்குமபடி சிவயிக்கு, அடியேனியசமரக அவன் அருளில்வந்த தனமெனமொழியோதமமெனியுத்திருந் தும மனத்தந்த வளத்து அவனின் தவயசமாக்கிச் செவ்வகம் அவருடனே மிகுந்து, பின்பு பொருளிலகாதஅவனாய் பொருள்செய்யாத வகையிட்டுத் தனக்குத்திற சென்று சேர்த்தவனாயினே, இவர் அவன்பிதவையாற்றாமல் அவன்விட்டுவாயிலின்புவிக்கினார்.

அவ்வளவிலே, தீர்த்து பெருமாரீரோடு 'எங்குப் பகவாஸமரகப் பணிசெய்தவனென்பதிரையாபனன் அதனை முழுதவ மொழித்து ஒருபொதுமையுக்குத் தொண்டுபூண்டு அவன்புத்தனிக்கவும் மனத்திருமபாது அவனிலகத்தப புதங்கடைபத்திரகங்கித்தருமாது தேவரீர் மானபக்கு துக்காக்கோமொ? இதுவும் ஒருநிகழியாட்டுவருதபடிஎன்? இனி இவனை விவரமில் மீட்டு முன்போல் ஆட்டொண்டு அந்தாங்கபத்தலுக்கெருளவேண்டும்' என்றுதீர்த்திக்க, திருமாலும் திருமகன்வார்த்தைக்குஇவன்புது

தமதுநிருப்போயிற் பாதத்திசைஞாள் ஒருவன் பாதத்திசைத்தபெ
 தெதுக்கொன்று மணிதவடிவமழுவது விபிதாநாபனாருக்குந்
 தெரியாமல அபபாதத்தையினமீனக்கு ஈழந்தருளி வாயிதவடி
 திறக்கச்சொல்ல, அவன் உன்மிருந்தபடியே 'பார் கீழ்க்கருவந்தா
 லு' எனதுகேடக, பெருமான் 'என அழிவமனவானதான,
 விபிதாநாபனாதுபப வந்தேன்' எனது வினமயிவனவினே,
 தெய்வநிவினாத்தவது வளபுத்திததே 'வந்தாநிபமென்னு'
 எனது வினாவுதலும், ஸ்ரீதக்காநன தானகொண்டத்தபொநகல
 ததை அலங்கலையிற் பெய்தது 'இதனை விபிதாநாபனாது உன
 க்கு வந்திடுந்தார்' எனதுகொன்னவுடனே, அவன் அநியாதத்
 தோயி 'அவனா உனனைவதச் சொலதும்' எனது அதுமதிசெயத
 யின், அடியலாக்குவன்கலஞா னபெருமான் விபிதாநாபனா
 றிடமவது 'நெய்நெய் உமமை உனனைவதச்சொன்னான்' என
 துசொலயிற் சொருத் அசொல்கல்கிவகொருசொலகிக் கேட்ட
 மாத்திரத்தின அலர் திரித்தவயிதாபபெற்றாற்போல உன்ன
 ருளிர்த்த உடலுழித்த உனனை சொல்கிர்த்தார்

அவ்வகவுழித்த பொழுதுவிழ்த்தவநெய் வாயிசந்திதிலி
 திருக்காப, நீயெவனவின, நொதநொரு பொநாத்திரத்ததைக் கா
 ளுமல நொயிற் பரிசுத்தார் இராசாபகத்தாருக்கு அநிதிசை, அவர்
 கன் உடனே வது களவுகன்மிழிக்குமபொருட்டு அச்சை
 பரிசுநாந்முதலிவ அத்தாக்கபரிசைக்காப பிழித்தப பலவது
 தன்மத்தவகுத்திபும ஒருவன்மீதுவகுததக்காணபபடாமபால்
 ஆவகவுழிப் புலமவிசாரித்தவருகலிவ, நெய்நெய்வின மானிகை
 யிளிருக்கிறதா அவனவிட்டுவனக்காசொருத்திவால் அநித்து,
 அங்குசொன்று அநனைக்கட்டு அவ்விவ விதுக்கார்பாவதையுரு
 த்தவான்களாக்கி அநனைமுனவிடுவதொன் டுபோயிதத்தினார்
 கன், அப்போது வனவன வனதவி மகக்கோக்கி 'பெருமான் பாந்
 திரத்தை நீ வளவாமோ?' என்று, அவன் 'பாந் இவனாநென்று அ
 தியேன், அழிவமனவானதாக்கென்பதொரு தானமுலகை
 இவ்வேதிலன் இதனை காக்கு வந்திட்டான் இவனவேயான் அ
 திவது' எனதுதத்தாக்கறிஞா அதன்மேல் இராசன் விபிதாநா
 விசாரிக்க, அவரும் 'பாந் ஒன்றம் அநியேன், ஏழாவனவனக்கு
 ஒருவனானதும இநனை' எனதுகொல, இவ்வனம் இருதலைப
 மொழியையுக் கேட்டபின் அநனை ஆனொத்தது, கையாடியபொ
 ருந் காக்கினவர்க்கு உரிய அபாநாபபொருந் இதுக்குமபடி

வேசிக்கு விதித்து, அக்காலத்தையையும் தங்கவாட்டியையும் பெருமாளுக்குச் சமர்ப்பித்து, பொற்காலங்கூரிய தண்டனைபு ஆராய்ந்து விதிக்குமபொருட்டு மகதவலகதாச சிவதயிவிட்டான்.

மீண்டும் ஒருகால ஸ்ரீரங்ககாலம் 'இவ்வடியவழித் தேவரீர் இவ்விக்குறிவுபயமாகாமல மருமபக்குப பாததிமரக்கியருளவேணும்' என்றுவேண்ட, பெருமான அதனை அங்கேசித்துக் கொணர்வனவியே தாமதமூர்த்தமு 'வழிவினமகிளவேட்ட இவனது கருமத்ததைக் கழிக்குமபொருட்டு காரமே பொருவனத்ததைக் கொண்டுபோய்க் கொடுத்து இவனைத்தண்டிப்பதிதோம, உன்மை மிக இவன சோதனவலக: உத்தனே' என்று தெரிவிக்க, கரபதி அவிதுணர்ந்தவுடனே கருமதிதாத்ததை அகமக்சாதிவேரீக்கு விப்பபோடுவெனியிட்டு வேதிபனை விடுவித்து உபசரித்து அனுப்பிவிட்டான்.

பீதவிப்பெருநிவதயிவினது விடுபடுத்தற்கு ஒருமுற்குறி பாகக் காவல்கிடுபெற்ற பிராமணர், தாம தனவத்தொண்டுகற்றது வைதிகபொழுக்கூறு மறந்து பொருட்பெண்டிப்பொயமகம முபக்கதிஸ் ஆழ்ந்து இடக்கழிவானுய அனைத்து பரிபவபபட்டை தினைத்துவினைத்து கிவ்யமபக்காரத்தாப்பபட்டுப் பிரபச்சித்தஞ்செய்தகொண்ப பீதபத்தனங்கொண்டு பெரியோர்களைச் சார்ந்து தமதுதோஷங்களைவெவலாம விடாதுகொடுத்து வாயத்தொல்லி 'இவற்றிற்குக் கழுவரப இவ்வதென்று துணிந்து உதயருளவேணும்' என்று, அவர்க்கு அகேசசான்றிதங்களை ஆராய்ந்து 'சுவப்பங்கரும பரிசோமாதற்கு ஏதா செயதொழிவ பரவதர்கருமடய ஸ்ரீபாததித்ததை உட்டுகொண்டதனே' என்று உபயமாத கூற, அவ்வகாமே அவர் அதனைப் பெற்றுப் பருகிய பரிசுத்தராயினர்.

பின்பு, இவற்றிப்பொயவே பவத்பவவதப்பதி தலைபெருக்கப்பெற்றுக் கரனைக் கிடுக்கினைவினமெத்துவார்களுமுக்கிய, பாத துணிபிதனாவிலவலகமபாக்கியஞ்செய்ததே" என்று, † "ஆடி பபாடியாக்கவோவென்றதழைக்குத்தொண்டாடிப்பொடிய, பாடகாமபெறிதவலககீர்குமடந்தாமுமெவகவெனருவரீ" என்று, ‡ "ஆடிபொலகருக்கண்ணகிரொண்டாங்ககேசரித்திரு

* பெரிபாழ்வார்திருமொழி - ருபத்தவாங்ககீர்குமபதின - ௭.

† பெருமான்திருமொழி - இவ்விடாதிருமபதின - ௨.

முத்தஞ், சேதமென்பதொன் டர்சேனடிச் செழுஞ் சேதென் சென் னி
 க் கெளிவதே" என நாம் அருவிச் செயப்பட்ட துற்பொருளினே து
 கைதெனெஞ் செயுடையாய், ஸ்ரீமதஞ் னவர்களுடைய ஸ்ரீபாத
 லியாய் அவர்களுக்கும் சீழ்ப்படித்து அடிக்கடித் துருவிவரு
 கை, தமக்கு அதுவே திருபுகைய 'தொண்டாடிப்பொடி' எனத் திரு
 காமமென்றார். அப்பால்தொண்டாடிப்பொடியாதவர்களுக்கு ஸ்ரீ
 தங்கராஜன் தத்துவஞானத்தைக் கொடுத்தத் தனது பதம் விழு
 மை விபகம் அகத்தாய்ந்தவம் அச்சை எனத் துவகவிநியை
 யுள் தென்வரவேண்டியிருக்க, இவர் அவதான அச்சைவராததி
 னே சிறுத்தமென்புகொண்டு, அந்நிதம் கமபெருமான் உகந்தரு
 வினவின்கொண்டவதறிதுள் ளும் திருவாதத்தகமபெருமான
 பக்கலியே காட்டமகவத்து அப்பெரிப்பெருமானையனது பீதி
 தொருபொருளையதாய், அப்பிராணுக்கே தாம் உள்ளவனவும்
 தாவதறிநுத்தொண்டிடுவது லாழ்த்து, தமது அன்பவத்தைய
 பிரபத்தமுமாய்ப் பிரேமகுத்தொழிக்கக் கருதி, திருமாலை, திருப்
 பன்னிமெழுச்சி பெனத் திவதியானகின் விபத்தி, அவதந்

க "புதியதம்கிவினதபுத்தொருமனமெனயாக்
 கிப்பதகெத்தமாத் தன்னப்பிரேமெப்பிரேதன்
 தநியதபுனடுஞ்சேனேந்தநிலக்கான் மீதுபா
 நின்கிஞ்சின்ககெத்தநேனனேநேவஞவான்"

என்ற தமது தெத்தத்ததப் பிரேமனாபூதவமாய் வெளி
 ட்டி, திருமாநடியின் முடிவின்பவர் வமகொன்றன்முடிவினே
 அடிவிழ்த்தனயைய கொன்ற நெபகபயும் வின்கி, உகந்தநகை
 வாழ்ந்தது, துத்ததத்தபிரேமம் ஸ்ரீதகதெனெயெய வாழ்த்திரு
 தது, அகத்ததம் கமகத்தயின்கதேதாட்டிட வகடத்தர்.

தன்பால் அன்பால் கிதைநெ லிப்பிரேதாய் வந்த இரேதன்
 டின்கிவின்த மீண்டு தொண்டாடிப்பொடியானசெய்தியை
 அறிந்த, நேவநேவி, தானும் உயவுபெறவுன்னித் தனதுசை
 சொத்ததயும் அககனாக் கோ உகிவதாக்கிவிட்டு, பதமாத்நவி
 கட்டாழ் கோவின்கிநே திருவகநென மெழுஞ் தன் தகவக்கிசைத்
 பிபீதந் முதலிய அடிக்கத்தொழிககைச் சொகனஞ்செய்தகொ
 ன்குருத்து, கழுவின்கொழித்து, தனதுகண்மத்ததத் சபகம
 கி, முடிவின் தெத்தகண்விஞர்

இவ்வாதிருக்கையில், விஷயத்தினால் இரகசியமாக வெளியாகுமி இவ்வாசுர திருவிளக்கினால்தான் தெரிகிற சான்று.

அதனால் மகாபாகைதேவதாமதான இவர், சங்கரநாயகருப பாடத்திருத்தொண்டு செய்ய உத்தேசமெய் புறப்பட்டு, தம தாழ்த்தருத்திஸ் யனர்த்தன சாதனை, உபயகரணமித்திதிஸ் ன்ன ஸ்ரீமகதெயகிபகைத்திரத்திஸ் அடித்தேற்குத் தானியமல தென்திருக்காமிரின் தென்காசலிம் திருமுத்தகைத்தொடிரி லே வாரமுத்தகையுமக கிளத்தொண்டு, உபபெருமாநீத் திகாசநேர கித்தொழுது, அவ்வாதிபகையகிளையுமக, அநேகதெயகிபதெ ய்கிள, உண்டமுத் கருகிபு மொக்க, கேடபவர் செலிபும மன மும குனித, உபபெருமாந் திருவுள்ளமுக்க, கிள்காசகத்தருவா தியர் கிளபபுத, பாடினார்.

மூன்று திருக்குறட்களில் காட்டாத பாவத் தீயம்
யான யாழிசை பாடித் தவிர மென்னும் பன்னின் பய
னும் தள்ளிச்சாணமடைந்த பொருடையாக்கெனியுத் தீவினை
தீர்த்து வந்ததிபுகுந்தித் தானும் சிறிபெருங்கடல் கடந்த
'கம்பாடுவான்' என்னுஞ் சாதிரண்டானபொலவே இவ்விழிகு
வந்தவரும் பத்தியாத் பதவசப்பட்டு செஞ்சை செஞ்சுருகக் கண்
கள் ஆனந்தவருகிசொலிய உடல் புனக்கெய் பீரதிதிரும் கவ
கையிலே வந்து இசைபாடாதிக்கையின், ஒருகான், திருவாங்கச்
சொலவனுக்குத் தீர்த்தகங்கையிசு செய்கிற சோகாரங்கடொ
ன்னும் பூசுவாத் தீர்வோனாதற்குப் பொற்குடத்தை பெடுத்து
க்கொண்டு பொன்னித்தகைபலகடைகையின் அருகிலுள்ளஇந்த
அதமவருணத்தவகைப் பார்த்த அருவருத்த 'கெட்டசெல்
எனது பலமுதையனிக்கவும், இவர் இவ்வகைத்தொடிகைப் பிற
த்திருந்ததனால் அம்மொழிகைச்சொலியுமயவகையின்திட்டார்

அச்செய்தியைக்கேள்விபுத்த மூர்க்கருணமெனக்கருதி அக்
கொண்டதாவிடாமையைக் குறைந்த தானித்த சாதிபயிராமை
யிக்க பன இருபிறப்பானர் ஒழுகுந்த 'பேசு பேசு' எனது அநேக
மூலதகதவும் அதுசெயிவிதபாமையைப் பாணருவதிலகர் சிறி
தும் பெயரது திச்சகைய இராம பாடிக்கொண்டிருந்ததில்
கண்டு அவர்க்கறி சிலர் கியத்த 'இவன் ஓராளபேரகிபெய்க்கை, கா
ளபேயிப்போதும்' எனது கிளைத்தப போக, மூட்டுக்குணமூலத
யசிலர் 'எப்படியும்இப்பெயரது இவனை இடம்கிடத்ததாதது

விடுவதில்லை' என்று விதவாதஞ்செய்த இவர்க்குமே பகைக்களை
பெடுத்த இடைவிடாத ஒருக்கேஎறிய, அவ்வன்னினை இவரு
டைப மெலகுடனமேன காருடட்டவும, இவர், பத்தியசப்
பட்டதனால தெரிதம பச்சவுணர்ச்சி வின்றி, சொன்னமாரிபாக
எழுமேனக்களையும் கொண்டு இத்திரன் ஏகோபத்தினே பொழி
வித்த கிரையத்தற்குச் சற்றம பின்னிடைத கோவத்தனவிசி
போலச் சலிபாதிருத்தார்

அதன்குண்டு அமர்த்தென்போன அனைவரும் அஞ்சி அகன்
தனர்.

அப்பொழுது இவரது உடம்பினும் உன்னத்தினும் இருபித்
தும் வருத்தம் காணப்படவில்லை பரிந்து, பாதாசனது அத்தா
வத்தின அமர்த்திருத்திற் அங்காதவது திருவுன்னம் மிக்க
வரை, திருசெறியும் இத்தப்பெருக்குற்றது.

அதனைக்கேள்வி அச்சகர் அதிபையபட்டுக் கோயிலுதாரிகளது
க்கு அறிவிக்க, அவர்களும இவ்வற்பாதசெய்தியை அத்தனக்குப்
போகவிட, அமர்த்தியதோடு அக்கேசரிமரக ஆராயத்துப் சாவ
லன் காணக்கூறாது வலந்து கவய்திருவடியினே பாதத்தை
வைத்திட்டான்.

அதற்குமுன்னே ஒருநாள், தோட்டி பெருமானே தோட்டிலே
ருகாமலாக நமனம் அவைதபாவனை பண்ணிவருகிற நமபாணன்
புறம்பேறிதகப் பார்த்திருக்காமோமே ?' என்று விண்ணப்பஞ்செ
ய்ததற்கு, வாகுதேவதோன் விதைக்கிலே அருகிலே அழைப்பதாக
வாக்களித்திருத்தார்

அதற்கு அங்கு இத்தினையின இஷ்டத்தை கிதைவே
ற்றவும் பாணனாப பெருமைப்படுத்தவும் அத்தனது குமத
த்தை அடக்கவும் 'பகைத்தோபதிக்குச் சாதிவனது பிரதானம்;
பத்தியே அமைபும்' என்ற சான்றிதரித்தர்த்தத்தை உத்தித்தோட
டவும் சென்னிலேதானது கித்தனையை ஒழித்தருளவும் திருவு
ன்னங்கொண்டு திருவாய்க்கேள்வ வேகசொல்லுமொழுகித்திரது
கனையினை தோன்றி 'கமக்கு கண்ணப்பாண பாண்பெருமானே இழி
வாக நினைவாமல் நீர் சென்று தோள்களில் எழுந்தருளப்பண்ணி
வாரும்' என்று விவரிக்க, அவர் பிராமமுகத்தத்தில் கவயிழித்த
வனவிலே சொப்பனத்தின கவயம்விவயித்ததை நினைந்து அநிச
யித்து அப்படியேசெய்ததாமபெறுபெறக்கூறி அச்செய்தியை

அத்திருப்பதியி னுள்ளார் யாவர்க்குத் தெரிவித்த அலங்காரம உடனவாச் சொகு திருமுடித்ததையினே தீர்த்தமாடித் தெனந வந்திசுமுத்தத் தவாதரோர்த்தவயுண்ட மணிர்து ராணம் உடன்கழித்துக் கனாவேறிப் பாணர்வழக்கமாகிற்சென்றிடத் துக் சென்ற அவர் திருவடிகளினே சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டனி ட்டி 'தேவரீகரத் தமயிடத்துக்கு எழுத்தருளப்பண்ணுவித்துக் கொண்டு வரவேண்டு மென்ற கம்பெருமாள் அடிபெணுர்க்குக் கட்டினாயிட்டருவினார்' எனது சொல்ல,பாணர்தனைவர் 'நீசஞ்ஞ அடிபெ:ா திருவடிக்ப பெருகாகை மிதித்தடுவேனோ?' என்று தமராதியிழிகைச் சொல்லி மதத்திட்டார்.

அப்பாங்முனிவரது 'தேவரீர் மிதித்திடவேண்டா, பெரு மாள் பெரிபதிருவடியின்திருத்தோனின எழுத்தருளாதல்போலத் தேவரீர் அடிபெணதுதோனின ஏதீயருளம்' என்றுதோர்த்திட்ட, அது கேட்டவளவிலே வாழ்பபாணர் அனவித்தஅச்சம் சொ ண்டி அதஞ்ஞ உடனாடுவெய்கிச் சொதருழி 'மகாபரிசுத்தமூர் த்தியான தேவரீர் அடிபெண்திறத்த இடங்கல் கூறவொண் ணுது, பாவநத்பாதத்துக்குச் செத்தைய விடமாடருதற்குரிய வாதேனூக்கொடுந்தொழில புதிவென: இதுசெய்து பாவநதபர சபபதெரினும் ஏரிவாயகாதது அழுத்தவது கலமனோ?' என்று காதல்பவார்த்ததன் கூறினார்.

அதன்பின் அருத்தவர் பாவக்கியமனத்தை விண்ணப்பற் செயது'அது உடத்ததருசியதன்'என்று பவர்து தீர்ப்பத்திட்ட, பின்னர் விண்ணப்பாடல் கெவுண்டெனக்கு வாதும் மாதகந மாட்டாமல் உபயோகசையாய அருத்தவனனுக்கே தமமைஅர்ப சித்துப் பாததொடராய கின்றிட்டார்.

அருத்தம தபோதிதி கவகாசங்மபெணமகாததோனிலேற்றி க்கொண்டு, முத்தருளப்போமயனை ஆதிவாகை எழுத்தருளவித் துக்கொண்டு திருமாமணிமண்டபத்துக்குச் செனதுமாதபோலச் சென்ற தங்ககாததுதிருமுன்பே ஓதக்கிடார்

உடனே முனிவானார், ஒருகனத்த மெறிக்கிறோன் மண் டவத்து டேத்திகைத் தேணிவாங்கி, வநுக்கொடுத்திட டடிவல காவாட்கொள்வானுள் அணிவாக்கனது திவ்வியமக்கனகிக்கிரக

நகைப் பாதாதிமேகம் செத்திரசந்தமகைச் செவித்து அதில ஆழ்ந்த அசத்தரைய அதன்அழகை அனுபவித்து அவ்வதுபவாதி எடத்தைப் பின்புள்ளார்க்கும் விசேஷார்க்கும்பொருட்டு 'அமலகு திரிதான்' என்றதிறையிப்பிரபந்தத்தைத் திருவாய்மலர் எதருளி அதன் இவ்விதம்

* "செவ்வாடலவன்னைகேகாவலகுயவென்னென
புண்டவரபென்னதுவந்தவந்தாநாநா
பண்டர்கேகாநனிவந்தகென்னநமுதினைக்
கண்டவன்கெனமற்றொன்றினைக்காணுவே"

என்று தமதுதுணியைப் வெளியிட்டு உவகத்தார வாழ்வித்து மிகவும் உபேபிப்பாடு கிற்றாகவின்பெரிப்பெருமான் அத்திருமேனி யொழு அவரை அங்கேகித்தருள, திருப்பாணாழ்வார் அநிலரும் கண்ண அபிதானது திருவடிகளிலே அந்தர்ப்பவித்துக் கையந்த இருமடிண்டீர் எயிலார்.

சேவலன் குழலிசையாத கேக்கை மெழ்ச்சொததுபேல அக்கேகைத்தனை பாழிசையாந மெடுவித்த இவ்வாழ்வார் இவ்வல லில வாழ்ந்திருத்தது இமபதுவருஷகால மென்ப.

சேகசைக்கல் முதலிய பலர் இவ்வாழ்வாரை பாசிரயித் து எந்தென்பெற்றார்கள்.

† "காண்பனவுமுதப்பபனவுமற்றொன்றின்பிக்
கண்ணனையொன்றுதரத்தரவுகரத்த
பான்பெருமாரருளசொ தபாடலபத்தும
பழமதையின்பொருளெனதுபதவுநின்புள்."

* அமலகுதிரிதான் - ௧௦.

† தென்கெயிர்பந்தம் - அமிருதாணவாதி - ௧௩.

௧௧ திருமங்கையாழ்வார்

* “முனிவர்துயர்க்கண் முன் திருபின்பக்கண் கொவந்திடி நுங்
கனிபாரிமங்கண் னாமக்கனி னருளை உரிபாவுந்
தனிபாநிலைபத்தனட பிழுவெய்தவன் தனக்குவமி
விவிபாநிலைபக்கனி உமா துரிநிலைபதெய்தினோ”

† “மாலைத்தனிவேயழிபதிக்கேவண் டுமெய்து
கோகிப்பதிக்குத்தொத்தவனே—மெய்
பின் தருளுக்கையாகையென் னினைபத்
துணித்தருளவேண்டு தனின்து.”

பலமதக்கனிதும் புருத்தொடிப பாதத்தகதிலையைப் தென்
விதித்தொத்த திருமழிதலையாழ்வார், மதமதவ சம்பக்களக்கும
கவனாவ சமடத்தக்கும உன்ச தெமமபெருமகனாக் தெரு
ரும மத்திருருக் கெடுகளுடன் சேதெனிலேத்தமதத் தெரித்த தெ
த்தகதயகடத்து உபத்தியுதமாத அவர்களுக்கு அவ்வெத்த
கமகவ னங்குடைமெயொருடடு, தாம் அவகமமத்ததில்ததிலிய
பொருது அவ்வவத்திதெய்த தெதாத்தகாந்திதவனெயெனாம
பாவருக்காணக் கனாபொருதொருருதித் தீயெவன்வத்தியெ வ
தித்த சம்பத்திய, தெவோக்ககனையததிலதானகனா தததபும
தீதெவ்லுமமுதததியெ கெதீதெவ் துதேத்த, ஸ்ரீகலகனாவ
சமதீததயத்தெதத்தினமாத் திதமதீயெருக்ககத்தித்தக்தெ
ண்டு அதேருடடத்தக்குமாருக தெடுக்துதம தெத்ததெவது
மாத தெவது, தெபயுடடத்ததிதாமதெமகவ உணத்த தெனி
விடடு வினத்தெ தெவத்ததனகமகவ புடடததம, ‡ கக்கையெயு
னிதமாததமாத கவிதீதெ புதன்பாதெ பொக்கெழுத்தெபெ
த்த ஏததமுன்ச சோழமண்டகத்தியெ திருமககபெனதுமாந
ட்டியெ, திருவானிதருகதீயெவாத திலவிடதெத்தக்கு மிகஅரு
திதுன்ச திருக்குததததுகியெ, கான்காமகருதத்தியெ, கன்ச
ருகதீயெ, சோழதானகதத் தொத்ததிலகருவன்ச ஒருவன
துருமதாய, ஒருத்த, கத்திதமாதததிலகருத்திதகதததீ
த்தியெ †, கான்கமெனதவிததுகாருகத்தித் அமசெவய, அவ
தரித்தார் கிருதபுத்ததில கத்ததமென் னாமதீதமன துப திதே
தபுத்ததில உபதீததகமென் னும கத்திதிலதும் துவாபபுத்த

* இராமாநுஜத்தத்ததி - ௧௦.

† தனிபத், மனமாமையாழி அருகிச்செத்த.

‡ திருவானி - ௨௨.

§ ‘செயுத்தித் முத்தத்தத்தொன்னுத்தொடகதான கவரு
த்தித் ஸ்ரீவிதமபொருத்தித் விததத்திதயதில’ என விதாம்.

இங் கங்கையாழ்வாரின் தாயென்று மாகத்தோன்றி உலகத்தை
கலங்கிப்படுத்திய பாதுகாத்த மகாத்மாவே கவிபுகழ்த் திம் மன்
னுலகத்தி மன்னுவிட்கிறார் சம்மார்க்கத்திறுபத்தற்குச் சூத்திர
சாத்தியில் துய்யனம் உதித்ததாக துய்கள் துயவாமிற்கும், இப்ப
டி சிறந்த இவர் மூலமுத்திப்போல நீலசிறமுதையார் விருகாத
தூல, இவருக்குத் தந்தை நீலமொன்று காமம்ட்டான் இவர் தம
குடிக்குறைய இளமைமயிலேயே ஆபுதகித்ததயில தோண்டிபெறது
அதனை அடுத்துச் சேனாபதிபுத்திப்போகதயிலமர்ந்து கொற்றவ
னுக்குக் கொடியவனோடு கடுமியோடுகூங்காங்குகளிய பண்டக
மோடு மூலமொன்று பராக்மித்ததான பகையென்று பரையனொ
ன்று பேர்பெற்றப பவமுறை வாகையுடி யத்தர், அங்குத்தநீ
புணர்ந்த அபயதான் இவரை அக்காடகேருஅதற்குத் முடிசு
டகுறள் இவரை குறவிகத்தநீயமயூண்ட மகாகவர்போமர்
ள் இராமகாமாநீயத்தைக்குறவையாடத்தியபுகழ்பெற்ற இகை
காடங்குகளிய சிறியமுதையார் அப்பொழுதமபவதுமங்கையர்
இன்னிசைபாடக் கேட்டதிலும் கண்டமயவிலக்காண்டியுமே
பொழுதுபோக்காகக் கொண்டிருந்தார்.

இங் கங்கையாழ்வாரின், அக்காடகின் திருமென்னக்குறமே
ன்றதிருப்பதியில் மாணசகசையெற்ற தொரு தாமகையபொய்
கையின் தோலமாத்பன் வந்து கலக்கிக் கிடையென்று சொல்ல, அங்கு
மாமகனில திருமாமகனென்பான் தங்குக்கையாள் தோயவநு
வத்தைவிட்டு மாதுடபபடியவர்கொண்டு தனிவே குமுதமலர்கொ
யதுகிட்டுள் நீள குறை அங்கு அதுடடானமுடித்ததபொருட்டு
வந்தாடுகுறவையவையத்தியன் கண்டு கொதிக்காரிக்க, அவன்
'உடையவத்தமடமகனினான் கிடப்பபட என்னை நீ பாதுகாத்தரு
ளம்' என்றவென்ற, மடைதான் அமமருத்தவன் மெழுகியோ
டு அதற்கு உடன்பட்டு அமமகனைத் தனமாணகைக்கு அமைத்து
ப்போய மனைவாள்வசம் குயிற்று, குமுதமலர்கொண்டு கின்றது
காரணமாகக் குமுதவய்கியெனகாமகான குசெயது, வளர்த்தவ
த்தான் வருகையின, அக்காணிகைக்கு விவாதத்துக்குரியதோயம
வகிட்டவன்கினே, அயன்பிதாவுக்கு 'மாகுறவையதியான துய்ய
னங்குக்கு எந்த ஆடகன் உலகத்தி துளிகே?' என்றவையையும்
உடையவத்து அப்பொழுது அவருதையருபவரவன் களியசென
த்தரிபய்க்கையுங் குறாதிசயக்கையுஞ் சாக்கன் நீலகுளிடம் கொ
ண்டாடிக்கூற, உடனே அவர் அவன்மகையார்க்கத்தற்கு ஆதங்க

MAHAMAHOPIADHYAYA

No 11 V SWAMINATHA IYFRI LIBRARY

கொண்டு இராமலிங்கலிங்கனை இருத்திருத்தபடியே விட்டுத் திருநாமக்கருவத்து அத்தபாவலாதனைத்திற்புக்கு அகலிநாடு சம்பாவித்தமக்கொன்றிருக்கையில் அத்தமாதொரோமணி கண் ணெதிரிப்படக் கொண்டு விபத்து காதல்வினாடு அவன்வாதாதனை வினாவித் தந்ததாய்க் அந்நதவாசிய, அத்தாதனைபொருட்டி 'இ லனை எமக்கு இவ்வாணக்கொருதும்' எனவாசியித்து வந்திதழ்கு ண்றவினை மிருதியாகமுதலாவது வணங்கிப் போடார், அதற்கு இதைத்து தந்ததாய்க் அவருக்குக் கண்ணிபாதனைஞ்செயல்கிரு க்கையில, குமுதவாசிய குதங்கட்டு 'தபதாக்காதவாசிய திவ்யி போத்ததாய் ன்னதம முதலிய பதாதவாசியோடுகடவ வண லர்க்கொழியப் பிரதற்கு வாதாணப்படுடன்'எனவாதனைஞ்செய த்தெரிவித்தான் அதுபோடதும் ஆகிவாட் வெருவினாவாதத் திருநாமபுருஷர் எனவ அங்குநாளுத்தருகியுள்ள எமலியே ன்னார் திருநாமபுருஷ எம்பெருமானது திருமுன்பே விளங்கி லார்த்தித்து அபிரோகப்பகல சகாசமுததினானைப் பெற் றுத் துவாதசோத்தவாட்டாதக்கொரு முதலவாதாக் கடிமண னுசெயதுகொண்டக் கடிதிலிவாத்ததோ, கண்டு கிண்டி அந் தவாத 'நீர் ஓதாண்டனவும் கித்திலமாக ஆகித்தெட்டுநீகவ க்கணவர்களை அமுதுசெயவித்து அவர்க்கொண்ட திருவடித்தித் தந்ததாய் போனகஞ்செயததெத்ததாய் உட்கொண்டா ன்நீ உமகம் என கொளுத்த எத்துகொண்டென்'எனவ கி லங்கூற, அவர் அவன தித்ததகொண்ட வேடகையிருதிபா வ் அவலியவித்ததாதச் செயதுருத்ததற்கு உடனபட்டு அங் காமே செயவதான சபதஞ்செயதுகொடுக்க, அதன்பின் இரு வர்க்கும் திருமணச்செய்து கூடத்தது.

பின்பு பாதாளப் பகலதாதாததினும் பதமபாவகமான பா வலதாதாதனைத்ததச் செயதுகொண்டு தம அந்நாக்குச் செறுத்த வேணமெபகுதிப்பொருளுடபடச் செவநமுதவாதபுரு செ லவிட்டிருக்கத் செயதிவைச் சென்னிமாணன கலர்கொலகச் செ விபுததா கிணங்கொண்டு இவர்க்கெ திகறவாய்கெருமபொருட் டித் தாணவாணதா பதாபிஞா, அவர்க்க் வந்து போடதா ரு, இவர்க்கை,கொபாச,மாநி,இதா,ரகை,பிண்ணிட்டு'என்பதா க் சிலதவாணகளை கொண்கிகொண்டு காலீட்டித்துவந்தார். பின்பு இராமலிங்கலிங்கன இருதப்பொருவிதக்குமாத கிப்பந்தி க்க, நீகர் வெருண்டு அவர்களை வெருட்டித் தாதத்தினர், அதனை

புகிந்து அச்சை நேரமுத்தரத் தன்னதனைத் தந்தவனை யினித்தா,
 'நீ சொன்ன பரகாலனைப் பிடித்துவர்' என நனியமிக்க, அவன் அவ்
 வாறே புகுகின்றானோடு வந்து இவரை வளைத்துப் பிடிக்கத்
 தொடங்க, இவர் ஆடனமாணென்றும் தமது நுதிதாசமபிரான்
 மேல ஏறிக்கொண்டு அகீகத்தோடு முன்கொண்ட எதிர்த்துப்
 பொருது அவனைப் புறங்கொடுத்தோடச்செய்த, அதுகேட்டுக்
 கவலையுடைய சோழசமுகத்தோடு வந்து இவரை வளை, இவர் தமது
 கைவலையையால் அப்படைக்கையைக் கட்டித் தமது திருமையைக்
 காட்டிப் பொருதவையி, தாம் அருள்மயிவாதலால் இறைமையினால்
 கொலவலாசாதென்று கிந்துபொருது போய்நிறத்தினினுர்,
 அதுவே சமயமாக அச்சை தாதுமால் கவலித்தவசொல்லித்
 கொண்டு அருங்கலாது 'உமதுசொல்லியதாக்கிமகனாகக்கண்டு
 மிரங்கிநாறேயம்' எனது சிவந்தது 'மெய்த்திவ கப்பருசெ
 றுத்துவித்தம்' என்று இவரை மகத்திவசமொகிவிட்ட பீண்டன்,
 அவ்வமைச்சன் இவரைப்பருதிக்கொடி பிடித்து ஒருநேரவாலயத்
 திறந்தைவைய, இவர் அங்கு உணர்வலாமலமுதலாகப் படிக்
 கிட்டுவாதினையில, கையர் தாதுபதான பொருளானபெருமா
 ன் இவரது சொப்பனத்தினே பிரச்சகரைய 'உமக்குவேண்டிய
 பொருள் தருகிறோம், காருய' என்று சொல்லிப்போனினுர் இவர்
 அக்கவலை களவாகவே கமரிக் கட்டியுள்ளாருளாக கமங்குந்து பொ
 ருதுபுகுந்ததும் மகத்திவசமொகி 'காருசொல்லியே கிதிமருக்
 தெது, அங்குவந்தவ, தருவேன்' என்றுகூறி, அங்குமாததியன்
 அதனை அச்சுக்கு அறிந்தது அங்குமிப்பெறைய பலபரிவாய்
 னாரதவையசொ அகொண்டு கார்ப்பங்கு இவரை அகழ்த்து
 லாதான், அங்கு இவர் கிதிதேடிச் சாளுமையாத கலிக்கடையில
 முழுகிமுரசுசெதவளையினே, சாளுமையான காதாரகலாயி மின்
 டில சாளுமைய எழுந்தருளி அபாயமித்து வேகவருதிக்கொளையில
 வைப்புள்ளகிடந்ததன் குறிப்பிட்டு அருளினசொ தயின, தெளிந்
 தெழுத்து பொருள்கண்டெடுத்த அச்சைக்கவையைசெறுத்தி,
 மிகுந்ததனத்தைய பாகவதாரதத்தையு வைத்துக்கொண்டார்,
 தீனபு மகத்தி திரைத்ததன் கொண ம்போய்ப , சவலன்முனனி
 னிலின வைத்து கிக்குதவரகாதனைத்தையு விளம்பு கேட்டுப்
 புலிக்கொடியேந்தன இவர்மகிமைப்பாக்குதி அச்சமுழுவிலப்புங்
 கொண்டு உடனே இவரை வரவகழ்த்து விசேஷமாகப் பாரித்து,
 தானசெய்தபிழைகளைமென்கொண்ட பொதத்தருமுதல பவவாது

தோர்த்தித்த, அந்தாம் 'தினொபதிக்குப் புடவையாத்தது போ
க மாயவனருளாத் பெருகிய இப்பொருளைத் திரவியாவியில்
கவங்கலாராத்' என்று ஆடுவதெனது அப்பொருள் முழுமையாகவும்
இலகரப்பட்டு விவரத்தபாவச் தீருமபொருடே அநேகபாலைய
த்களுக்கும் கொடுத்துப் பரிசுத்தஞானம்.

தேரு பதாவலச் செடித்திரவியங்கொண்டு ததிரவாரணம்
கடத்திலருளாயிம், எவ்வாறு செவ்வாயிட்டுத் தருவ கைப்பொரு
கொண்ட மின்பி, கழிபந்தத்தெனும் பொருளிடடி அக்கவங்கரி
புதலித்த தகடபத உடப்பிக்கத் துணிதது, கீரமேலகடப்பான்,
நிழலொதுக்குவான், தானுதுவான், தோகையுக்கள் என்றாவ
வனா உத்தநுணவதாரவுடனகொண்டு, ஆகாரஞ்சென்று கழி
ச்செவியோகாத் குறைவாடித் கொண்டுத் தபொருளால் திருமல
புலாக்கிரைப் பூசுகும் கோண்பை கோறுவந்தார் இவ் கொள்
குகொள்வதும் கவண்கடத்து வழங்குதறே யாதலால், ப்ரீமக்
காராயணம் இவர்க்கெனத் தீவினைகாத் திருவுள்ளம் பதருமல
கலவினையாவே உபந்து இவர்க்கு விசேஷாடாகமபண்ணி இவ
காதலங்கெரிவெனாமெனது கினைதல, இவர தக்கிவழிபதிக்கு
மாறு தாங்குந் தாமனாவே உடகொண்டு பலவணிககாரனைப் ப்ரு
ளாவி மணகாரகாரகமாய் உணியுடனே இவரிருகிறவழியி
லே பெருந்தருள், திருநாங்குகொவ்வியில் திருவாதகாத் தீர்வந்
பபதிவிருந்த குழுவலவலிமனானத் தண்டுகொந்து ஆபுதபாணி
யாவப் பரிசுத்ததுடனே யானது அவர்க்கிவகினைத்து கவனதிரபத
னங்குநிபெவலகம் அபகரிக்கையில், அமமனாமகனகாலிய அணி
த்துள்ள மொதிரமொளகாதக் கழறதமுடிவாமலால் அதனைபும
கிடாமல பதகாரனே கடிததுவாக்க, அமமிடுக்ககோடல் எம்
பெருமான் இவர்க்கு 'கலியன்' என்று ஒருபெயர்கூறினான் பின்பு
இவர்க் பதித்த பொருள்கலிபெவலகம் கணமவாகக் கட்டிகவந்து
எடுக்கப்பார்க்க, அப்பொருட்கு கவ இடமகிட்டுப்பெயராமல் பர்
வதமபொல அசலமாயிருந்தனதப் பார்த்து ஆக்கலிப்பயட்டு, ஆவி
காடர் அவ்வத்தனனை கோட்டு 'கீ எனனமத்திரவாரணம் பண்ணி
னாய்' என்று கிடாதுதொடர்க்கு கொடுக்க, அப்பொருது, பதிக
ஞான சருகுவகவான் 'அமமத்திரத்தக உமக்குச்செவ்வகயிதேனும்,
வாரும்' என்று அருகிவகழந்து, கலவியேதாரமாயப் தீரவித்த
யாதத்துப் பதமபதமனிப்பதாய்ச் செந்த அக்டாசாரமகாமத்தி
ரத்தத முன்பு கதாராயணஞயத் தகங்குத்தானே செவலிச்

கொண்ட குகை நீர் ஓவர்கொயிரினை உபயோகித்தருளி, உடனே கருடாகுட ஐயப் பொன்மணியை வினாதுடன் வினங்கும் கர்மம் விடப்போலக் கருணைவடிவமான திருமகனோடு ஓவர்முன் வழுத்தருளிக் கொண்டாடித்தான் அத்திவிவியவகையில்கொத்ததைத் தரித்ததனாலும், முகபுகாராழிவரம்பொழுது பவதபாதர தவித்ததின வரணவைத்ததனாலும் கவிவன் அந்நூலாந்தரதரம் ஒழிந்து தத்துவஞானக்கடருங்கெப்பெறதப பாவாண்ப பரிபூர் னாறுபலம்பண்ணி அவ்வாறத்தமேயிடகை வெளியிடுமாறு ஆக மறுதம இத்திதம வினதாதம எனனும் காலவகைகெடுகிறாயும பரட வயல பரண்முத்திபுரு டை ௨௩ "வாழ்கோன வாழலருந்தி யோர்" எனவந்தொடங்கிய பாடலுதது.

௧ "குவத்தருளு செவ்வர்த்திமெழுவார்படுதூராரிளவெல்லா, நிலத்தரவென பரிசுளியம் "௩" மருதொட்பெருநிலமளிகும, வலத்தருமததுவத்தி மெப்பெறதவியுமாளி கொடிய, கலத்தரு துறொய்க்கொ நமன் றியோனிடே வகார்படுகெவன ஆராமம்" எனவது தமது அதுபவத்தை பெயர் ௨, படமொழிபெறதக னு ன்ருளும் ஆதரவர்க்கணமனநிருவெந்ததபோல அளவுவதங் களி ன உடபெருநாளே சிமமேழுவர் அருளியசெய்த கணகுநில விப்பயிர்பகதங்களு தம தமது பதபத்தங்கன் அபகங்களை அமைபுமபடி பெரிதறிமொழி, திரு நுனத்தாண்டகம், திருமொழித்தாண்டகம், திருவெழுந்தருளைய, கிதா திருமடல, பெரிய திருமடல எனவ ஆவதி ன்னவாபகத திருவாய்மலர்க்கருளி, 'திருமயவைவாழ்வார்' எனவ திருவாய்மபெற்றார்

அவதரில முதலிற பெரிதருளியாடுகையில, திவ்வியபேத சயாத்விவதபாகர செனது ஆவகாட சப பெருமனை மங்களாசா னஞ்செயது திருப்பதியடபாட கத்தெனத்தது, அழ்வார், திருப்பதிரு திபதரிசாரசொமம் கதாபுதாயம் கமகாபிணயம் கங்குயெழ குணதம திருவெவகடம் எனனும் வடகாடமத்திருப்பதிருவிந் செனது கவா விதரிசஞ்செயது பரகதமபாடி, தொனவடகாட மத்திருப்பதிருவ திருவெவகாடி, ௨௩ குவத்தயின திருவினதலுனா த்தொத்தார் அத்திருப்பதிவினெழுந்ததுபுன்ன பத்தாரவிப்பெரு மாள் அப்பொழுது ஆழவாழ்வு முடவகெடதமம் திராடழிகோடு காதகவலபஞ்சொடகொனடு பதாழ்வமாரிருக்க, பதகாணர் ப்பரண திருவலலிக்கெனிக்ரு வக்து அங்குள்ளுத்தருளியுன்ன

* பெரியதிருமொழி - முதல்திருப்பதிகம் - ௧.

ஐந்து எம்பெருமாணகோயுளு சேவித்துப் பதிகம்பாடித் திருநீர்
மணிகோர்ந்து அவ்வெம்பெருமானாகவிரிவே மிகவும் நம்பாடு
கொண்டு அகத்தாம திருக்கடனமலையையடைந்து பெருமா
னைச் சேவித்துவிட்டுத், அப்பொழுது, திருவினதந் தெம்பெரு
மான் திருமகனாக அண்டமுடிக் இவ்வாவதபாடலப்பெற்றுச்
சிறப்புறக்கருதித் தடவமலையிற் காட்டுகொடுக்க, கல்வங் அப
யோனைபும அவனே ஊனாக்ககண்டு கவித்து அவனூர்ப்பதித்தி
ரே "நின்றந் தீத்தியத்தத்த தெத்தார் கோலை, காண்டவந
கத்தக்காலெரிவாயப்பெய்தத்தனைக் காண்டுகொண்டனமலையி
த்தலசையத்தே" எனது பாடினா

இவ்வாதேமத்தாகவிரிவதொண்டுகாட்டுத்திருப் பதிகோயும
நடுகாட்டுத்திருப்பதிகோண்டையுங், தது, பசாழகாட்டுத்திரு
ப்பதிகளில் திருவத்தி துலித்திர்கடமபாடிக்கிற் சீவழிவழிசை
வெழுந்தருளுதாயிங், வழக்கப்படி பரிசாகக் கன் இவாமுள்ளே
'நாளுகவிப்பெருமான் வகதார, கககவிவா வகதார, ஆவிதார
வகதார, அருளமாரி வகதார, மககவிவகதா வகதார, பககலர்
வகதார, பகபாதி மத்தகஜ ஊகதவர் வகதார, கிவகித்தகிம
லர் வகதார' எனது பாடித்தாவகிசெய்தெத்திர்கொண்ட செ
வ்வகிதாங் அவரு, திரு நக திருநாடகமபத்தந்ததிகாங்கு
வித்தகவசமபாசகிர்குண்டவ அடிவார்க்கு வகது 'எவ்வகா
நுருள்ளகிடத்திடுவ ககர் வித்தாதிசெவ்வகாது' எனது த
டுக்க, அதுமெட்கிப் பககாடா சம்பகதருள்ளகிடத்தே செனது
அவனோடு வாதப்பொய்யாத தெடவருககிசை,காவனா 'தம
துகவித்தித்தத வர்வகனாமாது முள்ளப்ப பகபபாடிம்' என்
துசொல்லங், உடனே ஆழ்வார் 'ஞருகதனாய' எனதுதொடக்கி
அவ்விடத்துக்கு அருவினாங் காமுசசீராமகிளனாக மென்ற
திருப்பதிவி லுள்ளதாடனம்பெருமாக்கிவ்வகாப பதிகம்பாட,
கோட்டு, ஓரகசம்பகதர், மிகஅதிகவித்து 'உமக்கு இவகிருதுகன்
வகவுக தரும்' எனதுசொலித தமதுகேவி இவர்குத்திருமுன்
காணிக் ககவகாச சம்பகித்து கங்குமதித்து உபகரித்து வழிப
ட்டு வழிவிட்டு மீன, அமமெய்யவவர் வெற்றிவேஸபத்தி
கொண்ட தமதுகொற்றம முத்ததத் தேனத

“செவ்வகத்தபனகிவமகதபோர்காழிச

சீராமகிளனககிவகெவகனாமா

பங்கமலத்தடவயஞ்ஞரந் தோட

னருண்மாதிகடடமுதவியைவர்பேல்

கொங்குமனர்புழுவியர்வேணமங்கைகெத்தன்

கொழைவெய்யபரவலனகல்வனகொன்ன

கங்குமகத்தமிழ்மரணபத்துமகவரர்

தடவகடவஞ்ஞரந் தோடதோவதாமே

என்று தமது பாவத்தோடு பதித்ததை முடித்துச் சம்பெரி
டைமுழுங் அப்பதனென்று, தமது கன்னத்திக்கு அடுத்த திரு
வாரியைப் காட்டி, திருவாய்க்கத்திருப்பதிசன் முதவியவாதையு
தன்னியிடுவது, திருவித்தருகை வண்டதாள் அப்பெருந்து, அவ்
விடத்து மயெருமாள் ஆழவாரக்குத் தங்கை ஓங்குமகை
மறைய, அவர் திருப்பதியிடம் மனக்குறையோடு "காசியயி
தித்தருள் வரமுதேதேயம் தீதே" என்று தமது குறையோடு
தோள்தட பரிசு, அதற்கு தோள்கு பெருமைய நிர்ந்தரவேண்ட
கொடுக்கப்பெறது சீரமையமனத்தோள், பலந் செய்பதென்று வழி
யாத திருவாய்க்கைதேதேதாள், மயெருமாள்பாக்கியே மிகு
ந்தாடுபடுகொண்டு பலபதிகங்கள் பாட, அதுசேடடுத் திருவரு
ளமுதவது அக்லெயம்பெருமாள் திருமுகைக்கெடுபேடு ஆழவா
ரையு குறிசோக்கி 'மகவுரு விமாதம மண்டபம் கோபுரம் தோ
காதம் முதவிய வாகுக்கிவங்கைக் கொடியம்' என்று எட்டகையிட
டருளினார்.

ஆகிரைட் அங்கவண்ணையர் தோடுதருவதி அக்லெயமே தி
ருப்பணிபுரியவிரும்பித் தமக்கு அந்தரங்கோன் அமைக்கநால்
வனரையும் அழைத்து திரைவியமக்கெடுகது 'புரீதங்கைதனுக்குத்
திருமதின தொடக்கமாள் வகைசெய்யவே பண்ணுமபெருட
டுப் பொருளிடமோது யாது விதரு செய்வகவது ?' என்று ஆ
வேசங்கெதவனவிலே, மகநிசன் 'காகபட்டணத்திலுபொனமய
மாளுதொரு புத்தகிக்கொகம் பெனத்தக்கனாள் அமைக்கப்பட்ட
தோ தரவத்தில அவர்க்கென்கொண்டபட்டத்துக்கு துலக்கையுண்
து, அதனைக் களவாழ்க் கொண்டுவருதிடுவேமையிள், பலபணிக
கோயம் நடத்திமுடிக்கச் சித்தம பொருடருகையோடு இராத
' என்று உபாயக்கதினாக்கள் அவ்வுதறிமொழியைப் செலிபுத்த
வுடனே கவிப்புகொண்டு பாகலர் பரிவாங்கொண்ட புதப்ப
ட்டு காபெட்டணமடைத்து அக்கு அநிவித்திரமான சிறபவே
ணையவுடைவ ஆவத்ததைக் கண்டு அதனுத்துமுததரு ஏங்கும

வழி அபயபாசமயாவ நிகர்த்துச் சந்திரமபார்த்தவருகையி
ல, அதன்விசரத்தில் சக்கராகாசமான இயத்திரவிசேடம் இடை
விடாது கழிந்துமொன்றுருத்தவிடப் பார்த்து அந்நிவிதத்தாற்
கேற்ற குழ்ச்சி செயது அநேகமவாழைத்தன்முகளைக் கொணர்
ந்து சிறிதுநிதிநாசத் தறித்து இடைவிடாதுகொடுத்தவா, அத
னாதுவான் கடுகிறகற்றிக்கொண்டதனால், அக்கோமிப்பொறி அ
னையவாதுகிறதிடத்து அதன்பின் ஆழ்வார் தமதுசிலிபர்களுள்
வல்லாளனொருவன் அவ்வாழ்வாரை உண்ணசெலுத்த, அவன் சென்
து உணங்கிவந்ததை உணரத்தொடங்குகையில், அந்தபரிமயம்
அவன்நாசம்அபயபாசமபடி கிடைப்பவர்க்கு அச்சினகர முழுது
நிறை நிரிசுது ஓட்டல்சாடிவது அதுகோகல் அவன் வான
செயவ தென்பது சிறிதுபொழுது கணங்கி வது, உட்கண் வெளிவி
சிறுகது நிரும்புகமகமனாக சொல்குகொடுத்த உபாத்திரப
டி அம்மருபத்தை அபரிசுத்தமாகக் கித்த மம், அது சாதி
குந்தி

“ நப ததாரகாதொநிரும்பொருளாகாதொ
புயததாமய்க்கொருபுத்ததாரகாதொ
தெய்கிற தீத்தொருசெம்புகளானகாதொ
மாயப்பொனிலைக்கிமையதித்தொருபபன் நுணக்கொ”

என்று உயர்க்கொண்டு ஒருசொ கிழித்திடத்து பின் அச்சி
டன அதன் பெரிததுகொடுக்க, பதாரக அதிசாரகத்தொடு
பெருகினாவக கொண்டுத்து அவுக்கிவந்ததைபுறாவி அச்
தப்பொவன் கிடைப்பதறிப் பெற்றபொருளாக நிரும்பிசமுதவ
சொபரியதமரான கைக்கலிவங்கைச் செய்கிறவருகையில, ம
திலக கொற்றபொழுது, தொண்டாடிப்பொடிவாழுவாநிரும்பு
சொக்கிறதிடம் கோபட, அதனைப்பறித்துக்கொடுக்கெனதிலகட்டம்
எங்கொள்ளாமல ஒதுக்கிக்கொடுக்கிறார் இவ்வளம் மறந்தக்க
ங்கரியங்களைபுங் குறைவறமுடித்தபின்னர் கம்பெருமாள்பக்க
கிடைபெறது மீண்டு நவவிபதேவாரத்தினாதொடங்கித்தொன
நிருப்பேர், சத்திபுரவிண்ணகம், நிருவிண்ணகம் என ந இந்த
லங்களை மங்கலாசாசகஞ்செய்தபின், நிருகைதழுவார் சொக்து,
கம்பிவிஷயமாக துதுபாரகம் கிண்ணப்புகொத்து, நிருசசெ
றை, தேசமுத்தூர், தெயுவிழை என நாம பதிகளைக் கட்டது, நி
ருக்கண்ணமங்கையுக்கு அந்நிருப்பநிலையப்பெருமானைப் பதிகம
பாடித் துதிக்கையி, நிருவிநதழுவப்பத்தாரவிப்பெருமாள் முன்

புருஷாட்சபெததபொதாதென்ன மீட்டும என்னைப்பெத்தஅ
ன்னைபாற ஓர்பிக்கப்பட்டு ஆழ்காசெதிரிசெனத்த ஓட சிவனிக்க,
ஆகிராடர் 'கிணற்சூர்நீனநித்திலத்தொத்தினைக்கண்ணாமக்கை
புடகன்டுகொண்டேனே' எனது அபயிதனைபுரு சேர்த்துத்
துதிசெய்தார்.

அப்பாள் திருக்கண்ணபுரம், திருக்கண்ணக்குடி, திருநாளை
பெயர்நாம சோழநாட்டுத்திருவிழைதொக்காடும், திருப்புகலானி,
திருக்குறங்குடி, மெய்நாம பாண்டியநாட்டுத்தொக்காடும், திரு
வள்ளூர் மெய்நாம மலைநாட்டுத்திருப்பதினையும் தரிசித்து, மீன
நாம தென்னாடிகுடி திருமாநிருநாசேனை, திருநோட்டி புரம்
தொன்னவந்தைத் தொழுது, மத்தம பன்திருப்பதினை வணங்கி,
திருமாளி ஓர்அச்சையதாநாசேனாடி விவாங்கதாங்காடும் கருதி
உள்ளாதிதனாநது பன்திருப்பதின்கண்பாடிப் பெரியதிருமொ
ழியை மூடித்தார்.

மூடித்தம தரிது ஆராதஅன்பு அடங்காமைதல மத்தம
ஹ்ருதபேதாத்தங்களை அருளிச்செய்து, அச்சத்தம் பூரிக்கத்தூரூ
எழுந்தருளி, தங்காநன்செவியினை திருமெடுந்தொண்டத்தைத்
தேவகாநதநிலை பாட, அதற்குத் திருவுக்கமூகத்து கம்பெரு
மாள 'உமாருடுவென்டும வரம் பெததாக்கொன்டும்' எனது கிப
மித்தவனாய்வே, காலகையெருமாள் 'முன்பு தேவரீர் கமமா
நுங்காழகமமா வென்பபெத்திய தரிஞ்வேதங்கன் காஞ்ஞையும் பா
ர்க்குமிதத்தில தேவரீர்க்கண்டருளும்த அத்நிலையகொதாவதநில்
கீர்வாணயேதநாசேனாடு பாராயணஞ்செய்யும்தல ஓட்டநாமிட்ட
ருநமே. இம்' எனது சிதாத்தி, பெருமாள் அங்கனமே அரு
ள்புரித்தார் அவவாணையின்படி, ஆகிராடர், அச்சாநுபமான
கமமாநுங்காதத் திருக்கரீயினி உதாசேயிடுக்கு எழுந்தருள்ப
ன்னளி உபக வேதபாராயணத்தையும் ஒழுங்காக்கக்கொசெய்து
அத்திலயனத்திருவிழாணவச உதப்பாச செவயித்து, அதுமுடிந்த
வரதே பாரங்குறாந மீனமும் குருக்குக்கு எழுந்தருள்பண
னுமித்தார்.

இங்குமே சிதவருகாமும் அத்திருக்காணப் பரிபாதிக்கும்
பய. எட்டிசெய்திட்டு, மகனவொக்கொன, மகேந்திரகிரிக்கு
அருகே சித்தாச்செய் மெனது சிதசித்தமான திருக்குறங்குடி
யில வந்து கம்பியிணைபஅழகைவதுபயிதது அக்கு மித்

தியாகசஞ்செய்ய விரைவுபிறந்து குமுதவலவியாருடனே விட
தராவர சிலசைமயேரவியிஷ்டையினருத்தருள்விருந்து, தமது
நூறறைத்தாயிரையத்தின், சமரதி பென்கிற மகாயோகத்தரைய நி
ருமேனிரீததுத் தேசசமயமரைய நிவ்வியக்கரது கோத்திடார்

வழிபதிப்பு முதலிய அநிருத்தியக்கன்பவதனைச் செயதா
லும், அச்செவயம் முழுவதையும் பகவதபாகவத ஐகங்கியத்
துக்கே உடையாகித்ததனாலும், அவையாவர்பொருளை அபகரித்து
வையாவர்க்கு உரியதாகவுதலாலும், புது புண்ணிய வாரிசே
யானதிப பழிபரவங்களைச் சிந்தும பெறுது பெருமரணகரு மிருந்த
ஸ்ரீகோலவாதனைச் செயது சீருத இவகாமவார், தமது திவ
யிபபிரபந்தக்களால் உலகத்தை கைபெறிக்கொழுந்தி உயி
தொகைத்தைக் கடித்ததனால், இவர்க்கு 'கலிகாந்தி' ௪௪ மம் ஒரு
திருச்சுடம்.

* 'கொளுக்கிருள்கடிநியடவரகொயெயிறயி
நஞ்சுக்குநலவயிதாதுநிறைநூற்றயைந
வஞ்சுவுவகங்கையான சைமயசமயப
பந்தக்களனைபொதிபதாலைப்பழவகடுவா,''

௧௨. மதுரக்கவிபாழ்வார்.

- “எய்தத்தீயமகையனைப்பாதிதமிழ்நயிழைத்
செய்தற்குயின்வருஞ் சடரோபனைச்செய்யுன்மே
பெய்தற்கெனயும்பெரியவர்கெனயுயிர்எனென்ற
முய்தற்குதவுயிராமாறுஎனென்முததுனைவே.”

† “வேருள் தானநியென்வேந்தமிழ்செய்த
மாறன் சடரோபனவன்ருக—தேநெய்கள்
வாழ்வாமென்றேத்தமதுதவியாதெனமை
வாழ்வாதவையான்.”

செய்தனப்பொதியச் செய்தமிழ்த்தடவதைய புதுபு தென்
னாட்டினே, கம்மாழ்வாசவதாதந்தவமான நிருக்குருகருக்கு அ
ருவென்கதம் கவத்தமாதிதப்பெருமான் கன்வன்கத்தருக
தீய்விவதவமு மாற ? தென்நிகைத்தியதமனைவ நிருக்கோருதி
யே, நித்திகையாததின், நித்திகையாதத்திரத்தியே டீ, உருவா
ன ருமுதது அம்சமும் சடாழ்வானது அம்சமுமாய், ஒருவர்,
ஒருபுரவகைகப்போமனருக்குப் புத்திரதாய் அவதரித்தார். குதி
யோதயத்துக்குமுன் கிழக்கின் காணப்படுகிற அருளுதயம் போ
னப் பதாய்குள் உதித்தற்குமுன் தென்போததின் தொன்றிய இ
வ், காங்குயேதமும், ஆதயேதாங்கமும், கீமாங்குத தக்கம் பு
தானம் தருமதம் என்னும் காங்கு உபாங்கமு மாயிவ பதினா
ருகாந்திரங்களையும் பாசியத்தியேயே பரிந்து செவிக்கெரிய செ
ருவோர்க்கென்கைப் பாடவங்கதாய் அதனும் ‘மதுரக்கவி’ என்று நி
ருகாமம் பெந்து, மெய்யுணர்வினும் அவரவத்த மாணிக்கத்தாய்
விஞ்ஞபத்திவிஞ்ஞ யோகித்தகடிறுக்க தேர்த்த, நித்தயாததி
தா தீய்விவதோவாததிகையின் நிருவுக்கமுதலாய்ப் புதப்
பட்டுச் சஞ்சலிக்கதுத்த, || “தெனமர்கோகைக்கப்பகம்பயந்த தெ
ய்வகன்னதமன் கொணர்க்த, வானவர் வனங்குய் கக்கையின்
ககாமெய்வதரிவார்க்கெயம்” குதகிய வடகாட்டுத்திருப்பதினைச்
செவித்துக்கொண்டு, பாகபதமருளும் தீதானபட்டன மேழ
தன் முதனதான நிருவயோத்தியவகட்த்த, ¶ “மாணதமகே
த்குருத்தியருதாந்தையுமென்றேமென்முததயமாதிப்போத்தம்
விழுந்தியதவினாது” தீதாடி, முன்பு கிப்பவதாச மெடுத்த
முடித்துத் தன்னுடைச்சோதிக்கு எழுந்தருளியவனது தாசைய்
கனைவருத்தத்தேந்திய இடமான அத்தச்சாடுகையாததின் அ
த்கையதாசருமாய் எழுந்தருள்கிருக்கிற இராமகோனையும் காச

● இராமதாதுத்தத்தாதி - க.அ.

† தகிபன்; தாதுகைக்க அருவிக்கெய்தது.

‡ நிருவாப்பொதி - இச - ஆம் நிருப்பதினம் - க.

§ ‘தவாபாபுத்தின் கட்டுகைத்த அதுத்தருவாவித்த கண்ண
ததேருபத்தோன்பதவதான கவையருகத்தின் கக்கையத்ததி க.அ
ய செவிக்கிழையின்’ என கிவாய்.

|| பெரியநிருவாதி - ச - ஆம் நிருப்பதினம் - க.

¶ அப்பாபதயனும் - பாணகண்டம் - கோக்கிப்பகம் - இ.

இப்போட்டியையுந் தரிசித்துத் திருவடிதொழுது அப்பரிசுத்தப் பியில் சித்தியவாசஞ்செய்யப் கருநிச் சொன்னம் வந்திருந்தார்.

அக்காலத்தின்றுந்நான் இரவில் இவர் திருக்கோளுதொழ்பெரு மாணத்தினைசேர்த்தொழுகருநித்தெற்குத்தித்தொண்டொது த்தின்பொழுது, அப்பக்கத்திலே வானுதவளர்ந்துவிளக்குவதெ நிவ்விவமானஒருபெரியோயிப்பேழும்பயக்கன் னுத்த அதுவிளங்கெ ன்றதியாமல் 'இராமகோண்டியேவித்தானயோ? காட்டுத்தியோ?' என்று கங்கித்துத்திவைத்துவிட்டுத். தின்றுவந் இவ்வளவே அடு த்த இரண்டிழைந்துகாண்டிதுக்கண்டு அக்கடத்திதான் மூக்கட ரோசியினும் மிக்குவினங்கியதனால் வெருவியப்புந்துஅநனைஅரு கிற்றொன்றுபார்த்துத்தெனியத் துணிந்து பிரைதாமாய் அச் சொதிகையேருதியாக்கொண்டி அதுதிரிதமாத் தெருவழிகடர்ந்த கடத்துவத்த ஆழ்வாத்திருக்கரியவகடர்ந்த அதிள் அவதரித்த ருநிபுன்ன சடிகோபமுனிவதாது திருமேனியினக்கததைத் சேலி த்து இதுவே அத்தனைகெடுந்துதம்பிரைதெத்த தென்று அநித்து ஆச்சரியப்பட்டி அய்வாழ்வாது கிறீல்கை மு.அபுதாம்கென்னிபு ததிருத்தபடியேஅப்பிரைருதமாவிருக்ககண்டு, அவர்க்குக் கட்டி லுதும் வாய்ப்புலுதும் உன்மைகையச் சிலஉபயங்குகளற்பரிசேர திப்பவதானுத். அப்பொழுது, காரிமாறப்பிரைந் கண்டித்துக் டாவித்து இவர்க்கெட்டகோலிக்கு எத்தனிலை சொல்லியருள, அதுகெட்டு மறுக்கியாழ்வாது அவதருளானவையவத்துக்கு அ திசைத்து எடுபட்டு அவதையே ஆசையதாக்கொண்டிசேனம் புருத்தார்.

அச்சத்தம் கம்மழுவார் பஞ்ரணம்மகோண்டியாதித்து இ வரை ஆட்டுகொண்டு, பாதவய் விழுகம் கிபவம் அத்தர்வாரித் வம் என்னும்கோளருகிலைகளுக்கு முறையே வேதம் பஞ்ராரத் திரம் இவிரைகம் கமிருதி எப்பகப்போல அச்சவதாத்தத்துக்கு ஏற்ற துதிவடிவமான தயித்துவர்க்கைச் செயததொடங்கி, சை த்வேதத்திஞ்சோதமாத் கெட்டுவிதபத்தர்க்கை அருகிச்செய்து அ வத்தத அம்மததாவிக்கு உபதெத்தருகினுத்.

'மூத்திந மூன்றுபுகங்குகில் பியாசவாத் அத்தகைகோளத் போலக் கடைபுகத்தில் தோத்திரமாத் திரத்தால் உயர்க்கிபுன தாம்' என்ற னுத்தொண்டுகக்கு ஏற்ப மததாவிதன் தாம்உப தெசம்பெற்ற திவ்விவப்பிரைத்தர்க்கைக் கதத்தான மெடுத்துப் பன்னிதாபோடு எப்பொழுதும் பதாயனஞ்செய்துகொண்டு திருக்குருகர்க்கைக்கெக்குப் பிரைதாவிபதாய், பாதாழ்வாது க்கே பன்னிதெட்புரித்தொழுதின சத்துருக்கெழுவார் போலப் பகவத்பக்தியினும் பகவதப்பிரைத்திதையே பதாமதக்டான மாதத் தகைக்கொண்டு அய்வாழ்வாதிஷயமாத் 'கன்னிதன்சிற த்தாம்' என்ற திவ்விவப்பிரைத்தத்ததப் பத, முழுதாக்கருக்கு

உபநித்தருளி வாழ்த்திருக்கையில், உதேவிநெற்ற நிருமாந்தரத் தகை தெய்வக்களிரும், உபநிநெற்ற நிருவாய்மொழி பகர் பன் னுதரு மாள ஊரிமாநர் நிருசாட்டையலங்கரித்தார்.

அப்பாள், ஆசிரியரைப்போலத்தற்கு யிவ்வாக்கி அநிதிநே ரிய மதுரைவிவர, அச்சொருபயான ஆழ்வாக்கியொத்தத அத் நிருவாயியிலே ஏறியருளப்பண்ணிப் பிரதிஷ்டித்து அவர்க்கு நித் திய கவமித்திக உற்சவங்களை யெல்லாம் தொடர்புத டுத்திடு கொண்டுவித்தார். அத்திருவிழாக்களில் 'வேதந்தமிழ்செய்தமாநர் வந்தார், நிருமாநுக்குரிய தெய்வப்புலவர் வந்தார், அளவிலா ஞானத்தாசிரியர் வந்தார்' என்று இவைமுதலாக அநேகவிருது களைக் கூறித் திருச்சின்னம் ஒளிமுழக்குதலைக் கொண்டிபுத்த லானிலே, மதுரைச் சங்கத்தாரது தூண்டெலால் அவர்கள் மாணாக்கர்கள் வந்து ஏதிரிட்டு 'உங்களுடைய பத்தொயன் திப் பகலானல்லவோ; இவர் சங்கமேறிய புலவனோ? இவர்பாடின நிரு வாய்மொழி சங்கமேறிய செய்புனர்தோ; இவரை வேதந்தமிழ் செய்தவனோ' என வினாவிப்பது தகுதியோ?' என்று பல குறத்தகைப் பேசினிருதுவோத் தடுத்திட்டவர்.' அதற்கு மதுரைவிவர மானம் பொருமல் வகுத்தி 'இவர்களுக்குச் சங்கப்பாடாமப்படி தேவரீர் செய்தருளவேண்டும்' என்று ஆழ்வாக்கையோ சொத்திடுக்க, உட ரோபர் ஒருமெய்ப்பிராமணயடிவத்தொடுவந்து 'நிருவாய்மொழி யில் "கண்ணகழைகளை, கண்ணம்மாழகூடரி, கண்ணார் நிருமாமர், தின்னம்மாணமே" என்ற பாசத்திற் முத லடியை ஒரு நெறெட்டில் எழுதித் கொண்டுபோய்ச் சங்கப் பகலையில் வைத்திட்டால், அவர்களுக்கு அடங்கும்' என்று கூறிவருகிறார். அத்தியமனத்தின்படியே உடனோபபத்தர் கண் ணகழைகளைவைப்பெழுதிய ஏட்டை எடுத்துப்போய் வைத்தி ட்டமாத்நித்திஸ், சங்கப்புலவர்கள் எதிரிடுத்த பகலை பொற் றுமகாப்பொய்களையில் ஸூழ்வித் தன்மேவிருத்த புலவர்களையெல் லாம் நீரிலவிழ்த்தி உடனே மொய்தித் தன்மதுவைத்த மொழிநி லையமாத்நிதம் ஏத்திடுகொண்டு மித்தந்த. அப்பொழுது நீரில்வி ளுந்து அமிழ்த்து தமொறி யெழுத்து மெய்ய நீதிக்கைதேர்த்த சங்கப்புலவர்கள், சகலவேதாந்திங்களையும் பிரதார்த்துநீக்கப் படாமல் தாமெபுனர்த்த பகையதம்சமான ஆழ்வாருடைய தெய்வி மொள பான்முத்திபகைத் தெரிந்து இவையப்பொழிந்து, தாம் ஸூழ்பு அபகாப்பட்டதற்கு அநாதபமுற்ற, அதனை ஈயங்கும் பொருட்டு அவாதமவைமதங்கிய பிரபாகத்தைத் குறித்துத் தோத்திரமாகத் தனித்தனி ஒவ்வொருபாடப்பாடி வெளியிடுவா ளாளுங்கள். அங்கனம் வெளியிடுகையில் அப்பாடல்கள் பாடி

"சேயக்குருகையோசெய்திருப்பாட்டினே
சேயம்பராய்குசமோரானமோ—தாமஸ்

அனயோவருமோதேவியன்மோதேவன்ரு
முனயோபெருமாறுவதற்கு”

என்ற இப்பாடல்வடிவாகச் சிந்தியும்கேந்தாமலின்றி ஒத்த
கமப்பட்டிருக்கக் கூண்டு அவர்களையரும் ‘இது என்ன அற்பு
தம்? இதுவும் ஆழ்வாரது தெய்வத்திருவருளே!’ என்று அநிச
யப்பட்டு

“நயாடுவதோருடந்தெனோ விரகிப்பெதிர்மின்மினியாடுவ
தோ, நயோடுவதோவுதயிப்பிழைந் கலிகோசுமுன்மடைபாடு
வதோ, நயோடுவதோவுதகுவெழுந்பெருமான்வருகாபாணன்
னருக்கர்க்கு, நோவாதுதயாமிரமாமதையின்பெருஞ்சொற்பொது
மோவுலகிதாவினே”

என்பது முதலாகக் கிற்றென கவிஞன் பாடிப் புகழ்ந்து அந்த
முதல் ஆழ்வார்க்கு கிருதுகூறல் முதலிய சகலவிபரங்களையும்
முன்னிலும் பலமடங்கு மிகுதியாக உட்படுத்திவந்தார்தான்.

இப்படி மதுரைகவிபாழ்வார்க்கு “ஆரணியெய்க்கிடத்தமப்படி
யே” என்பது தமது ஆசாரியருடைய பெருமையை வெளிவிட்டு
கொண்டு அப்படியிலே சிலகாலம் ஸ்ரீரத்தினியிருந்து பின்பு
சிந்தையுமொழிபுந்துச்செய்தவர்களைமத்தான் பெருமிட்டை வடை
ந்தான்.

இவ்வகம் இவ்வாழ்வார் கம்மாழ்வாருக்குத் திருவடித்தொ
ண்டார யொழுவித்தான், அவரது திருவடிக்கீழை ‘மதுரைகவிஞன்’
என இவ்விருவாமத்தையிட்டு வழங்கப்பட்டும்.

† “அன்புநாட்டினவடைத்தவர்க்கெல்லா
மன்புநெஞ்சுருகிக்கெல்லாம்
உன்புறம்மதுரைகவிஞன்வருகான்
என்புவர்ப்படுவருத்தக்கண்ணினே.”

ஆழ்வார்கள் சரித்திரம்

முதம்பெற்றது.

வகுத்து

‡ “ஆழ்வார்க்கவாழியருகிச்செயல்வாழி
தாழ்விவாதுயில்துரவந்தாம்வாழி—பேழ்பாரு
முயவவர்களுரைத்தவவடாமவாழி
செயலமறைதன்னுடனேசேர்த்து.”

* “கோனககாறுவிடத்தொழுவாரேதடுத்த, காரணியெய்க்கிடத்த
மப்படியே—வாச, மனையாடுப்பருகினாயிடுவாத்தத்தமபெருகி, மிசை
பாடுகெழுமயி” —குறையவார்த்தையாடல்

† என்விதானதெத்தாம்பு - ௪௪.

‡ உபதேசத்தினையே - ௪௫.

௪
௪
௪
௪
௪